

Març 2005
Número 297

Delta

LLOBREGAT
ANY XXVIII

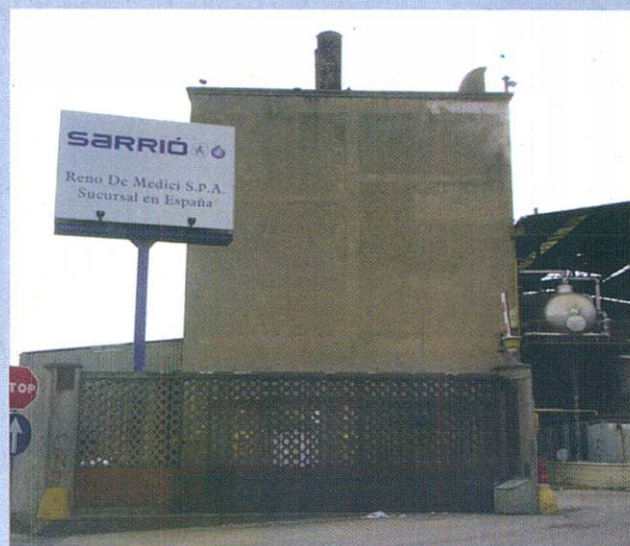
1,90 €

EL PERIÒDIC INDEPENDENT D'EL PRAT

**Mn. Josep M. Domingo, vicari episcopal
de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat**

“L'església ha de canviar la seva manera de dir les coses”

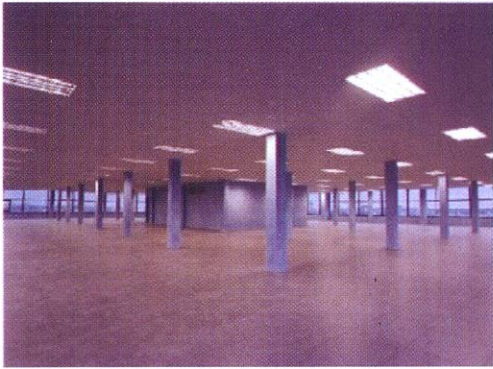
**La trajectòria del rector de S. Pere i S. Pau
és una decidida aposta per la joventut cristiana**

**Reno de Medici comença
a subhastar la maquinària**

**Medi Ambient col·locarà
una dessaladora al Prat**

Últimos 1000m² oficinas en planta superior

15 plazas de aparcamiento
en Edificio Mas Blau

En alquiler.
Información Tel. 93.478.48.47

PNEUMÀTICS
PUIG

C/ Madoz, 11 • Telf. 93 379 13 98 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Anys 2000, 01, 02, 03 fem país...

Anys, 2005, 06, 07, etc...
Ajudem a fer Ciutat !!

GRUPRAT S.A.

C/MORERAS Nº 13 POL IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT

☎ 902.370.901 EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

Renovar un periòdic independent

Oportunament vàrem informar del relleu en la direcció d'aquest periòdic. El canvi que s'ha produït en iniciar-se l'any, encara no s'havia visualitzat, malgrat que, des del primer moment, s'ha treballat en el projecte que emmarcarà un nou estil de comunicació.

Sempre s'ha dit que cal renovar-se per no morir, i les sentències -per molt tòpiques que acabin sent- s'han consolidat des de l'experiència. DELTA és una realitat que s'ha fet sòlida durant gairebé tres dècades, que és el temps transcorregut des que el grup de redactors i col·laboradors que integren el desaparegut setmanari "Prat", van decidir aportar a la ciutat una plataforma de comunicació i expressió independent. DELTA, malgrat la incorporació de nova saba periodística i de les millores introduïdes -com qualsevol producte d'aquesta època d'innovacions tecnològiques, especialment visible en el camp de la comunicació-, necessita ara d'una nova dimensió que aporti eficàcia al seu paper de portaveu independent de la vida local.

Ens renovem, doncs. Mirarem de fer-ho sense fer malbé res del que ha permès recórrer aquest llarg camí, el més llarg de la petita història del periodisme pratenc, però el moment demana transformacions que aniran més enllà del disseny gràfic que comencem a mostrar en aquesta edició. El grup de persones que fem el DELTA hem iniciat col·lectivament la reflexió imprescindible per a que la renovació sigui un encert. Afectarà la imatge, els continguts i la projecció del periòdic al conjunt d'una ciutat que pateix una transformació tan constant que pot arribar a ser un veritable fenomen. Sabem que El Prat del 2005 no és el mateix de fa trenta anys i assumim el repte de dissenyar un periòdic capaç de projectar-se en el temps que ve, complint la funció que, fins ara mateix, ha estat -creiem- d'una gran utilitat al conjunt de la nostra ciutat.

Volem créixer en tots els sentits. Assumim el repte amb entusiasme i demanem als nostres lectors -també als anunciants i a les institucions que ens han donat suport- que segueixin dipositant-nos la confiança que ens han atorgat. Nosaltres mirarem de millorar de manera continua aquesta plataforma d'expressió independent.

Ara ens planten la dessaladora

L'Agència Catalana de l'Aigua, depenent del Departament de Medi Ambient de la Generalitat, ens col·locarà ara una planta dessaladora al costat de la depuradora. Des de l'aprovació del desviament del riu i l'ampliació de la tercera pista, el Prat ha entrat en una dinàmica imparable d'acceptació d'infraestructures. Al principi d'aquest allau de canvis al territori, des del consistori se'ns deia que hi hauria compensacions. De moment, el riu desviat ens ha menjat terreny, cada cop hi ha menys sorra a la platja, hem perdut milers d'hectàrees de pineda i els aterratges sobre la tercera pista provoquen sorolls per sobre dels nivells permesos.

Sincerament, ens costa de creure l'argument de les "compensacions", però sembla que des del consistori no s'han cansat encara d'utilitzar-lo. Com que la dessaladora ja es dona per acceptada, el regidor de Medi Ambient, Sergi Alegre, assegura que reclamarà millores al clavegueram o la recuperació de la xarxa de canals. Aquest joc de canviar trossets de territori per millores urbanístiques ja no és creïble, vistos els resultats que hem obtingut d'aquí enrere. Tot i les advertències de tècnics i ecologistes, el Prat s'està convertint de mica en mica en el servei de manteniment i neteja de l'àrea metropolitana. I el pitjor és que el nostre ajuntament ven aquest servei a preu de liquidació.

Delta
LLOBREGAT

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos. Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12
Fax: 93 379 05 33 • Correu electrònic: periodicdelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL

President

Jaume Monés

Vice-Presidents

Josep Maria Canalias

Alfredo García

Secretari

Pere Manuel Azuara

Director: Josep Maria Canalias

Director Adjunt: Vicenç Tierra

30 dies i cultura: Neus Macías, Javier Martínez, Raúl

Quesada, Mariano Martínez, Azahara Palomares

Esports: Toni Espigares, Iván Álvarez, Manolo Gol, Mar

ta Buceta, Lalo González, Elisenda Gálvez, Juan Carlos

Cebrián, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà

Fotos: Aurelio Poyato • Publicitat: Neus Nos •

Maquetació: Mariano Martínez

Membre fundador de la

DIPOSIT LEGAL B.48419-1977

(E) ACPC

Associació Catalana de la Premsa Comarcal

Imprimeix: La Impremta • F. Soler, 81-83 • El Prat de la Premsa Comarcal • Tel.: 93 370 22 51 • FAX: 93 478 01 77

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

TEMA DEL MES

5-7 Medi Ambient col·locarà una dessaladora al Prat

L'ENTREVISTA

8-9 Josep M. Domingo, rector de la parròquia St. Pere i St. Pau

CRÒNICA 30 DIES

16 Els graffitis, a debat

17 La maquinària de Reno de Medici, a subhasta

CULTURA

37 Entrevista a Laly Secanell, cantant de musical

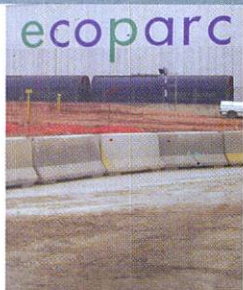
ESPORTS

37 Odriozola i Poves, campions d'Espanya de Marxa a El Prat

ULTIMA HORA

46 El CEPA qualifica de desastre l'Ecoparc AENA causa nova insatisfacció a Gavà Mar

Piera

Asesorías y Servicios

ASESORAMIENTO INTEGRAL:

- Laboral
- Fiscal
- Contable
- Financiero

Avda. Verge de Montserrat, 114 1º 1ª • Apartado de Correos: 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)
Tel. 93 379 57 04 • Fax 93 370 05 60
www.asesoriapiera.com - E-mail: piera@tuasesor.net

Tertúlia al Club del Llibre

2005
ANY INTERNACIONAL
DEL LLIBRE
I LA LECTURA

Us convidem a participar en el col·loqui:

Periodisme, cultura i pensament

a l'entorn del periodista **Albert Abril**

en ocasió de la presentació de la revista **Marc de Referències**, de la que és director.

Dijous, 31 de març de 2005, a les 8 de la tarda.

SERVEI SECRETARIA Club del Llibre

Castella, 27 · Telèfon 93 379 37 49
El Prat de Llobregat (Baix Llobregat)

CLINICA DE DIA

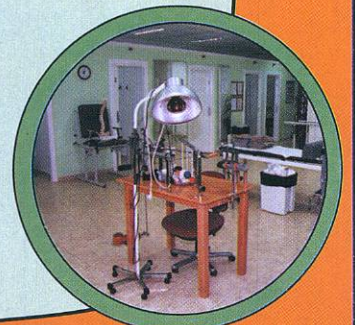
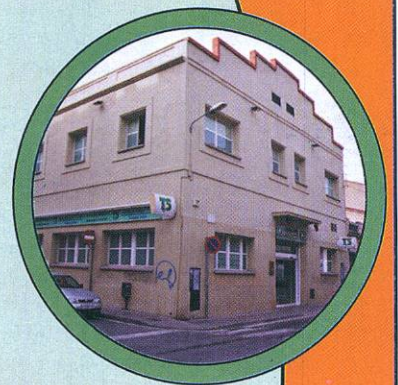

Assistencial Prat

Trauma Salut

- *Mútues mèdiques i particulars*
- *Accidents de tràfic*
- *Revisions*
- *Certificats*
- *Disposem de 24 especialitats mèdiques*
- *Servei de Densimetria, Ecografia i Radiologia*

LA MEDICINA PRIVADA AL SEU ABAST

URGÈNCIES:
93 478 05 05

*C/ Enric Morera, 20
(cantonada Pau Casals)
EL PRAT*

Medi Ambient vol col·locar al Prat una gran planta dessaladora

IC-V justifica la ubicació de la infraestructura al costat de la depuradora

NEUS MACÍAS / La decisió de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) ha despertat les primeres reaccions entre la classe política i la societat civil, tot i que, de moment, tothom es mostra molt reservat i es declaren «a l'espera» de conèixer el projecte a fons.

El tècnic de la Comunitat d'Usuaris de les Aigües del Llobregat, Josep Ferret, expert en aqüífers, ha assegurat que la ubicació de la planta dessaladora a El Prat li sembla «un problema». Ell considera que aquesta infraestructura s'hauria d'haver construït «a més distància de la desembocadura del riu». Ferret explica que es va estudiar situar-la a altres municipis del Baix Llobregat, com Gavà o Viladecans, «perquè la dessaladora s'havia de fer lluny del Llobregat, per motius tècnics, però aquestes ciutats no la van voler». L'expert manifesta que, quan es produeixen grans avingudes d'aigua i riuades, el front marítim s'enterboleix, i aquesta brutícia pot arribar a les bombes aspiradores que proporcionen aigua de mar a la planta dessaladora. «Els conductes estaran situats a uns dos quilòmetres de la costa», detalla Josep Ferret. El sistema pel qual l'aigua es filtra i es dessala es diu osmosi inversa, i algunes indústries d'El Prat ja tenen instal·lades infraestructures d'aquest tipus. «Catalana de Polímers, Reno de Medici o Aigües d'El Prat tenen dessaladores pròpies, però els volums d'aigua tractats són molt més petits que els que passaran per la dessaladora que proposa l'ACA», explica Ferret.

L'aigua que proporcionarà aquesta planta passarà a uns dipòsits situats a Sant Joan Despí, on es barrejarà amb aigües d'altres procedències, i a partir d'aquí es distribuirà per la xarxa actual. Ferret creu que el líquid resultant té «força qualitat», però és conscient que el preu de l'aigua pujarà. «El tractament per tal de dessalar-la té un cost».

La planta dessaladora ha fet saltar totes les alarmes. A l'espera de concretar el projecte, el consistori no es posiciona, i la resta de partits polítics fluctuen entre la desconfiança i el rebuig. El regidor de Medi Ambient, Sergi Alegre, assegura que es demanaran compensacions ecològiques, i que es vetllarà per tal que la instal·lació de la planta compleixi tots els requisits mediambientals. En canvi, PP i CiU recorden que les emanacions de la dessaladora poden arribar a perjudicar l'aire de la ciutat.

És previst que la planta dessaladora es construeixi al costat de la depuradora del riu Llobregat.

Un projecte respectuós amb el medi ambient

La perspectiva de Sergi Alegre, regidor de Medi Ambient de l'ajuntament d'El Prat, és diametralment oposada a la de Ferret. Alegre considera «lògica» la proposta d'ubicació de l'ACA, al costat de la depuradora. «És un espai on hi ha tota la infraestructura del cicle de l'aigua. Té sentit proposar que es cons-

trueixi aquí», assegura el regidor. Malgrat tot, l'ecosocialista afirma que encara no coneix el projecte en la seva totalitat. «Quan ens l'ensenyin, ens posicionarem. Però el que està clar és que demanarem el millor projecte possible, el que sigui més respectuós amb el medi ambient». L'ecosocialista assegura que, com a contrapartida, l'ajuntament reclamarà que es resolguin qüestions pendents

que afecten a la ciutat. Entre aquestes, Alegre destaca la millora del clavegueram, la recuperació i funcionament de la xarxa de canals, o la barrera hidràulica que ha d'impedir la salinització de l'aqüífer.

La resta de partits polítics s'han mostrat recelosos amb el pla de l'ACA. Ecosocialistes i socialistes es declaren a l'espera

Continua a la pàgina 7 ▶

**MARMOLES
UTILLARS**

CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ

MARBRES, PEDRES I GRANITS

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

¡LO TENEMOS TODO PARA SU AUTOMOVIL!

**AUTO
SONIDO**

VEGA

¡Venga a vernos!

Accesorios y recambios para el automóvil

RADIOCD CON MP3
100 EUROS

·AUTORADIOS
·ALARMAS

CONJUNTO
RADIOCASSETTE CD
150 EUROS INSTALADO

· TELEFONIA MOVIL

MONTAJE Y
REPARACION

Manos libres instalado 99 euros IVA incluido

Caldetas, 5 - Tel. y fax: 93 478 37 09 - El Prat de Llobregat

INSTALACIÓN DE NEONES

OFERTA: Radiocassette con frontal extraible 30 euros

INSTALACIÓN Y ADAPTACIÓN DE
NUEVOS CANALES LOCALES:

Más de 30 años de experiencia

Televisió de
l'Hospitalet

CANALES DIGITALES

CANALES DIGITALES TERRESTRES

INSTALACIÓN Y REPARACIÓN DE PORTEROS AUTOMÁTICOS

INFÓRMESE SIN COMPROMISO DE
NUESTRAS OFERTAS:

93 379 18 29

DISTRIBUIDOR E INSTALADOR DE:

CANAL+

PJE ARÚS, 9 · TEL: 93 478 14 55 · EL PRAT DE LLOBREGAT

AVINGUDA VERGE DE MONTSERRAT, 233 · 235 · TEL: 93 379 18 29 · EL PRAT DE LLOBREGAT

Reciclatges de Ferralles i Metalls
i deballestament en general

J.J. MERCÉ, S.L.

Joan Roch

Gestor de Residus nº E-774.02
Transportista Autoritzat

Oficines:

Juan Maragall, 51
08820 El Prat de Llobregat

Magatzem:

Tres Rieres, Nau 7
08292 Esparraguera

Tel. 93 379 36 75 — Mòbil 687 407 041 — Fax. 93 478 36 91

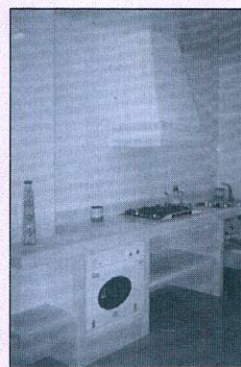
POTA SUD
POTA SUD

MATERIALS DE
CONSTRUCCIÓ
POTA SUD S.L.

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañilería en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigraffiti
- Tabiques pluviales
- Pintura exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestíbulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire acondicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

REFORMAS

C. Jaume Casanovas, 1 · 08820 El Prat de Llobregat (Barcelona) · Tel. 93 370 06 55 · Fax 93 370 23 54 · Móvil 615 57 86 84 / 615 83 28 70

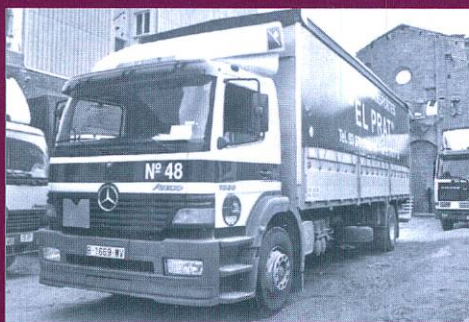

Teléfonos: 93 658 21 33
93 658 21 37
Fax: 93 659 40 97
C/ Andorra, 63-65
Viladecans
e-mail: transportespratscl@telefonica.net

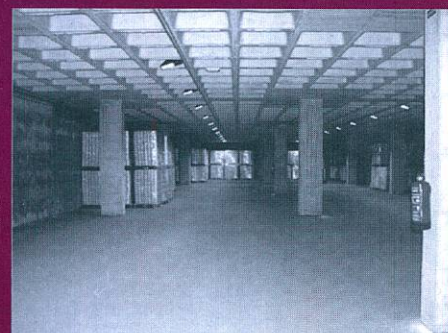
SEUPRAT

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN

Tel-Fax: 93 659 40 97
e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

Nos hemos trasladado a la nave del Polígono Can Calderón de Viladecans

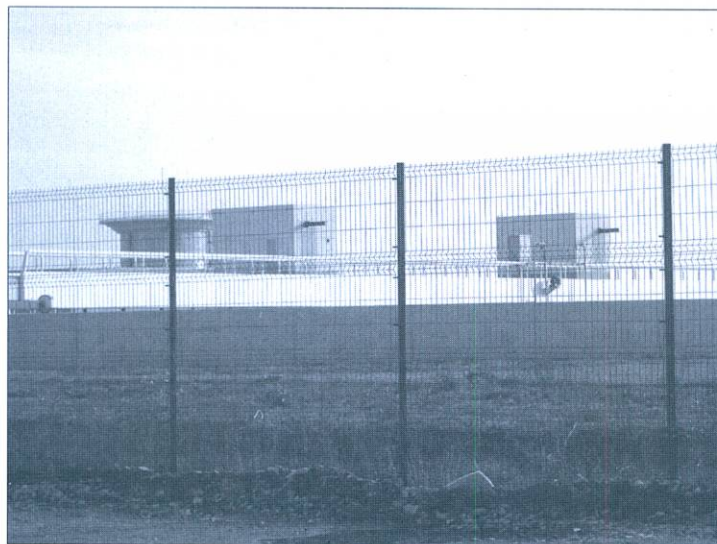

de que es presenti el projecte. José García, portaveu del PSC, assegura que la planta dessaladora no tindrà uns efectes tan «alarmants» com va manifestar el portaveu popular, Antonio Gallego, que va ser el primer a advertir els riscos «perniciosos» que comportava aquesta instal·lació. El líder del PP a l'ajuntament portava mesos «avisant» de les intencions de l'ACA. Fa uns mesos, durant un ple municipal, ja va fer una pregunta en aquest sentit, i també va emetre una nota de premsa posicionant-se contra la dessaladora. L'anunci de l'ACA no l'ha sorprès. Gallego ha manifestat el seu «rebuig» a la construcció de la planta a El Prat, «sense comptar amb l'opinió del consistori». Segons el portaveu popular, aquesta infraestructura «contribuirà negativament en la qualitat de vida dels pratens», i argumenta que els nivells de CO₂ augmentarien, l'abocament de salmorres acabaria salinitzant les aigües i perjudicant la biodiversitat marina i l'aqüífer.

Interès global, impacte local

També ha mostrat la seva preocupació el portaveu de

Josep Ferret dubta de la conveniència d'instal·lar la planta al costat de la desembocadura del riu

L'oposició està preocupada pels nivells que es puguin generar de CO₂ i per la salinització de l'aqüífer

Convergència i Unió, Felip-Neri Gordi, que ha insistit en que, de nou, El Prat acull una infraestructura «d'interès global, però d'impacte local». Gordi assegura que la població potser té la sensació que aquesta infraestructura no afecta la vida a la ciutat, «perquè es fa a l'altra banda del riu, però ens hem de mantenir alerta». Tot i que encara no coneix el projecte, demana «precaució», i explica que les emanacions de la planta arribaran directament a la nostra ciutat, «perquè està en una zona de vent dominant cap al nucli urbà». El portaveu de CiU reflexiona sobre els beneficis que ha obtingut El Prat en aquests anys de totes les infraestructures que s'hi han instal·lat. «Em pregunto quin és el balanç de pèrdues i guanys. L'AVE encara no arriba, la platja se'ns ha quedat sense sorra, la tercera pista dona molts problemes... De moment, no veiem les parts positives». El convergent encara té ànims per fer acudits sobre el tema. «A El Prat ens haurien d'inscriure en el llibre Guinness dels Rècords. Els tenim tots: la depuradora més gran d'Europa, la dessaladora...» ■

Medi Ambient diu que cal compensar el dèficit d'aigua potable

J.M. / Garantir el subministrament d'aigua a tota l'àrea és el motor principal de la construcció de la planta dessaladora del Prat, segons l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA). L'agència, depenent del Departament de Medi Ambient de la Generalitat, preveu la incorporació anual de 70 hectòmetres cúbics d'aigua tractada, dels quals 60 (un 87% del total) sortiran de la dessaladora del Prat. L'ACA argumenta que actualment hi ha un dèficit de producció d'aigua potable, ja que les avingudes del Llobregat obliguen a aturar en ocasions les plantes potabilitzadores d'Abreia i Sant Joan Despí.

L'ACA, avançant-se a les crítiques sobre els efectes que la planta pot tenir sobre els aqüífers, assegura així mateix que la seva nova política d'aigües «es basa en la racionalització de l'explotació de les aigües subterrànies per fer-la sostenible. Les noves tecnologies de membranes avui disponibles permeten recuperar cabals procedents dels aqüífers, reprendre'n una explotació sostenible i tornar-los a posar a disposició de l'usuari en condicions de potabilitat excel·lents».

Medi Ambient també anuncia que les aigües generades serviran per restituir el cabal de manteniment del tram final del Llobregat, i també com a subministrament a indústries i regadius a parcs i jardins.

El cost de la inversió en la planta dessaladora puja a 242 milions d'euros, dels quals Medi Ambient espera que el 60% sigui finançat per la Unió Europea.

Depana creu que perillan novament els fons marins

JAVIER MARTÍNEZ / Depana ha posat de manifest la seva visió crítica un cop s'ha conegut la intenció de construir la planta dessaladora gairebé acoplada a l'actual macrodepuradora. En un comunicat oficial, Depana denuncia que la construcció de la canonada de captació de l'aigua marina es farà per sobre del litoral protegit, la qual cosa suposa «alterar per enèsima vegada els fons marins». Així mateix, critica que l'estació de bombeig i els seus serveis —accés viari, accés energètic i manteniment— es vulguin construir dintre dels espais ZEPA (zona d'especial protecció per a les aus).

Depana proposa que la dessaladora es construeixi al port de Barcelona, «que ha de pagar el deute que té amb l'aqüífer per la salinització que provoca la seva dàrsena». Els ecologistes temen, a més, que la dessaladora sigui la «torna mediambiental» de la central tèrmica que Gas Natural preveu construir-hi al moll d'inflamables, el més proper al Prat. Depana creu que la tèrmica subministrarà l'energia necessària per tractar un volum tan gran d'aigua. «Així, un projecte aparentment inofensiu com el de la dessaladora pot convertir-se en un dels punts d'emissió de CO₂ de tota Catalunya».

Els ecologistes també creuen que l'estació de bombeig s'hauria de situar al costat de l'estació de bombeig de la depuradora; «així es podrien aprofitar els serveis energètics, inclòs el sistema de bombeig de la depuradora mar endins». Segons Depana, els 60 hectòmetres cúbics anuals d'aigua podrien sortir d'una gestió adequada dels aqüífers, la qual cosa suposaria menys consum energètic i un cost «desenes de vegades inferior». L'organització aspira a que la Unió Europea no subvencioni el projecte.

Josep Maria Domingo, vicari episcopal de la diòcesi de Sant Feliu i rector de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau

“A l'Església li costa connectar amb la societat no pel que diu, sinó per com ho diu”

JAVIER MARTÍNEZ / Algú es podria esperar que, de la conversa entre un periodista que es confessa agnòstic (valgui la paradoxa) i un vicari episcopal pogués saltar alguna espurna. Josep Maria Domingo, però, és d'aquells capellans a qui fa trenta anys se l'hauria mirat malament per ser “massa obert”. De conversa amena, reposada i alhora segura, Domingo comenta les implicacions que comporta el seu nou càrrec i reflexiona sobre la imatge actual que ofereix l'Església catòlica.

—Posi'm al corrent en qüestió de jerarquia eclesiàstica. Quines implicacions comporta el càrrec d'un vicari episcopal?

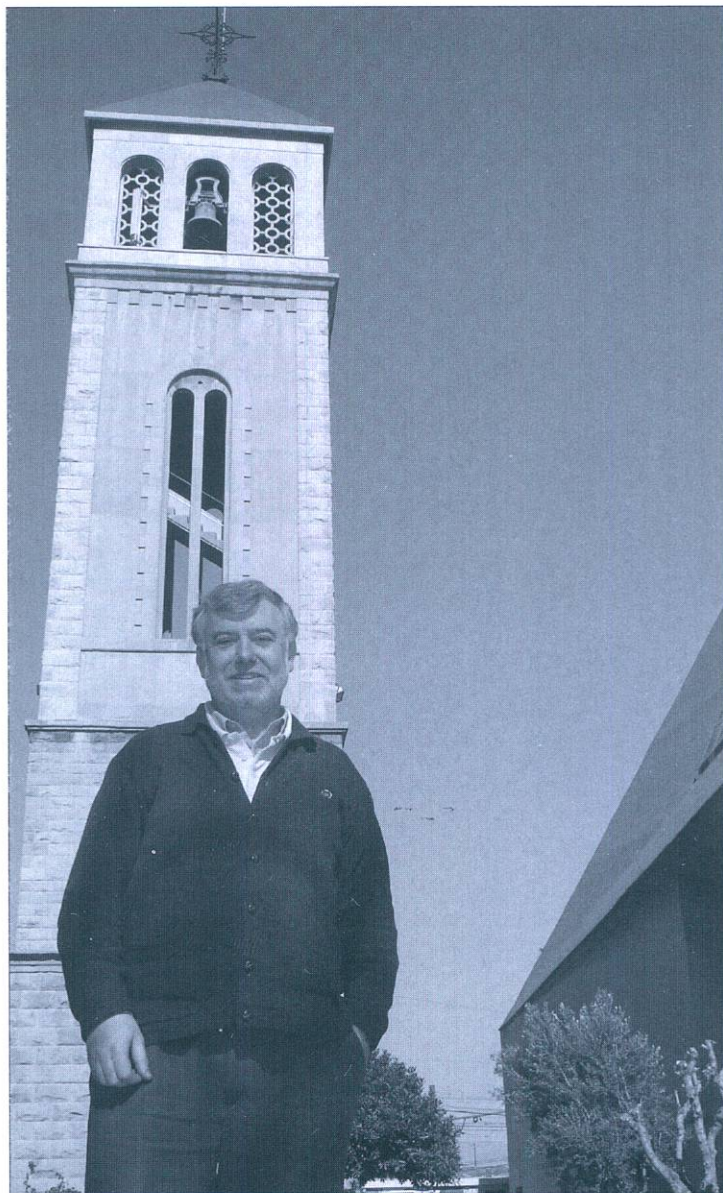
—Com ja sap, l'Església s'organitza en diòcesis, que són agrupacions de cristians al voltant d'un bisbe. El vicari, sense perdre les seves funcions de capellà d'una parròquia, és una espècie de conseller del bisbe.

—Sense pecar de supèrbia, quins mèrits considera que ha fet vostè per tal de ser escollit vicari de la diòcesi de Sant Feliu, a la qual pertany el Prat?

—Ja, ja. No cal pecar de superb. Suposo que un dels factors ha estat l'edat. Tinc 49 anys. No sóc ni massa jove, que és un inconvenient a l'hora d'aportar experiència, ni massa vell, que és una contrarietat a l'hora de mostrar energia per engegar projectes.

—I què creu que pot aportar vostè a la seva diòcesi?

—Tinc prou experiència organitzant activitats pastorals dirigides a la joventut i ara, en concret, tinc encomanada la misiò de fer que els laics tinguin un paper més important en l'organització de l'Església. El més important, però, és poder ajudar a fer una feina poc visible. M'explico: la diòcesi de Sant Feliu va néixer fa poc, en escindir-se del bisbat de Barcelona. A partir d'aquest moment s'han de posar en marxa els mecanismes d'organització de la diòcesi. Però s'ha de fer sense

Josep Me Domingo, davant la torre de la parroquia de Sant Pere i Sant Pau

penjar el cartell de “tancat per reformes”, és a dir, sense aturar l'activitat parroquial.

—Volen fer més laica l'Església o més catòlics els laics?

—Bé, s'ha d'anar amb compte. El terme “laic” s'ha polititzat molt darrerament, arran de la polèmica sobre les relacions entre Església i Estat en matèria d'ensenyament. Els laics, segons el terme originari, són persones que col·laboren en activitats parroquials sense tenir cap càrrec o ordenació religiosa. No és pas contradictori que els laics siguin una base important del cristianisme. Els capellans passen, però les parròquies romanen. I és la gent, el poble, qui forma les parròquies.

—Predica vostè la cohesió de la parròquia o el poble pratenc contra l'amenaça de les grans infraestructures?

—No són temes per predicar-ne des de l'Església, donat que ara, per sort, tenim administracions democràtiques consolidades a les quals ens podem amb total llibertat. Tot i així, tenim un principi bàsic de respecte per la vida i la natura, i jo vull un Prat per a les persones, no només per als inversors. El què sí podem aportar des de l'Església és un sentiment de memòria de poble. La parròquia és la institució més antiga del Prat i el proper any celebra el seu 450 aniversari. Miri si n'hi ha aquí, d'història i sentiment de poble!

—Però, darrerament, cada vegada veig el poble, i sobretot els sectors més joves, més allunyat de la doctrina de l'Església. Tem vostè pel futur de la institució?

—Per damunt de tot, tinc una confiança cega en el fet que l'Esperit Sant és qui guia l'Església. Les obres humanes tenen el seu cicle, però les divines perduren. Com a tot arreu, aquí també existeix la llei del pèndol, i diria que ara estem en fase d'envelliment. Hi ha diversos factors que hi ajuden: la pluralitat de pensaments de món actual, la racionalitat amb

Gran aposta per la joventut cristiana

Josep Maria Domingo (Barcelona, 1955) va créixer al costat dels seus quatre germans al barri barceloní de Sants i va alimentar el seu esperit i la seva educació al costat dels maristes. Als 17 anys va ingressar al seminari, i el 1981 va ser ordenat capellà a Terrassa. Va fer funcions de vicari, sobre tot vinculat a les activitats de les joventuts cristianes. Entre 1990 i 1996 va ser professor i formador del seminari de Barcelona. L'any 1996 es trasllada a Roma, on estudià teologia pastoral fins el 2001, any en què aterra al Prat com a rector de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau. Actualment, també és vicari episcopal de la diòcesi de Sant Feliu, recentment escindida del bisbat de Barcelona, i a la qual pertany la parròquia del Prat.

què es veu la vida... Per descomptat, l'Església té moltes dificultats de comunicació amb la societat, potser no tant pel que diu, sinó per la forma en què ho diu.

—Fa poc, vostès van donar un pas endavant i dos cap enrere amb la polèmica del preservatiu. Primer de tot, l'Església catalana diu que no veu malament el seu ús i, al dia següent, com que a la Conferència Episcopal no li agrada, va i es desdiu. Què en pensa vostè?

—Miri, hi ha una doctrina amb gran tradició al cristianisme. És la doctrina del mal menor. Sabem que els joves tindran relacions fora del matrimoni, diguem el què diguem. I sabem que la sida és una malaltia terrible que es transmet principalment pel contacte sexual. Si el preservatiu pot reduir la propagació de la sida, per què condemnar el seu ús? Per tant, des del punt de vista moral, el condó és només un mal menor. Deixi'm puntualitzar, això sí, dues coses: primer, que la Organització Mundial de la Salut també recomana, a banda del condó, l'abstinença i la fidelitat com a formes per prevenir la sida. Segon: l'administració mai no reconeix que el missatge que prediquem de prendre les relacions sexuals pel costat afectiu també contribueix al benestar social i a la salut pública.

—Segon exemple de manca de comunicació entre Església i societat: Pere Casaldàliga, català universal, misioner al Brasil, tota una referència per centenars de milers de persones a Sudamèrica. Doncs bé, el Vaticà el veu massa "modern" i el vol fora d'allà. Com paeix vostè això?

—Ho paeixo malament. Casaldàliga és un líder, un profeta i un poeta. Ha fet quelcom tan important com predicar la dignitat de les persones tot i que pertanyin a classes socials marginades. De ben segur que la història li farà justícia. De fet, el Vaticà s'ha fet enrere parcialment de la seva decisió. Han designat un successor que continuarà la seva línia de treball i li han permès continuar al Brasil.

—Em fa l'efecte que les altes jerarquies eclesiàstiques tenen por a què sorgeixin altres líders...

—El Vaticà té una preocupació excessiva per la unitat de

Roma. Aquesta preocupació és contraproduent per a la renovació que necessita l'Església. Des de Catalunya sabem molt bé com afecta el

Quan es cerca una opinió de l'Església sobre temes polèmics, de seguida se'ns presenta al president de la Conferència Episcopal com a interlocutor

“Si el preservatiu pot ajudar a evitar la sida, per què l'hem de condemnar?”

centralisme a la pluralitat de pensaments. L'Església ha de descentralitzar-se, donar més autonomia a les diòcesis locals. Hem de funcionar en xarxa lateral, com Internet, no només de dalt a baix.

—No creu que el conservadurisme de personatges com Rouco Varela ha dificultat molt aquesta pluralitat?

—Potser en Rouco ha estat conservador, però la visió que en donen les administracions i els mitjans de comunicació accentuen aquest caràcter centralista.

“Des de Catalunya sabem molt bé com afecta el centralisme a la pluralitat”

únic. Sembla que quan parla ho fa en nom de tota l'Església, i no és així. No ho pot fer.

—Però és, o ha estat, la màxima autoritat de la Conferència Episcopal...

—Miri, la Conferència Episcopal només existeix quan es reuneix i vota. Els bisbats locals ja tenen reconeguda una autonomia per emetre opinions pròpies.

—En qüestions polítiques, l'Església catalana ha dit la seva en ocasions, sobretot en matèria lingüística. L'Església basca, en

canvi, s'immisceix en temes més controvertits, com ara el terrorisme o les idees abertzales. Què en pensa?

—L'Església sempre ha condemnat el terrorisme. Fins i tot el controvertit bisbe Setién ho va fer de manera ferma. Tot i així, l'Església també defensa els drets humans i condemna les tortures. Això també inclou als presos. El País Basc és petit, demogràficament i geogràficament, i no ens ha d'estranyar que moltes persones tinguin algun familiar simpatitzant de les idees radicals. Però això no ens pot portar a posicionar-nos contra un poble sencer.

—Ja que parlem de comportaments radicals, què n'opina del paper de noves agrupacions de caire sectari, com ara l'Opus Dei o Legionarios de Cristo, a la comunitat catòlica?

—Els nous moviments religiosos, quan neixen, sempre tenen tics infantils, com ara la pretensió d'exclusivitat, que necessiten d'una maduració profunda. Però de tots es pot aprendre alguna cosa. Per exemple, resulta interessant la visió de l'Opus Dei sobre la recerca de la perfecció espiritual a partir de l'intent de fer també les obres quotidianes perfectes. Després, és clar, tenen les seves obsessions, com pretendre tenir el monopoli de la veritat... Si s'obren més a l'interès per la humanitat, podrien aportar coses interessants en un futur.

—Veurem capellans casats i dones amb càrrecs eclesiàstics un cop mort Joan Pau II?

—Això és imprevisible, però crec que són temes que es tornaran a debatre. Potser ara estem en un moment més conservador, però no descarto que vingui un període de renovació. Jo ja crec que la dona és fonamental per al desenvolupament de l'Església, però no ha accedit encara a llocs de responsabilitat. Però el dia en què es produeixi el canvi, no serà degut a l'aparició d'un nou líder, sinó a una decisió presa en un concili.

—Vol religió a l'escola?

—L'opció més intel·ligent és estudiar la història de les religions. És cert que els pares han de tenir dret a donar formació religiosa als seus fills en escoles concertades, però això no ha de comportar privilegis de cap mena. ■

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI
(Odontólogo)

Les atien de en la
CLÍNICA IBÉRICA

C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª
Teléfono 93 370 43 77
EL PRAT DE LLOBREGAT

AGÈNCIA DE TRANSPORTS
SALVADOR, S.L.

ESPECIALITAT EN:
Camions grua i transports en
general per a tota la Unió Europea

Polígon Industrial Can Estruch
C/ Lo Gaiter del Llobregat, 129
EL PRAT DE LLOBREGAT
Fax: (93) 370 70 56

Tels.: (93) 379 40 06
(93) 379 21 18
(Part.)(93) 370 73 88

Ferram

Fusteria i decoració

**Ens trobareu a les noves oficines de
l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88**

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

GRUP 3 ASSESSORS

Gabinet comptable, fiscal i laboral
✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

✓ ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societats
✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confeció i Dipòsit Comptes Anuals

✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni
I.V.A.
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

OFICINES AL CARRER CASTELLA, nº 9 - Telf. Fax 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

DOMINGO PITARCH ESCRIBANO
Arquitecto Técnico

Informes y valoraciones
Asumes y dirección de obras
Estudios básicos de seguridad
Células de habitabilidad
ITV de edificios

Oficina: C. Jaume Casanovas, 1
08820 El Prat de Llobregat
Tel. 615 57 86 84
93 370 06 55
Fax: 93 370 23 54

flors

company

Madoz, 4 - Tel. 93 379 02 70 EL PRAT DE LLOBREGAT

TRIF TORRENTS® S.L.

**Construcciones Metálicas
Puertas - Automatismos
Cerrajería**

Lloret de Mar, 9
Teléfono 93 379 40 95
Fax 93 379 31 18

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

cuibany

CUINES I BANYS

CADA REFORMA UNA CREACIÓ
Moquetes, parquets i paviments plàstics

Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 93 379 52 48

EL PRAT DE
LLOBREGAT

Recientemente se ha celebrado en Barcelona una fiesta de música de los 60's. Grupos como los Sirex, Diablos, Mustangs, etc... volvieron a enloquecer al gran número de personas de esa generación que asistieron al concierto. Pues bien, en El Prat también hubo una reunión con gente de la misma generación, en este caso, para la celebración del 60 cumpleaños del presidente de la *Associació de Golf del Prat de Llobregat*, Antolín Ribas. Al carismático personaje le montaron una fiesta sorpresa de cumpleaños en una discoteca de la ciudad, a la que asistieron más de un centenar de pratenses y amigos llegados de EEUU, Italia y Alemania. La «Gunilla pratense»: Asunción Vendrell.

El alcalde tiene muchas cosas que hacer y esto hace que en algunas ocasiones la información que transmite a la ciudadanía no sea correcta. Un ejemplo: en el tríptico de los Campeonatos de España de Marcha, celebrados en El Prat el pasado mes de febrero, el señor Tejedor firma un escrito en el que afirma que la prueba era puntuable para el Campeonato de España. ¡Pues, no! La prueba eran los propios Campeonatos de España en ruta.

Segundo despiste en la misma información: Lluís Tejedor afirma que el circuito cambia de configuración para hacerlo más urbano. ¡Pues, otra vez que no! En los últimos años siempre se había celebrado en tramos similares y dentro de la ciudad. Los atletas nunca han ido campo a través (aunque quisieran no podrían hacerlo porque pocos campos nos quedan ya), ni han corrido por el Polígono Pratense, o el aparcamiento de Carrefour...

¡Proponemos una colleja para quien ha redactado la comunicación al señor alcalde!

És una expressió vulgar, però el Prat s'ha convertit en can Pixa. Que hem d'ampliar el port, doncs vinga, retallem el litoral. Que hem de donar servei a l'aeroport, doncs plantem una estació intermodal. Que Barcelona necessita més aigua, doncs una dessaladora al costat de la depuradora. Quan la Generalitat comenci a rumiar sobre possibles trasllats de presons, no caldrà preguntar on les recol·locarà.

I recordem que, ben a prop, al moll d'inflamables, tindrem una bonica central tèrmica que emetrà una bona dosi diària de diòxid de carboni. Diuen els

ecologistes de Depana que de la central tèrmica sortirà l'energia per fer funcionar la dessaladora. El govern municipal, que és també molt ecologista, no diu res.

Cada año por estas fechas entregamos nuestros Óscar alternativos. Para compensar el hecho de que "Mar adentro" no se haya llevado también el premio al mejor maquillaje, se lo daremos a nuestro ayuntamiento. Realmente, va a tener que realizar un gran maquillaje para que, como ha prometido, en junio volvamos a tener playa, pero sin el mar adentro.

Y el Óscar al mejor montaje se lo damos a la dirección de Reno de Medici. Mientras dicen a sus trabajadores que estén tranquilos, que la empresa sigue adelante, parte de su maquinaria ya se está subastando a través de Internet.

Finalmente, nos queda un premio al mejor sonido. Se lo lleva, claro está, la tercera pista. Algunos aviones, segundos antes de aterrizar sobre ella, han provocado señales acústicas de 106,6 decibelios en el vecino barrio de Gavà-Mar. Asombroso.

LA TIRA

La responsabilitat dels polítics

No sé que hauria passat si hagués estat un president d'un altre partit polític l'autor del rosari de declaracions desafortunades que Pasqual Maragall ha desplegat darrerament. Segurament la resposta dels grups de l'oposició hagués estat la mateixa: una gran bronca.

Vivim a Catalunya un espiral de soroll polític amb acusacions, contraacusacions, querelles, mocions de censura, sentències sense proves que mica en mica van paralitzant la feina del dia a dia dels nostres representants escollits democràticament.

Aquesta vegada l'enrenou l'ha creat el propi president de la Generalitat i, encara és hora que demani disculpes. Rectificar és de savis. Recordo, per exemple, que una vegada Jordi Pujol va fer una al·lusió a l'ètnia gitana que després es va haver d'embeinar perquè la correcció política obliga, en primer lloc, el primer càrrec d'un país.

Aquesta no rectificació ha posat en safata a l'oposició a carregar i fer el màxim de soroll possible per desgastar al govern. Què irresponsables tots plegats. ¿Com els polítics es pot passar els dies tirant-se els plats pel cap quan els veïns del Carmel reclamen que se'ls resolgui un problema que ells no han provocat?

Així no podem continuar. Si no canvien les coses arribarem a posar el seny i el respecte que havia presidit la política catalana al mateix nivell que l'escandalosa e insultant política que es respira a les corts espanyoles.

El tòpic que la política no serveix per res o que sense política viuríem millor, s'està estenen a Catalunya, sobretot aquests dies, per culpa de la classe política que de vegades sembla que només busqui els seu propi rèdit electoral, convertint el Parlament en una espècie de circ. Els polítics haurien d'escoltar al savi poble, rectificar, i caminar amb una mica més de prudència i responsabilitat en l'exercici de les seves obligacions. Per això cobren.

Hem arribat al punt on ja no es tracta de mostrar la culpabilitat d'algú, sinó de demostrar la innocència de la nostra classe política: de la que governa i de la que va governar. D'aquesta manera aconseguirem que qui governi en un futur estigui lliure de qualsevol sospita i creiem més amb l'honorabilitat dels nostres polítics.

Dit això i per evitar més polèmiques sobre el 3% el 5% o el 50%, tant se val, el primer que s'ha de fer és que, d'una vegada per totes, es resolgui el tema de com s'han de finançar-se els partits polítics. I, precisament, aquest és la mare dels ous. Esperem que mentre es busca una solució, el país segueixi funcionant.

MÀXIM PUJADÉ

LA BUSTIA

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" –encara que es publiquin amb inicials– han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": periodicdelta@yahoo.es

Compartir despacho en el Sagnier

Los miembros de la Asociación de Golf d'El Prat de Llobregat queremos quejarnos sobre una situación que creemos inaceptable. Hasta ahora hemos tenido un despacho en el Complejo Deportivo Municipal Sagnier. Ahora el responsable de la instalación nos ha notificado la situación de para entidades y que tenemos que compartir despacho con otra entidad. El hecho de compartir el despacho con otra entidad tendrá grandes problemas graves relacionados con la protección de datos personales, datos bancarios, etc.. ¿Cómo podemos aceptar compartir despacho con otra entidad? ¿Por qué no podemos compartir de igual forma el campo de golf del Prat, actualmente con las personas que están utilizando dichas instalaciones? La parte más grave creemos que está relacionada con que el club tiene datos personales de todos los socios y al compartir el despacho con otra entidad nos conlleva a un problema contra la Ley de Protección de Datos Personales. Además hasta el momento no nos han dado ninguna solución para evitar este problema.

Asociació de Golf d'El Prat

M'he sentit reflectida

M'ha sobtat llegir l'editorial del darrer DELTA en trobar-m-hi francament reflectida quan parla dels pratencs que hem marxat del nostre poble i les raons d'aquest anar-se'n contracor.

És molt cert que pel preu d'un pis normal del Prat compres una bona casa no gaire lluny d'aquí. Quan fas el pas te'n adones que, a més a més, has sortit guanyant en qualitat de vida i tranquil·litat. Segons on vas a parar, el problema d'allunyar-te del lloc de treball es fa lleu perquè cada vegada hi ha millors comunicacions.

Conec força gent que ha fet aquesta opció i s'ha acabat ubicant definitivament al poble on en principi només hi tenien la segona residència, desprenent-se del que tenien al Prat i oblidant els lligams més o menys sentimentals que t'uneixen al poble on has nascut i on t'has fet. Aquest no és el nostre cas perquè nosaltres hi seguim tenint família i aquest periòdic manté la relació amb el poble que vam deixar fa uns anys.

Però els meus fills poc sentiran aquests lligams sentimentals. Van al col·legi allà on hem anat a parar i allà tenen la seva pinya d'amics. No sabeu el greu que em sap perquè jo vaig fer la meua infància i joventut en aquell Prat dels anys 60 i 70, que era un poble pròsper i acollidor. Era El Prat d'aquella plaça de l'ajuntament que cobrien les terrasses dels tres o quatre bars i cafès, encara que recordo la pèrdua del Cafè del Pont i, més endavant, la del popular Piculin i l'Esport, al costat mateix.

El carrer de Ferran Puig d'aleshores, malgrat aquelles llambordes de mal trepitjar, era un espai de passeig i de trobada per la gent jove i el comerç no baixava persianes els caps de setmana per ensenyar els seus aparadors buscant clients. Es ben veritat que mai es tancaven les portes de l'ajuntament... ¡On s'ha vist una ciutat o un poble amb un ajuntament tancat a cal i canto!

Es tot el que se m'ha acudit reflexionar acceptant la invitació que feieu en la vostra darrera editorial. Amb la qüestió de l'alcalde no hi entraré donat que ja fa temps que no votem al Prat.

R. B.

El Prat, sin termómetros

Pocos inviernos han sido como el presente en las últimas décadas, como pocos veranos tal como lo fue el de hace casi un par de años. Pero en cualquier caso, los pratenses nos quedamos sin poder visualizar la temperatura que reina en las calles de nuestra ciudad porque no hay ni un solo termómetro en todo el término municipal, a excepción de uno que está instalado enfrente de la terminal A del aeropuerto, que además, sólo funciona al 50%, es decir, que la temperatura se puede ver digitalizada en una de las caras de la 'pancarta' que acoge el termómetro, que patrocina una firma comercial; la otra cara, es un jeroglífico. Me parece que no sería tan difícil encontrar un patrocinador (si es que resulta tan caro colocarlos y el Ayuntamiento no tiene la partida presupuestada al respecto) a fin de que en la media docena de puntos clave de la población, se colocaran termómetros de pancarta en la vía pública. Y que Aena colocara uno enfrente de cada terminal del aeropuerto y se preocupara alguien de que funcionaran correctamente. No es que sea imprescindible saber la temperatura ambiente para vivir o para ser ciudadano, pero es una información adicional que nunca está de más, sobre todo teniendo en cuenta situaciones meteorológicas como las vividas en el pasado febrero o las que se pueden avecinar, en el polo opuesto, en julio o agosto.

A. Castro

Manquen instal·lacions per a gossos

Som un col·lectiu de propietaris de gossos que utilitzem diàriament els parcs del Fondo d'en Peixo, la plaça de Catalunya, la plaça de la Noguera i el parc de la Solidaritat, i que ens sentim molt molestos per la persecució que patim per part de la guàrdia urbana, que es dedica a multar a tots aquells propietaris que porten el seu animal sense lligar, sense tenir en compte horaris, que estigui el parc buit o si l'animal molesta o no. A més a més, no tenim gaire opció degut a que les instal·lacions resulten insuficients, donat ▶

Carta abierta a los regidores del ayuntamiento del Prat

Vivo en una de las calles del Prat más castigadas por el denominado «arte del grafiti». Al parecer tenemos un convecino, aspirante a gran pintor, que pretende asumir la fama a costa de dejar estampado su seudónimo en todas las fachadas de nuestra ciudad.

Me gustaría saber como justificar la suciedad de las fachadas de nuestra población cuando me viene de visita un familiar o amigo. Espero que el señor Alcalde me lo pueda decir. Evidentemente, no me vale que argumente que no puede hacer nada, pues esto sería llamar incompetentes a nuestra guardia municipal, lo cual, sería una injusticia por su parte.

Cómo contribuyente, me duele ver que el esfuerzo que se hace por mejorar nuestro patrimonio, por ejemplo, el Casal Municipal de la Cultura, ya está manchado por la firma de tan noble autor. Pues aún, ni siquiera se han retirado los andamios, que dicho sujeto ya ha dejado su huella de por vida.

Esta próxima primavera me gustaría poder pintar y adecentar la fachada de mi casa, pero a la vista del poco éxito que ustedes tienen en reprimir los instintos pintorescos de tales aspirantes a famosos pintores, no sé si me vale la pena. ¿Puede usted contestarme, sr. Alcalde?

Sr. Alcalde, si usted no se ve lo suficientemente competente para poner remedio a este impresionismo «grafital» en nuestras calles, le ruego, me diga a quien debo dirigirme.

Y así me despido del sr. Alcalde, no sin antes recordarle que éste mismo problema lo tenemos también con las deposiciones de los animales domésticos, las cuales, al igual que los grafitis, contribuyen a dar tan lamentable imagen de suciedad al Prat.

Espero que este escrito lleve a la reflexión que él mismo requiere, y que mi queja no caiga en saco roto.

Maria Rosario Molinero Campillo

► que només al barri de Sant Cosme hi ha un recinte adequat per a que els gossos estiguin solts. Creiem que resulta imprescindible per al desenvolupament físic i psíquic dels nostres animals que aquests puguin gaudir d'instal·lacions municipals en condicions, i encara més tractant-se d'un consistori majoritàriament ecologista.

Demanem que s'habilitin unes instal·lacions a l'efecte per tal de poder deixar una estona els gossos solts. Mentrestant, voldríem que no fossim objecte de persecucions sobretot quan al parc no hi hagi nens o quan sigui una plaça o recinte sense parc infantil

Jonatan Gañán

Señalización viaria contradictoria

Cuando sales de la autovía de Castelldefels proviniendo del sur (por el vial entre un hotel y una gasolinera) y entras en El Prat por el área del Polígono Mas Blau y te diriges hacia la Avgda. Onze de Setembre, de-

bes pasar por el puente que cubre la carretera que va hacia el aeropuerto. Ese puente tiene dos direcciones de circulación y dos carriles por cada dirección; justo al acabar el puente hay un semáforo para regular el cruce, por los vehículos que provienen del barrio de Sant Cosme y los que vienen del polígono Manso Mateu. En el carril de la izquierda de ese puente en dirección al casco urbano pratense, existe una señalización en el pavimento con una flecha de giro y otra yuxtapuesta de ir hacia adelante; pero el sentido de la circulación lo marca un semáforo, que tiene además una función específica para el giro a la izquierda, con lo cual contradice la señalización del pavimento, puesto que cuando el semáforo da luz verde a los que siguen de frente, a la vez está en rojo para los que pretenden girar a la izquierda. Por esa razón, hay coches en el carril de la izquierda que lo único que pretenden es seguir recto y obstruyen el paso en determinados momentos a los que pretenden virar hacia la zona de la Damm.

P. Montero

Amb l'aigua al coll

Dones fumadores

A la meitat del segle passat, poques dones fumaven a Catalunya i a Espanya. Menys encara ho feien en públic. I molt comptades s'atreuen amb els cigars o la pipa. Entre aquestes podem destacar, l'escriptora Maria Aurèlia Capmany o la periodista Margarita Landis.

Al cine, les dones que fumaven eren "perilloses", com passava amb la Marlene Dietrich, o, fins i tot, deixaven de fumar quan es tornaven "bones", cosa que succeïa a les infumables pelis de la Sara Montiel, on acabava de monja o es retirava de la "vida", per imperatiu de la censura.

Lluny d'aquests clixés cinematogràfics, les dones dels 70 i els 80, com a part d'un alliberament que incloïa l'eliminació fins i tot dels sostens per a qui s'ho podia permetre, cada vegada fumaven més en privat i en públic. I, poc a poc, va resultar tan comú que ningú s'ho mirava. Semblava una fita assolida.

Una fita que es va convertir de seguida en handicap, perquè als 90 la guerra contra el tabac ja estava en plena efervescència. Primer, vam mirar, amb escepticisme, els litigis judicials contra les tabacaleres que s'havien entaulat als Estats Units. Semblava cosa de bojós: perquè havien de pagar les companyies a unes persones que havien fumant perquè els havia donat la gana?

Les resolucions judicials, però, van anar a favor dels demandants. Que si la publicitat havia estat enganyosa, que si hi havia productes perillosos barrejats, etc. Total, la campanya antitabac va entrar a una nova era. Fumar ja no era senyal de glamour, ni d'alliberament. Més encara, les dones podem transmetre greus malalties a les criatures, pel fet d'haver fumant. No en parlem de fumar durant l'embaràs. Si ara mateix veiéssim una dona que ho fa, seria objecte de linxament públic.

La percepció pública del fumador/a com a ésser apestat és un fet i més que en sentirem de les conseqüències del fum. Està clar que fumar deu ser dolent, perquè les companyies asseguradores ho indiquen clarament en les tarifes i els metges ens ho expliquen a tort i a dret. Com diuen, res hi fa que els fums dels cotxes o de les indústries siguin dolents, el tabac ho és i prou.

I, ara, als inicis del segle XXI, quan anem a l'extinció del sensual plaer del tabac, les dones tornem a estar a la cua. Resulta que les joves s'entesten a fumar més que els joves. Ara, les dones encapçalarem l'estadística de morts i malalties del tabac.

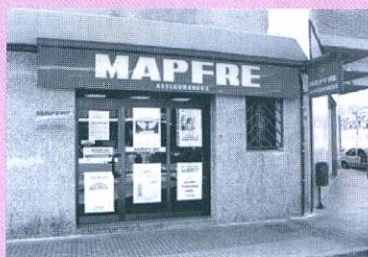
No hi ha dret!

MANOLITA SANZ

ANTONIO SAIZ GARCIA

Agente de Seguros, Registro nº 2.211

EN EL PRAT DE LLOBREGAT

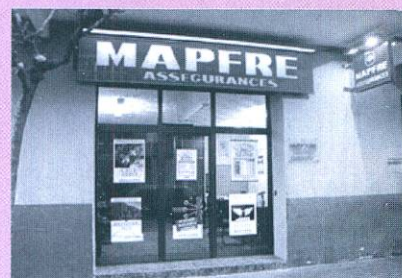

C/ Coronel Sanfeliu, 90
Tels: 93 478 46 66
93 478 04 20

- SEGUROS
- HOGAR
- AUTOMOVILES
- COMERCIO

- VIDA
- JUBILACION
- COMUNIDADES
- RESPONSABILIDAD CIVIL

Carretera de la Marina, 102-104
Tel. y fax 93 478 82 07
Tel. y fax 93 478 56 72

Talleres SAIZ, S. L.

MONTAJE DE CRISTALES
NACIONAL-IMPORTACIÓN

NO ESTÉ NI UN DÍA SIN COCHE

Nosotros le facilitamos un vehículo mientras dura su reparación (Consúltenos)

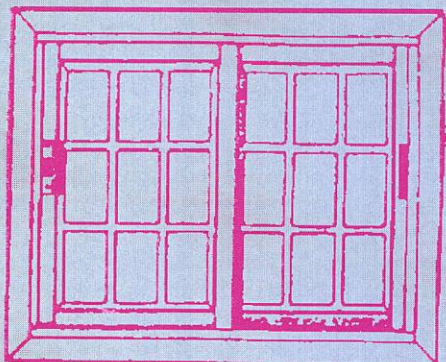
COMPRA-VENTA
de vehículos nuevos y de segunda mano

- Reparación de automóviles
- Planchistería y pintura
- Secado al horno
- Colocación inmediata de cristales
- Presupuestos
- Restauración de todo tipo de vehículos clásicos y antiguos
- Tenemos a la venta toda clase de vehículos clásicos

29 AÑOS
EN EL PRAT

Ignasi Iglesias, 170
Tel. i fax: 93 379 96 55

- CRISTALERIA Y CARPINTERIA DE ALUMINIO
- PERSIANAS Y PVC

C/ Coronel Sanfeliu, 124 - Teléfono 93 370 27 90
EL PRAT DE LLOBREGAT

ASESORIA

CARNIAGO, S.L.

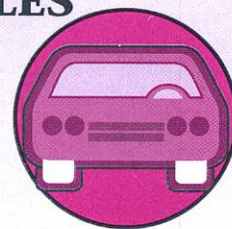
ASESORAMIENTO INTEGRAL

- Administrativa
- Fiscal
- Laboral
- Contable
- Jurídica

15
AÑOS
A SU SERVICIO

SEGUROS GENERALES

- Automóviles
- Motocicletas
- Hogar
- Comercio
- Salud

Ctra. Marina, 71 bajos
Tel.: 93 370 62 68
Fax: 93 370 77 11
08820 El Prat de Llobregat

El futur de l'Artesà

Tot sembla indicar que finalment el complicat entramat que durant anys ha envoltat la compra del Centre Artesà per part de l'ajuntament, ja se li veu una sortida. Els propietaris cobraran i l'ajuntament disposarà d'un teatre, unes instal·lacions i uns espais verds que caldrà que administri amb encert.

Arribats a aquest punt, la pregunta es obligada: Que en farem de l'Artesà? La meua resposta es clara i contundent: Restaurar el teatre i concretar un pla d'usos concret i creïble per el propi teatre i tot l'entorn.

Al meu entendre, no tindria cap sentit fer una gran inversió per disposar d'un bon teatre si al seu voltant no si crea tot un entramat d'activitats i usos que facin de l'Artesà un veritable centre d'activitat cultural. Tan sols fent un petit repàs de la primitiva història de l'Artesà podem veure que aquest magnífic espai pot ser utilitzat per fer-hi teatre, dansa, concerts, ball, actes culturals de tota mena, sopars o dinars, congressos i una llarga llista d'activitats com la possibilitat que companyies teatrals professionals hi facin els assajos i les pre estrenes

Referent a la resta d'espais que configuren el conjunt de l'Artesà, caldria fer una correcta rehabilitació dels espais

complementaris especialment el cafè amb la possibilitat de instal·lar-hi un restaurant i dignificant tot l'entorn.

Una proposta que ajudaria a crear aquest ambient cultural a l'entorn de l'Artesà seria ubicar-hi el necessari conservatori de música d'El Prat, amb unes bones aules i sales d'assaig tot aprofitant l'activitat musical que actualment viu El Prat. Aquest conservatori es podria ubicar a l'espai que hi ha a la part posterior de l'actual edifici.

Es evident que caldrà parlar-ne molt i implicar-hi el màxim l'entramat associatiu de la ciutat per consensuar el contingut que s'haurà de donar a l'Artesà. La meua opinió es que tot plegat passa per rehabilitar el teatre dotant-lo dels moderns sistemes de seguretat, enllumenat, bons vestidors...i crear al seu entorn una xarxa d'activitat cultural en la que el futur hotel d'entitats del carrer del Centre hi pot jugar un paper important.

Es evident que tot es opinable però sota el meu punt de vista l'única sortida no acceptable seria enderrocar l'actual edifici. El Prat necessita un bon teatre i l'Artesà pot ser-ho. El Modern omple un buit però no es l'espai que El Prat necessita. Estic segur que en els propers mesos tindrem oportunitat de parlar-ne més abastament.

JORDI GILI

Reflexions d'un observador

Ja camina?

Passejar pel Prat qualsevol dia assoleiat és una de les satisfaccions de tots els que hem arribat al bon temps de la jubilació. Ens convé caminar. El metge t'ho diu cada vegada que hi acudeixes per alguna de les dolences que l'edat ha fet inevitables... "Ja camina?". I si que camines. Moltes vegades badant davant les coses que passen a una ciutat com la nostra, una ciutat que ha deixat d'esser poble però que no acaba d'esser la ciutat que a tots ens agradaria, però que és la nostra ciutat, la que ens estimem, la que ens ha vist créixer, la que és el marc de la nostra infantesa, la que ha configurat les vivències de la nostra joventut, la que ha vist créixer els nostres fills, la que ara ens veu passejar la nostra maduresa...

Veure-la canviar ens fascina als que la passem. Ara aquí estan fent una residència per a disminuïts psíquics, allà ha sorgit un monument que no acabem d'entendre, la disposició dels recipients de la recollida selectiva de les escombraries no ens sembla prou ben ubicada, els panots de la voravia de tal indret s'aixequen i no acaben d'arreglar-los mai... Ens empenyen les deposicions dels gossos i pensem que potser

no s'han ubicat prou espais per evitar tanta brutícia pels carrers. Lamentem topar-nos-les enmig del paviment i elogiem l'amo del gos que va preparat per recollir-les, però després observem que han anat a parar a la paperera..., i algú recorda una ciutat suïssa on fins i tot això estava previst. Un altra comenta que encara no som Europa en quan a civisme i tantes altres qüestions.

Algú clama al cel contra tantes i tantes parets que han embrutit els espais, tot lamentant que les autoritats no es faci res per evitar una moda que fa de la ciutat un suburbi.

I la conversa segueix tot passejant, entre els records i en temps present, perquè encara ens queda il·lusió per admirar una bellesa que passa pel nostre costat i el més descarat -masclistes com som els de la nostra generació- se li escapa un "Noi, es que ara les fan amb pelargón!". I la rialla que compartim ens ajuda a passar un dia més refugiant-nos en la cordialitat i en la ciutat que ens envolta. La nostra ciutat.

L'OBSERVADOR

Envia'ns bústies, suggerències o textos.

Tot el que se t'acudeixi sobre la teua ciutat.

Ho rebrem immediatament a aquesta adreça:

periodicdelta@yahoo.es

Els graffitis preocupen els partits locals

NEUS MACÍAS / El portaveu del PP local, Antonio Gallego, va demanar en el ple municipal del 2 de març mesures per evitar els graffitis a les parets d'El Prat, ja que les pintades ofereixen «una imatge lamentable de la ciutat». Gallego va assegurar haver rebut «reiterades queixes dels veïns» per la poca eficàcia de l'equip de govern en aquest tema. Gallego va exigir «plans de neteja pura i dura» tants als edificis públics com als privats, i pactar indemnitzacions amb els propietaris afectats.

El popular va referir-se a les 30 denúncies a l'any que rep la Policia Local, «i que no reflecteixen la realitat», i va sol·licitar explicacions sobre els «pactes» a què l'equip de govern havia arribat amb grups de «graffiteros per determinar els llocs on poden pintar».

Ma. José Albaladejo, que fins el passat 1 de març havia estat

regidora de Manteniment i Serveis, va assegurar que el consistori ha posat en marxa actuacions de neteja i de «detecció de graffitis», i que es

fan inspeccions per garantir que el mobiliari urbà estigui en perfecte estat. D'altra banda, va desvetllar que es fa necessària una «campanya» de neteja intensiva

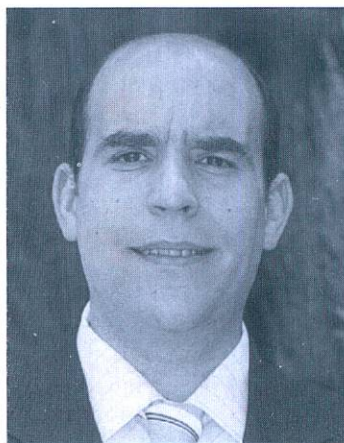
de les escultures del municipi. Albaladejo també va manifestar que s'ha posat un especial èmfasi en preservar les façanes d'entrada a la ciutat. Per la seva part, el regidor de Seguretat Ciutadana i Via Pública, Antoni Pedrero, va explicar que la Policia Local ha constatat que darrerament s'ha cridat l'atenció a grups de joves que estaven pintant graffitis. «Hi ha hagut una actuació intensiva per part dels nostres agents», va assegurar.

També CiU ha mostrat la seva preocupació per aquest assumpte. Felip-Neri Gordi, portaveu de la coalició a El Prat, ha anunciat que al proper ple del mes d'abril presentarà una moció per demanar la creació d'un servei des de la Brigada d'Obres. L'objectiu és que tots aquells ciutadans que vulguin eliminar amb rapidesa les pintades de les seves façanes, ho puguin fer pagant per aquest servei amb preu públic. ■

Miguel Á. Ochoa, nou president del PP local

DELTA / El regidor del PP a l'Ajuntament de El Prat de Llobregat, Miguel Ángel Ochoa, ha estat nomenat president del PP Local, després de la celebració de l'Assemblea local celebrada a la seu local del Partit Popular el passat dia 2 de març. Tanmateix, Rafael Grande ha estat nomenat Secretari General del PP Local.

Ochoa, de 32 anys d'edat, substitueix Albert Feu, fins ara president de la formació política. El regidor va reafirmar el seu compromís amb la ciutat de El Prat, afirmant que «el principal objectiu del nou Partit Popular es consolidar-nos com a segona força política, no únicament a les eleccions Generals i Europees, si no també a les municipals».

El nou president del PP local va assegurar que el seu partit ha de seguir «treballant per la ciutat des de l'oposició moderada que representem actualment, aportant idees noves i solucions als problemes dels veïns». ■

Joan Camps, ratificat a la presidència local d'ERC

DELTA / La secció local d'Esquerra Republicana de Catalunya va celebrar el passat 12 de març l'assemblea anual, que va ratificar Joan Camps com a president del partit a El Prat.

En la reunió, també es va elegir una nova junta. D'aquesta forma, la secretaria d'Organització estarà a càrrec de Jordi Castillo; i la de Política Municipal és per a Olga Garro, expresidenta de la formació, i que ha estat allunyada durant els últims mesos de la activitat pública. Camps ha volgut recuperar així la candidatura a les municipals de 2003, oferint-li una responsabilitat de pes com és Política Municipal. Garro comptarà amb un subsecretari, que serà David Prats.

Jaume Monés s'ocuparà de la secretaria d'Imatge i Comuni-

cació, amb la col·laboració de David Florejachs. Al front de la secretaria de Medi Ambient hi haurà Artur Novell.

L'assemblea va decidir incorporar una nova secretaria, que serà la de Dona, amb Montserrat Pujol al davant, i amb Natividad Ordóñez com a subsecretària.

Entre els objectius que s'ha marcat la nova direcció està el ple rendiment de la nova junta en el període d'un any, i consolidar la presència del partit en el teixit associatiu de la ciutat. També s'han marcat el repte d'iniciar una campanya de coneixement de la formació política entre la ciutadania. L'assemblea es va felicitar per l'augment de militància durant els últims mesos. ■

DING DANG

Moda Infantil
Llenceria

Miquel Martí i Pol, 1
Tel. 93 379 59 82

08820 El Prat de Llob.

BOLSOS

Delcar

Artículos de piel y viaje

Frederic Soler, 6 Tel.: 370 19 53 EL PRAT DE LLOBREGAT

Los trabajadores de Reno de Medici, «engañados» por la directiva, que ha empezado a vender la maquinaria

El comité de empresa, dispuesto a elaborar un plan de viabilidad para demostrar que la factoría es rentable

NEUS MACÍAS / En Internet se pueden encontrar a la venta cortadoras, bobinadoras y máquinas de preparación de pasta. «Es toda nuestra línea de producción de cartón, reconocemos nuestra maquinaria, todas las características que se explican en la página web coinciden, y la están intentando vender», explica Aurelia Testón, presidenta del Comité de Empresa de Reno de Medici. El anuncio que se puede encontrar en la red asegura que las máquinas estarán disponibles a partir de 2007, año en que precisamente acaba el contrato de arrendamiento de los terrenos donde se ubica la antigua Papelera Española. «Por un lado, a nosotros los jefes nos dicen que están negociando con el ayuntamiento para la cesión de unos terrenos donde instalar un centro de corte - una fábrica más pequeña- y oficinas comerciales. Y por otro vemos que están intentado vender todo nuestro patrimonio industrial. Esta situación es indignante, ¿qué futuro nos podemos plantear? », se pregunta la representante sindical de los trabajadores. El comité sabe incluso que ya hay empresarios que han mostrado su interés por adquirir la maquinaria, concretamente rusos, hindúes y egipcios.

Plan de viabilidad para salvar la empresa

Mientras, los sindicatos ya han mantenido entrevistas con diferentes partidos políticos locales, y han preparado una serie de informes para entregarlo a diferentes administraciones. Este documento será también enviado al Departament de Treball de la Generalitat, donde van a solicitar una entrevista. El comité de empresa, además, ha pedido una reunión con directivos de Espais Inmobiliaris, la empresa que compró los terrenos de Reno de Medici por 80 millones de euros.

«Queremos elaborar un plan de viabilidad de la fábrica», cuentan Federico Valverde y Salvador Martínez, delegados sindicales de UGT y CC.OO respectivamente. «Siempre hemos creído que la papelera era rentable. No había pérdidas, la maquinaria no era obsoleta, teníamos clientes...» También insisten en que Reno de Medici era una factoría preocupada por el medio ambiente, altamente ecológica desde sus orígenes. Acusan a los gestores de la fábrica de una «mala administración» que ha llevado a la filial pratese de Reno de Medici a la quiebra. Creen que todas las dificultades que está teniendo ahora la empresa para salir adelan-

Los trabajadores de Reno de Medici están preparando nuevas acciones para intentar llamar la atención sobre la precaria situación de la empresa, que ve peligrar su actividad tras la venta de los terrenos donde esta ubicada la factoría. Ahora, en plenas negociaciones para estudiar la viabilidad de la producción, han descubierto que la directiva ha puesto a la venta gran parte de la maquinaria de la fábrica de El Prat. «Nos están engañando», aseguran.

Los trabajadores de la antigua Papelera Española se manifestaron el año pasado, cuando se enteraron que los terrenos se habían vendido a Espais Inmobiliaris

te han sido provocados expresamente. «Era un plan que había sido trazado voluntariamente. Esta gente no son industriales. Son un grupo financiero inmobiliario, que ha visto negocio en la venta de estos terrenos. Era mucho más rentable venderlos que continuar la actividad industrial».

Permuta para ubicar un centro de corte

A pesar de todo, las negociaciones entre los directivos italianos y el comité de empresa han continuado. «Teníamos un local en la carretera de la playa, un almacén. La propuesta era que se le ofreciese al ayuntamiento una permuta para poder disponer de otro terreno a cambio de éste donde ubicar un centro de corte, que es una fábrica más pequeña. Nos aseguraron que ésta fue la propuesta que se le hizo al alcalde. Y ahora nos enteramos de que están desmantelando el local de la carretera de la playa». El comité de empresa se lamenta de que no

exista un plan de futuro para garantizar la actividad de Reno de Medici. «Ni siquiera existe un acuerdo para el cobro de las indemnizaciones», cuentan los sindicalistas. En su día, Reno de Medici ofreció a sus empleados bajas voluntarias e incentivadas. «Se apuntó casi el 50% de la plantilla, la mayoría del área de producción. Pero el Departament de Treball paralizó este proceso, porque por un lado se apuntaban empleados a las bajas voluntarias, y por otro la empresa contrataba trabajadores para cubrir vacantes a través de ETT. Eso era totalmente ilegal».

Valverde y Martínez aseguran que ha sido la estratégica situación de los terrenos donde está ubicada Reno de Medici la que ha conducido a la quiebra. «Estamos en una zona muy golosa, que va a crecer mucho en un futuro. Aquí molestábamos. Si Reno de Medici hubiese estado al otro lado del río, no se hubiesen vendido los terrenos. Todo ha sido pura especulación». ■

Por ahí se llega al aeropuerto

JAVIER MARTÍNEZ / Hace tres meses, trabajadores del polígono Pratenc denunciaron públicamente la pésima señalización que sufría esta zona industrial ubicada junto a la desembocadura del río. Una ambulancia había tardado 45 minutos en atender una urgencia ante la ausencia de indicadores suficientes que guiaran a sus conductores hasta la empresa donde ocurrió el incidente. A fecha de hoy, el polígono sigue presen-

tando desvíos y calles cortadas debido a las obras, si bien ya hay letreros que señalizan correctamente la ubicación de las empresas. Sin embargo, nos hemos fijado en otro de los polígonos empresariales de El Prat, el Mas Blau, y allí también hemos encontrado defectos de señalización que provocan más de un despiste en algunas ocasiones e incrementan el riesgo de accidente o atropello en otras.

Estamos a las puertas del Mas Blau, un parque de negocios situado a escasos 2 kilómetros del aeropuerto. Alberga un hotel (actualmente hay otro en construcción) al que acuden diariamente decenas de hombres y mujeres de negocios venidos de toda Europa. La indicación pintada en el asfalto (foto izquierda) y un discretísimo letrero (foto derecha) son las únicas indicaciones de que hay un aeropuerto internacional muy cerca. Para tomar rumbo al aeropuerto, hay que girar a la izquierda, pero antes hay que colocarse en un pequeño carril de desvío. La indicación pintada en el asfalto es la única que nos avisa de la existencia de dicho carril. Por la noche, el riesgo de despiste es infinitamente superior.

En el carril izquierdo, un stop casi inapreciable en el asfalto. En el carril derecho, un semáforo y, semioculta tras él, una señal que prohíbe girar a la izquierda. Los vehículos procedentes de la C-32 acceden al Mas Blau por el carril más cercano al semáforo. Los vehículos procedentes de El Prat lo hacen por el carril situado a la izquierda de la isleta de hierba. En teoría, los que vienen de la C-32 deben ceder el paso a los que vienen de El Prat. Así lo indica un semáforo con flecha que parpadea en ámbar. Pero este semáforo se presta a otra interpretación: la presencia, después de girar a la derecha, de un paso de peatones junto a la garita de vigilancia. El caso es que son contados los conductores que respetan la prioridad de paso de los vehículos que acceden desde su izquierda. Esto, unido al estrechamiento del paso junto a la garita de vigilancia, provoca muchos problemas. La segunda situación de peligro que se origina en este punto consiste en que muchos conductores que no desean acceder al Mas Blau por esta entrada aprovechan que el semáforo del carril derecho está en rojo y cruzan al carril situado a la izquierda de la isleta, pese a la prohibición expresa, aunque poco visible, de girar a la izquierda en este punto.

A pesar del visible riesgo para la circulación en una zona que se supone tranquila (la mayoría de edificios de esta zona están ocupados por oficinas, y no existe una actividad industrial pesada que comporte un tráfico intenso), las autoridades han centrado su atención en otras infracciones menos peligrosas, si bien más jugosas para las arcas municipales. La calle que se observa en la fotografía es, inexplicablemente, de un solo sentido. No se puede circular en dirección a la glorieta que se observa al fondo. A pesar de ello, muchos conductores que salen de los parkings subterráneos, deciden arriesgarse y, aprovechando el escaso tráfico y la amplia visibilidad, recorren los 40 metros de calle contra dirección. La Policía Local está al corriente de esta práctica y muchas tardes los agentes aguardan ocultos cerca de la mencionada glorieta para capturar desprevénidos a los infractores.

La Casa de Andalucía celebra 20 años de lazo de unión entre dos culturas

La entidad elaboró un audiovisual, y aprovechó para celebrar el Día de Andalucía

NEUS MACÍAS / La Casa de Andalucía celebró sus 20 años de existencia con una serie de actividades que se concentraron alrededor del 28 de febrero, Día de Andalucía. La entidad aprovechó la efeméride para repasar la historia de estos 20 años, con la elaboración de un audiovisual que se proyectó en el teatro Modern. El documental, dividido en cuatro episodios, recordó la situación de El Prat en los primeros años del siglo XX, cuando empezaron las primeras migraciones y se construyeron las industrias que han dado fama a la ciudad. Un municipio con graves carencias en las infraestructuras que se fue transformando poco a poco. También se rememoraron, a través de fotografías, los orígenes de la Casa de Andalucía, los diferentes locales donde se instaló la entidad y las actividades que ha venido realizando a lo largo de estos años, como su participación en Carnaval, en la cavalcata de Reyes o la procesión de Semana Santa. Se echaron en falta presencias importantes en la entidad, como las visitas de personalidades de la talla de Antonio Gala, Ian Gibson o Salvador Távora, o de los diferentes pregoneros del Día de Andalucía. Pero el vídeo quiso centrarse en las personas que han trabajado día a día por la asociación, en el «potencial humano» de la entidad andaluza. El audiovisual tuvo que ser comentado a viva voz por Marga Gómez, archivera municipal, ya que a última hora el sonido del vídeo narrado por el actor Armando Aguirre no funcionó. Gómez fue la encargada de seleccionar las fotos que integraron el documento visual de entre las más de 2.000 imágenes que recibió. Todos los socios recibirán el CD con el vídeo completo para poder visionarlo en sus casas y tenerlo como recuerdo de estos 20 años.

Agente dinamizador de la vida social de El Prat

El presidente de la entidad, Francisco Jodar, recordó en su discurso los inicios «de esta andadura: éramos un grupo de amigos que creíamos en este proyecto». La primera vocación de la Casa de Andalucía fue «facilitar la identidad histórica, folklórica y social de los emigrados». Más tarde ha servido para «fomentar la unión y cohesión con Catalunya». Jodar calificó a la entidad de «agente dinamizador» y de «puente entre dos culturas», y expresó su deseo de que las casas regionales «dejen de tener sentido algún día, cuando el grado de integración sea total. Que nadie más tenga que pasar por la experiencia del desarraigo que produce la emigración».

Francisco Jodar recibe un recuerdo de manos del alcalde. Ambos hablaron de la cohesión social que ha fomentado la Casa de Andalucía.

El tamboril animó la ofrenda floral a Blas Infante, en que participaron otras casas regionales andaluzas y entidades de la ciudad. (Foto superior). La pregonera de este año fue Antonina Rodrigo, escritora implicada en la defensa de los derechos de la mujer. (Foto izquierda)

El alcalde de El Prat, Lluís Tejedor, después de ver el vídeo, aseguró que los tiempos han cambiado «a mejor», y que en todos estos años de trayectoria, la Casa de Andalucía ha sabido «estar en su sitio». Agradeció su «implicación» en la vida de la comunidad, y alabó la «máxima disponibilidad» que siempre ha tenido para desarrollar actividades culturales. Tejedor aseguró que una entidad así facilita el objetivo de los gobernantes, que es «la cohesión social de la comunidad».

Para celebrar la festividad autonómica andaluza, la entidad invitó a la escritora Antonina Rodrigo, una persona muy implicada en la defensa de los derechos de la mujer, y que ha investigado sobre la vida de

andaluces ilustres, como Federico García Lorca o Mariana Pineda.

Recién llegada de Cotlliure, Rodrigo alabó la figura de Antonio Machado, enterrado en la población francesa. La escritora, en un emocionante discurso, recordó las dificultades de la emigración y de su encuentro con las sobrinas de Antonio Machado. También habló de García Lorca, al que calificó de «ser mágico» y de su especial relación con la familia del pintor Salvador Dalí, gracias a la que conoció Catalunya, una tierra que le fascinó. «Los andaluces hemos aportado muchas cosas a esta tierra, hemos llegado a entendernos, cada cual con lo que tiene. Y los catalanes han sido generosos con nosotros». ■

La Fundació Catalana de l'Esplai tindrà l'edifici de la seva seu central al Prat

DELTA / El nou equipament estarà ubicat en un solar de nou mil cent metres quadrats que l'Ajuntament ha cedit a l'efecte al barri de Sant Cosme de la nostra ciutat. L'edifici inclourà un alberg de joventut, una escola de natura amb 240 places, espais de formació, sales d'actes i les oficines de la *Fundació Catalana de l'Esplai* i les seves entitats, on treballaran 180 persones. A l'entorn de l'edifici s'emplaçaran les zones de pàrquing, la piscina, les zones per a jocs d'infants i una reproducció d'aiguamolls. Tot plegat està previst inaugurar-se el primer trimestre de l'any 2007.

En un acte celebrat al saló "Torres García" del Palau de la Generalitat de Catalunya el passat dia 3 de març d'enguany, la consellera de Benestar i Família, Anna Simó, en nom del govern de la Generalitat, el secretari general del Conseller en cap, Raimon Carrasco, l'alcalde d'El Prat, Lluís Tejedor, i el President de la Fundació Catalana de l'Esplai, Josep Gassó, varen signar un conveni per a l'impuls de l'esmentat equipament Centre Esplai. El cost total serà de 7 milions d'euros, que en un 70% serà finançat per la pròpia fundació, mentre que la resta sortirà de les aportacions oficials. L'Administració de la Generalitat manifesta que accions i iniciatives com aquesta ajuden a reduir les desigualtats en matèria social, cultural i territorial, i per això no solament les recolza i promou sinó que també col·laborarà amb les activitats i les inversions ordinàries de la Fundació Catalana de l'Esplai.

L'alcalde d'El Prat Lluís Tejedor va palesar la seva satisfacció pel que significa aquest projecte i va corroborar la disponibilitat de l'ajuntament per tal de tirar endavant propostes com aquesta de 'desestigmatització' del barri de Sant Cosme, que al cap i a la fi, el que suposarà és un element més de cohesió de tot el teixit social del Prat i en especial, dels més joves,

D'esquerra a dreta, les institucions que van signar aquesta acord: el President de la Fundació Catalana de l'Esplai, Josep Gassó; el secretari general del Conseller en cap, Raimon Carrasco; la consellera de Benestar i Família, Anna Simó; i l'alcalde d'El Prat, Lluís Tejedor.

El cost total serà de 7 milions d'euros, amb un 70% finançat per la fundació, i la resta seràn aportacions oficials

amb la qual cosa estem fem una forta aposta de futur.

Una nota també significativa d'aquest projecte és que l'ha dut a terme l'estudi d'arquitectura del prestigiós arquitecte Carles Ferrater, tot i que qui realment ha estat l'*alma mater* del mateix és l'arquitecta pratenca Núria Ayala Prats, a qui des de les planes de Delta felicitem cordialment, tan pel que significa professionalment per a ella com igualment pel que suposa que sigui una conciudadana nostra. ■

ES COMPRA SOLAR URBÀ AL PRAT

(de 150 A 300 m²)

Absoluta confidencialitat i màxima valoració.
Interessats posar-se en contacte amb
SolarPrat@tiscali.es • Telf. 607 45 78 92
o escriure a l'apartat de Correus núm 349
del Prat

XEROC DOS S.L.

La Caputxeta Vermella

Roba de Nadó
■
Canastrellas
■
Llistes de naixement
■
Mobiliari i Decoració

Ctra. de la Marina, 73-75
Tel. 93 379 92 04
08820 El Prat de Llobregat

Què son els moviments de terres a La Ribera?

Els canvis en els terrenys del Carrefour recorden fets consumats com el del propi hipermercat o la desaparició de la llacuna de l'Illa.

Fa moltes setmanes que els pratencs que accedeixen a la Pota Sud, observen el moviment de terres que s'ha produït a l'entorn de la gran àrea comercial del Carrefour. De moment sembla ser que només es tracta d'una explanació dels camps que son propietat de l'empresa matriu del hipermercat, però crida en gran manera l'atenció perquè precisament no es tracta d'una explanació, sinó d'un important canvi de nivell del terreny que, en alguns punts, supera en dos metres el que s'ha de considerar la cota zero històrica de la zona de la Ribera, que encara es pot observar en els camps de l'entorn.

Cal recordar que aquests "moviments" sempre han estat previs a operacions especulatives sovint espectaculars.

La pagesia de la Ribera s'ha començat a preocupar pel què està succeint a prop dels seus camps i de quina manera els pot arribar a afectar. No cal anar gaire lluny per entendre el seu neguit... A la zona de la Ribera sorgí el Carrefour en terrenys que el 1970 tenien la qualificació urbanística de "zona agrícola permanent". L'ajuntament hi autoritzà la ubicació amb una llicència "a precari" que encara dura, malgrat que el Pla General Metropolità—aprovat el 1976 i encara vigent—qualificà tot el territori que li queda al terme municipal del Prat sobre l'autovia de Castelldefels com a Centre Direccional. Es tractava de reservar una àrea important per atendre les necessitats d'espai i de serveis que genera la concentració de medis de transport que s'ubiquen en el terme municipal del Prat: aeroport, port, ara una estació intermodal que inclou el tren d'alta velocitat, l'ampla de via europeu que va a parar a l'antic llit del riu Llobregat...

No hi ha dubtes sobre la necessitat d'un ampli espai on ubicar tot un seguit de serveis estratègics per a una zona on, a més a més, incideix tota una gran xarxa de comunicació: l'autopista del Garraf, l'autovia de Castelldefels, la Ronda del Litoral, la Ronda de Dalt, la autopista A-2, la futura autovia del Llobregat...

entre altres importants vies de caràcter estatal i regional. Totes aquestes carreteres conflueixen a l'entorn de l'espai definit urbanísticament com a Centre Direccional. Una plataforma similar s'ubicà a Cerdanyola en el context del Pla General Metropolità des del criteri de que ambdues serien complementàries i aquella ja s'ha desenvolupat, mentre que la del Prat segueix en espera.

El quart de segle transcorregut des de l'aprovació d'aquella planificació urbanística que fou altament polèmica ha fet que a la zona de la Ribera es produís una de les més altes concentracions de propietat del nostre terme municipal, ja que la major part de terrenys del Centre de Direccional foren adquirits per dues societats: Tradisa que es dedica fonamentalment a la logística del transport i ocupa la part surt del referit territori i Almar S.A. vinculada al sector dels hipermercats. Llevat petites parcel·les, es pot dir que la majoria d'hectàrees estan en mans d'aquestes importants empreses, cosa que pot sorprendre si se sap que la planificació urbanística preveu l'execució pública del Centre Direccional i que, en el moment de l'aprovació, també es preveia el procediment d'expropiació dels terrenys necessaris. La majoria de pagesos que varen vendre les seves *mojades* als referits compradors ho van fer coneixent que els afectava un procediment d'expropiació, que deixava molt poc marxa per a l'especulació.

Espot pensar que l'objectiu de les societats compradores no era la plusvàlua dels terrenys, sinó més aviat el de bentsitar-se per l'hora d'executar la planificació. En el cas de Tradisa té una certa lògica que, en principi, no sembla ser la d'una gran empresa de hipermercats, malgrat que el disseny d'un centre de comunicacions podria incloure un àrea que aportés uns serveis en la seva línia. Hem de pensar que l'arribada de multitud de transports a un espai determinat pot aconsellar la creació de tot un seguit de serveis entre els que, per què no?, s'hi podria situar una gran àrea.

Afegim-hi estructures i serveis d'hosteleria, tallers de reparació, ofertes de comunicació de tota mena... Parlem d'una àrea que podria tenir una activitat molt intensa i diversa, fins el punt que, en algun moment, es dubtà sobre si l'espai reservat seria o no suficient. Una àrea d'un gran interès estratègic que poc completar el concepte del Prat "Capital del Transport" que sorgí fa uns quants anys.

El que no s'entendria de cap manera seria que els moviments de terres que s'estan produint fossin el principi d'una nova operació de gran envergadura, com la mateixa que ubicà el Carrefour i la pròpia Tradisa en espais on la planificació urbanística no preveia el seu tipus d'activitat. L'actuació fou una *cacicada* de l'època en que es produí i no aportà res important als pressupostos col·lectius. Cal recordar que, pocs anys després, la creació de grans àrees comercials a les poblacions de l'entorn del Prat significà una injecció econòmica multimilionària als pressupostos municipals, especialment la que es produí a Sant Boi en autoritzar la ubicació d'Alcampo. Incomprendiblement, El Prat segueix sense rebre beneficis d'una àrea que durant molts anys ha liderat el ranking de vendes del sector a tot l'estat i que porta més de tres dècades afectant el desenvolupament comercial de la nostra ciutat.

Cal estar atents i no oblidar que l'escàndol originat pels moviments de terres comportaren la desaparició de l'albufera de l'Illa, que es va fer sense autorització municipal, malgrat la complicitat imprescindible. Els lectors han de saber que els moviments de terres necessiten de la preceptiva autorització municipal. Cal saber si aquesta autorització s'ha produït i com s'ha produït.

PERE BALTÀ

Col·lectiu 'Delta' d'Estudis Locals (*)

(*) Una de les qüestions on per necessitat fixarà la seva atenció el periòdic DELTA és la problemàtica social i urbanística d'una ciutat, que és el centre del Pla de Desenvolupament del Delta que, entre altres actuacions, marcarà el futur de la comunitat. És per això que convidem als nostres lectors interessats en aquestes temàtiques a participar en els posicionaments que s'aniran publicant en aquestes pàgines sota la definició de Col·lectiu d'Estudis Delta

Honda hace una donación a través de l'Associació d'Amics de la UNESCO del Prat para los damnificados del Tsunami

DELTA / El pasado día 28 de febrero del 2005, y en la sede de la empresa en el "Mas Blau" de nuestra ciudad, Honda Automóviles España, S.A. hizo entrega de una donación de 4.300 euros al Centro Unesco de Catalunya en solidaridad con los damnificados por el tsunami.

Realmente ha sido la totalidad de los 65 trabajadores de la sede central de Honda en España ubicada en El Prat de Llobregat, los que han efectuado la donación; donación de una solidaridad y una singularidad ejemplares, pues se ha conjugado en base a ceder el montante dinerario a que equivalía determinado tiempo de su trabajo, dejándolo de percibir, lógicamente, en su nómina.

El acto contó además de con la presencia de todos los em-

Directius de l'empresa japonesa, amb dirigents de l'Associació d'Amics de la UNESCO i del director del Unesco-CAT, Agustí Colomines.

pleados donadores, con la asistencia de los directivos de la firma japonesa Marc Serruya,

Iolanda Garzón, Toshiaki Konaka i René Mairac, el director del Centre Unesco de

Catalunya Agustí Colomines, aparte de los representantes de l'Associació d'Amics de la Unesco del Prat –que ha actuado como canalizadora– Jesús Camacho, Vicenç Tierra, Manuel Dobaño i Amparo Sanz.

El montante de la donación se ha integrado en un programa especial de la Unesco proyectado y dirigido desde su dirección general en París. El presupuesto total del programa de ayuda es de 800.000 dólares, de los cuales ya hay recaudados 200.000, y de entre esos doscientos mil está el cheque de 4.300 euros de los trabajadores de Honda. El programa va dirigido a la formación de jóvenes y adultos de Indonesia que puedan hacerse cargo de la educación en las escuelas de los niños afectados, sobre todo de los niños huérfanos. ■

► Possibles pàrquings a Jardins de la Pau o a la plaça 17 de setembre

L'equip de govern està estudiant ubicar un aparcament sota la futura escola-bresol municipal, situada a la plaça del músic Blai Carmona, tal i com van desvetllar durant el passat ple municipal, a requeriment del portaveu popular, Antonio Gallego. Aquest va demanar que s'estudii la viabilitat tècnica d'un pàrquing municipal sota aquest equipament. Rafael Duarte, portaveu d'IC, va assegurar que ja s'havia tingut en compte aquesta proposta, però que presentava «certes dificultats». Entre altres coses, Duarte va manifestar que es tracta d'un espai «petit», i que també s'ha plantejat la construcció d'un pàrquing a la plaça 17 de setembre, al costat de l'ambulatori. D'altra banda, la manca d'aparcaments que es dona a aquesta zona està fent considerar a l'equip de govern la ubicació d'un gran pàrquing municipal sota la plaça dels Jardins de la Pau, que s'ha de remodelar en un futur. (Delta)

► Petició d'homenatges a l'escriptor cubà Cabrera Infante

El PP va demanar que El Prat reconegui la figura de Guillermo Cabrera Infante, l'escriptor cubà que va desaparèixer fa unes setmanes, i que sempre es va oposar al règim de Fidel Castro. Gallego va argumentar que Cabrera Infante va néixer a Gibara, població agermanada amb El Prat, i que se li havia de fer «algun tipus d'homenatge i reivindicar el seu llegat». El portaveu d'ICV, Rafael Duarte, va assegurar que la relació de Cabrera Infante amb El Prat era «molt tangencial», i que, tot i la seva vinculació política, reconeixia que havia estat un personatge literari important.

► El nuevo centro de control aéreo entra en funcionamiento

El pasado 23 de febrero comenzó a operar el nuevo centro de control de tránsito aéreo, ubicado ahora en Gavá. Desde este centro se controlan todos los tránsitos aéreos que tienen lugar en la zona noreste de la península y en Baleares. Del control ubicado en El Prat se ha pasado a unas gigantescas instalaciones que ocupan más de 165.000 metros cuadrados, de los cuales 41.000 están destinados al edificio principal, los edificios auxiliares y la zona de aparcamientos, mientras que los 124.000 restantes han quedado reservados como zona verde. Aena ha dotado las instalaciones del nuevo centro con sistemas informáticos y equipamientos de última generación. El Ministerio de Fomento ha destinado a la construcción del nuevo centro de control más de 126 millones de euros.

GRUPASSA

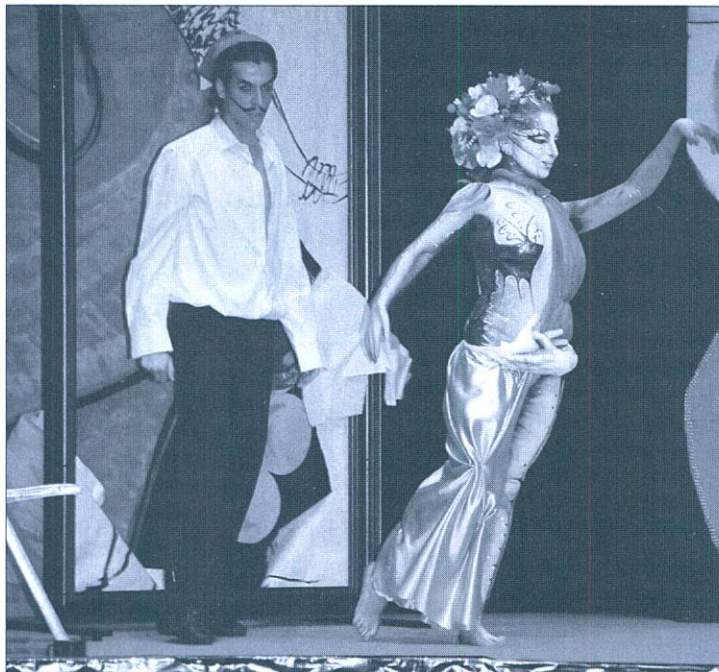
SE PRECISAN ASESORES INMOBILIARIOS PARA LA PRÓXIMA APERTURA DELEGACIÓN EL PRAT DE LLOBREGAT

- Adecuado para comerciales del sector inmobiliario que deseen consolidarse profesionalmente y económicamente
- Curso formativo de integración para afrontar eficazmente tu incorporación.
- Se valorará experiencia

Interesados enviar currículum vitae a:
Rambla Catalunya, 123 08008 Barcelona
RRHH@grupassa.net

«La memòria està de moda», desfilada solidària contra la l'Alzheimer

N. MACIAS / El proper 10 d'abril tindrà lloc una nova edició de «La memòria està de moda», la desfilada que organitza l'Associació de Familiars de Malalts d'Alzheimer amb l'objectiu de recaptar fons per fer front a aquesta malaltia. El teatre Modern serà l'escenari per on desfilin persones anònimes i alguns personatges públics de la ciutat, vestits amb models cedits gratuïtament per diverses botigues d'El Prat. Isidoro Pozo, coordinador de la gala, ha assegurat que enguany hi participaran més de 130 persones, moltes de les quals van assistir al càsting que es va realitzar el mes de febrer. D'aquest centenar de voluntaris, uns 40 són nens. També és previst que col·laborin alguns polítics locals. En edicions anteriors van participar regidors com Antoni

En l'edició anterior es va fer un homenatge a la figura de Salvador Dalí, amb aquesta model vestida només per un espectacular maquillatge corporal.

Pedrero, Josep Pérez Moya o Sergi Alegre. Aquest últim és previst que també desfilin en aquesta ocasió, com Ana Fernández y Ma. José Albaladejo. Pozo ha desvetllat que enguany han cedit la seva roba un total de 24 botigues de la ciutat. A més, comptaran amb el servei de 8 perruqueres, que donaran els retocs finals als models ocasionals. A la gala també col·laboren empreses locals, que cedeixen de forma desinteressada alguns productes que es sortejaran entre el públic.

Les entrades es poden adquirir al Servei de Tele-entrades de la Caixa de Catalunya o a la mateixa guixeta del teatre una hora abans d'iniciar-se la desfilada. Hi ha una fila 0 per a aquelles persones que no puguin assistir i vulguin col·laborar en aquest acte benèfic. ■

DELTA / Ex alumnes dels "Col·legis Nous", (Joan Maragall), celebraron la noche del pasado 18 de febrero un encuentro con mesa y mantel, que se ha convertido en un clásico desde hace varios años y cada vez con una mayor participación.

A este "sopar de germanor" –y en algunos casos de emotivo "reencuentro"– asistieron una cincuentena de "chavales" –los que están en la foto– que en su mayoría han deshojado más de 50 primaveras.

La década de los años 40 y 50, las aulas de aquella escuela pública acogieron y formaron a nuestros protagonistas, que en el transcurso de la cena recordaron («leche en polvo de los americanos y bollo para merendar») hechos y anécdotas de aquellos tiempos en el colegio y en el pueblo.

Finalmente se proyectó un documental con imágenes del Prat de la época. ■

Envia'ns bústies, suggerències o textos.

Tot el que se t'acudeixi sobre la teva ciutat.

Ho rebrem immediatament a aquesta adreça:

periodicdelta@yahoo.es

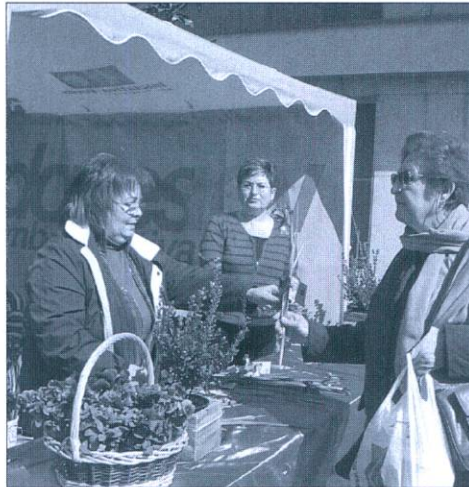
La tasca de les dones creadores centra enguany la celebració el 8 de març del Dia de la Dona

Els partits van debatre sobre el paper de la dona a la societat, i la feminització de la pobresa

NEUS MACÍAS / El dia de la dona és el 8 de març, però en una única jornada no caben totes les activitats que tant des de l'ajuntament com des dels partits polítics o associacions s'organitzen per recordar els drets de les dones i reivindicar la seva visió del món.

El ple municipal del 2 de març va aprovar un manifest on es denunciaven les discriminacions que encara es pateixen en l'àmbit laboral, la precària situació de les vídues, la feminització de la pobresa i també la violència de gènere. En el document es demanaven més recursos per posar en marxa programes de prevenció contra la violència, propostes per una educació no sexista i projectes per combatre les discriminacions en l'àmbit laboral, entre altres.

Les encarregades de llegir el manifest el 8 de març a la plaça de la Vila van ser algunes de les artistes protagonistes de l'exposició «Tan mortals, tan divines», que es va inaugurar el 25 de febrer a Torre Muntadas. La mostra vol fer públic el treball de les dones creadores de la ciutat -tot i que també participen altres artistes, com Chantal Maillard, Premi Nacional de Poesia 2004, l'editora i poeta d'origen cubà Carlota Caulfield i la fotògrafa i poeta Marga Clark. Entre les artistes locals destaquen Maite Marín, Elisa García, Anna García Cordero, Marisa Parrilla, Ana Ruth Estrada, Maite Travé, Mariana Colomer i Anna García Moreno, amb la participació d'altres creadores de Madrid, Galícia, Andalusia, València, Múrcia, París i Estats Units. L'exposició vol ser un diàleg entre les arts plàstiques, l'audiovisual i la poesia.

Dones amb Iniciativa van repartir iris i van repartir informació sobre l'economia submergida

Taules rodones i flors violetes

Els partits polítics també van fer campanya per defensar els drets de les dones. El PSC va començar els actes de celebració el dia 7 de març, amb una exposició de manualitats. El dia 8 es va celebrar un concurs de cuina. Posteriorment, les regidores socialistes Agüi de los Santos i Ana Fernández, de Sanitat i Consum i Serveis a la Persona respectivament, van protagonitzar una taula rodona sota el títol «Dona i Societat», on van presentar les seves ponències. Els actes van cloure el 12 de març amb un sopar, on es va fer un homenatge a la dona socialista de l'any, i es va reconèixer la tasca dels grups de dones que col·laboren amb l'agrupació socialista.

Enguany, Dones amb Iniciativa van voler posar l'accent en l'economia feminitzada. Les dones d'ICV van instal·lar una paradeta a la plaça de Pau Casals, i van repartir informació sobre l'economia submergida, la feminització de la pobresa i de la immigració. També van repartir iris, unes flors de color violeta, el color feminista.

L'Associació de Dones Progressistes Frida Kalho va tenir una taula d'informació sobre campanyes internacionals en defensa dels drets de les dones durant la lectura del manifest a la plaça de la Vila. L'alcalde, Lluís Tejedor, va dirigir unes paraules al públic que hi va assistir, agraint la feina de les dones que «treballen per fer xarxa, que participen en associacions». L'alcalde va recordar que encara el col·lectiu femení té la gran responsabilitat de la vida quotidiana, i que tiren endavant la llar amb poca ajuda masculina, perquè els homes no participen a les tasques domèstiques.

Però, sens dubte, l'acte més multitudinari va ser la projecció de la pel·lícula «María Querida» al cinema Capri. Cada any es concentren centenars de pratencs -especialment dones- per visionar un film de temàtica feminista o relacionat amb la defensa dels drets de les dones. «María Querida» tracta de la vida de l'escriptora María Zambrano, i està protagonitzada per Pilar Bardem, que va ser candidata al premi Goya per la seva actuació. Les portes del Capri van veure desfilar grans cues, en qualsevol dels passis que es van fer al llarg del 9 de març. ■

Febrero se despide con nieve

J.M. / El Prat amaneció el pasado 28 de febrero ofreciendo un paisaje propio de los Pirineos. Los copos de nieve hicieron acto de presencia durante la madrugada, fruto de la ola de frío que se vivió durante los dos días anteriores y que trajo al Baix Llobregat las temperaturas más bajas de los últimos años. En el aeropuerto se registraron 160 retrasos de vuelos, algunos de hasta 12 horas, lo que provocó la desesperación de centenares de viajeros. Hubo quienes se tomaron la nevada con muy buen humor. Las bañistas de la fotografía inmortalizaron la jornada de nieve armándose de valor y posando, cual selección femenina de natación sincronizada, en el césped del CEM Sagnier. Seguro que, después de hacerse la foto, el agua de la piscina no les debió parecer nada fría.

La procesión de Semana Santa vuelve a recorrer El Prat

N. MACÍAS / El pregón del representante de la Junta de Andalucía en Catalunya, Francisco Hidalgo, marcó el inicio de los actos que celebra la Cofradía de Jesús Crucificado y Nuestra Señora de los Dolores durante la Semana Santa. El 19 de febrero se presentó el cartel anunciador de la Semana Santa, un novedoso y original dibujo donde unos capirotos y una cruz simbolizan la pasión de Cristo. El cartel ha sido realizado por una creadora pratense.

El 20 de marzo sale en procesión la imagen de Jesús entrando en Jerusalén, más conocida popularmente como «la Borriquita». El Viernes Santo saldrán a la calle las imágenes del Jesús Crucificado y Nuestra Señora de los Dolores, para recorrer El Prat al son de la banda de cornetas y tambores de la cofradía. Este año, los pasos estrenan algunos componentes. Es el caso de la corona de la Virgen, que es nueva, así como cuatro faroles del paso de Jesús Crucificado, y la potencia de Cristo. Todos estos elementos se han adquirido con aportaciones y donaciones hechas por los socios. ■

Isidoro Pozo, un tècnic tèxtil entregat a l'activitat social de la ciutat

NEUS MACÍAS / Isidoro Pozo va néixer a la casa familiar, al carrer Maurici Vilomara, el 10 de maig de 1942. El seu pare havia arribat d'Almeria, amb tota la família, i treballava a La Papelera Española. La mare estava empleada a La Seda de Barcelona. Quan el nen Isidoro tenia tres anys, el pare va ser contractat com a tècnic paperer a una fàbrica de Mollerusa, La Forestal d'Urgell, i tots van traslladar-se al municipi lleidatà. Allà el seu pare va fer una gran activitat social -«em ve de família», comenta Isidoro- i es va fer soci d'un cercle social, «com aquí era l'Artesà», que organitzava les festes majors de Mollerusa.

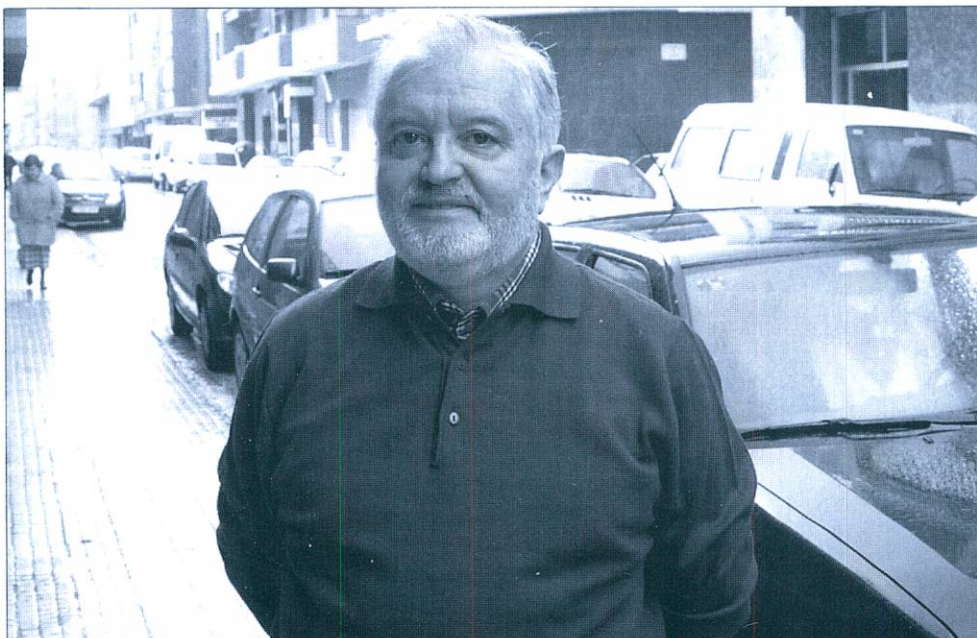
Fins als 14 anys, el nostre protagonista va estudiar a l'Escola de los Hermanos Cirstianos, fins que va dir a casa que volia ser mecànic. A El Prat tenia un oncle que treballava a la Seat, i cap aquí va tornar-se el petit Isidoro, que va entrar a l'escola d'aprenents de la Seat. Ell i una colla de companys, quan plegaven, viatjaven fins a Barcelona, on continuaven estudiant peritatge mecànic a l'Escola Industrial. Durant 4 anys va treballar a la Seat, i a partir d'aquí es van succeir una sèrie d'empreses, perquè l'Isidoro sempre va ser una persona inquieta. Va passar per l'empresa Figueres Salas, després per Matesa, «quan vaig tornar de fer la mili». A aquesta fàbrica, famosa per un affaire de corrupció que es va destapar i va esquitxar fins i tot ministres, Pozo s'hi va estar quatre anys més. Els mateixos que a la Terlenka, quan ja li havia «picat el cuquet del tèxtil, que encara em dura».

De Mèxic a Xina, visitant la indústria tèxtil

Finalment, el nostre protagonista va ser contractat per una empresa tèxtil, amb seu a Andoain (Guipúscoa). Ell era l'encarregat de l'assistència tècnica a les maquinàries que l'empresa distribuïa per la zona de Catalunya. «Jo m'encarregava de posar en marxa els telers, del seu manteniment». Aquesta feina el va portar a viatjar per tot el món. Ha visitat Mèxic, el nord d'Àfrica, el sud de França, Portugal... «Tots aquells països on hi havia indústria tèxtil», explica. Isidoro va estar-se quatre anys viatjant fins a la Xina, on s'hi estava per períodes de tres mesos. «Aquells països són el futur del gremi de la confecció, que morirà a Europa», vaticina. Els viatges han fer d'ell un home de món, tot i que es considera «un autodidacta: parlo una mica d'anglès, una mica de xinès...»

Però la seva activitat professional no l'ha impedit desenvolupar a El Prat una intensa vida social, que s'ha accentuat encara més des que ha deixat de viatjar a l'estranger. Ja el seu avi i dos dels seus oncles van fundar Ibis, una entitat sociocultural formada per treballadors

Contactar amb Isidoro Pozo no és fàcil. Porta mesos ocupadíssim, visitant botigues de roba, perruqueries... Està preparant la desfilada de moda que cada any organitza l'Associació de Malalts d'Alzheimer, entitat on col.labora activament. Però el nostre protagonista també ha estat membre d'altres entitats de la ciutat, com Amics d'El Prat, Amics de la Sardana o Tot pel Ball. I això sense comptar que, durant anys, no va poder dedicar-se en cos i ànima a l'activitat social, perquè la seva feina el va portar a viatjar per tot el món.

Isidoro també va ser soci de la Cooperativa Obrera de Vivendas, i president de la seva comunitat de veïns

de La Papelera Española. «Es dedicaven a organitzar balls, eleccions de misses. Tenien el local social a sobre del bar del Lázaro, a la plaça d'Espanya», explica Isidoro. El nostre protagonista, de ben jove, va formar part de la Colla Sardanista Nou Resorgiment, una colla federada, on Isidoro va conèixer la que seria la seva dona. Ell recorda el Sr. Porcet, «que va ser el mecenes de les sardanes al Prat, i va fer possible que econòmicament tiessin endavant». Fins on li arriba la memòria, Isidoro ha estat membre d'Amics d'El Prat, on va formar part de la Junta Directiva durant la presidència de Lluís Martínez. També va ser vicepresident d'Amics de la Sardana. Isidoro es mostra satisfet d'haver pogut donar un cop de mà al resorgiment de l'entitat. «Quan jo vaig arribar, estava en números vermells, i quan vaig marxar, l'economia ja estava sanejada». Però mai no ha volgut fer ostentació dels seus càrrecs. «No m'agrada estar-me a la poltrona gaire temps, ni figurar. A mi m'agrada treballar, fer feina».

Militància política i consciència social

Isidoro també va ser un actiu membre de la Cooperativa Obrera de Vivendas. «Vaig ser el primer president de la comunitat de veïns, a una escala on hi havia 41 veïns!!!. Això vol

dir un munt de problemes. Però crec que me'n vaig sortir prou bé». La prova és que, quan va marxar a viure a un altre edifici, el van anar a buscar perquè, tot i no viure a cap pis de la Cooperativa, continués sent president. Aquesta activitat el va portar a conèixer a gent com Antoni Pedrero o Manel Bou, persones molt vinculades en aquells moments al PSUC, i que han estat regidors en diferents legislatures. «Em vaig afiliar al PSUC, bàsicament per amistat amb ells. Però mai no he estat un home polític, no he fet activitat política». Tot i així, a les eleccions municipals de 2003, Isidoro va formar part de la candidatura d'Iniciativa per Catalunya Verds. «M'ho va demanar Lluís Tejedor, i vaig acceptar», explica.

Ara, Isidoro dedica el seu temps a l'Associació de Familiars de Malalts d'Alzheimer (AFA) on col.labora activament. Ell és el coordinador de dues de les activitats més multitudinàries que organitza l'AFA, l'exhibició de les acadèmies de ball de la ciutat, i la desfilada de moda que tindrà lloc el proper mes d'abril al teatre Modern. «Fa tres mesos que estic treballant per preparar la desfilada», explica. Té una agenda més atapeïda que la d'un ministre. «Cada any hi participa més gent, hi ha més feina: contactar botigues, perruqueries, fer els càstings per triar les persones que desfilaran...». ■

El conreu de l'arròs a El Prat (IV)

L'arròs, un producte d'estraperlo

Degut a les severes normatives de treball, establertes pel nou règim, que prohibien i en cert casos limitaven, el treball en dies festius, el senyor Antoni Lluch hagué de sol·licitar autorització a l'ajuntament d'El Prat per treballar en diumenge, en la seva plantació d'arròs. En data 29 de juny de 1940, l'alcalde va autoritzar "... a D. Antonio Lluch Freixas, para que con sus hombres pueda trabajar mañana domingo dia 30, a los únicos efectos de proceder a dicha siembra".(31)

Cal consignar, que l'any 1944 l'ajuntament pratenc declarava oficialment en el "Inventario de Cultivos y Ganaderia" que es dedicaven al conreu de l'arròs al terme municipal d'El Prat només un total de 60 ha. d'arròs(32). Aquesta xifra segons se'ns ha dit no era la real. En aquesta època que s'inicia una extensió de les explotacions dedicades al conreu de l'arròs, mai vist anteriorment, les xifres de les superfícies plantades d'arròs de les declaracions oficials, probablement extretes del "Sindicato Arroceros de Prat de Llobregat", són molt més baixes, per no dir falses. De ben segur, no tothom presentava el "Boletín Declaración-jurada de tierras de arroz (33)".

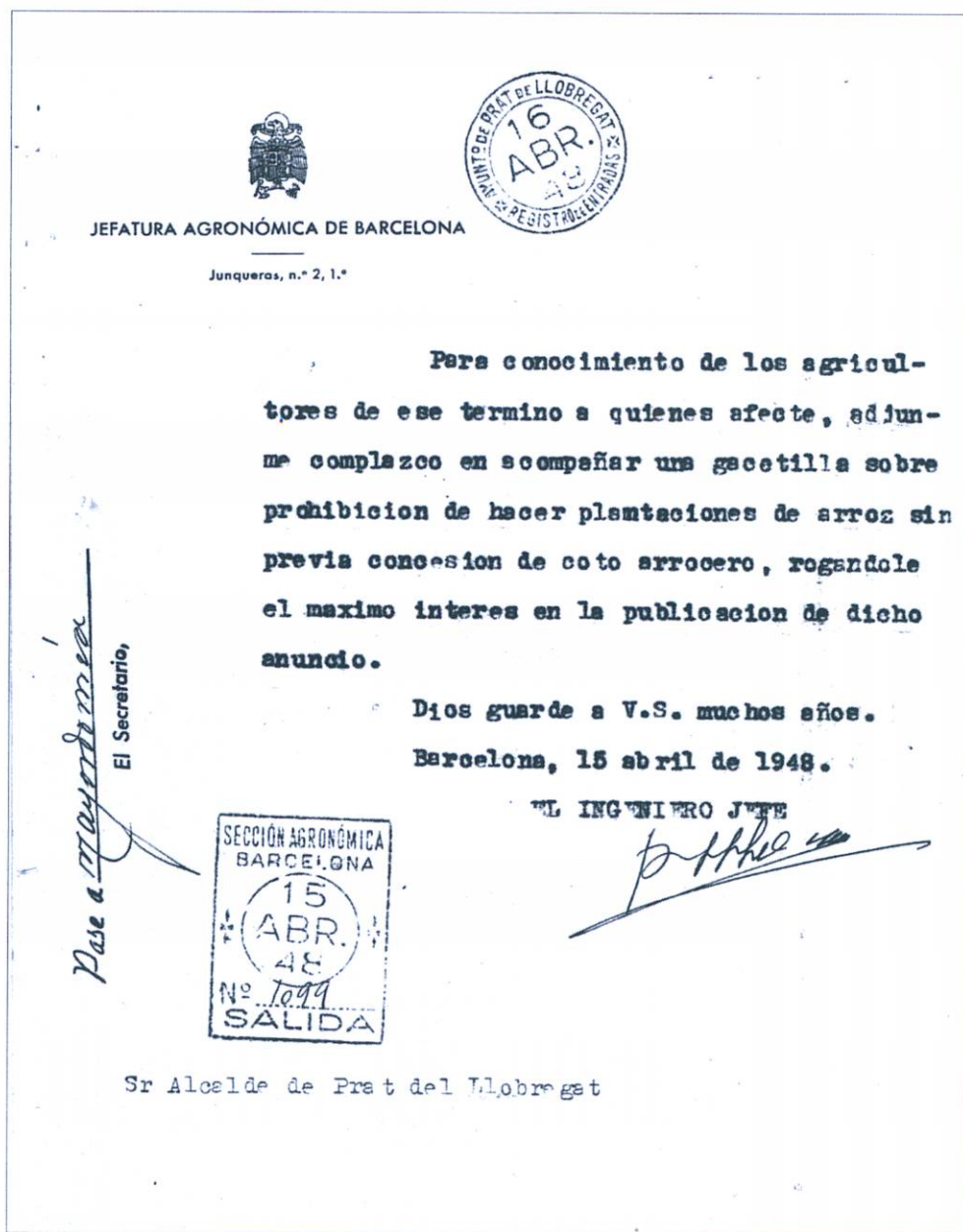
El senyor Anton Rafols, en un dels seus articles publicats a DELTA, va tractar d'aquesta problemàtica, pel seu indubtable interès reproduïm un dels paràgrafs:

"Acabada la Guerra Civil, escassejava els aliments, sobretot entre els anys 40 i 44. Els que no tenien terra per cultivar ho passaven malament per trobar queviures. Era l'època denominada del "estraperlo". Aquí El Prat es cultivaven molts camps d'arròs. El que podia comprar-ne, amb un caixò i un pal el deixaven força nets i es podia menjar. Més tard van aparèixer els molins clandestins, els quals deixaven l'arròs net i blanc. De nit i d' amagat el portaven a vendre, al mateix Prat i a Barcelona (34)."

Als termes veïns de Sant Boi i Viladecans, les plantacions estaven situades al nord de l'estany del Remolar. Pel que fa al terme de Sant Boi, n' hi havia a les finques de Cal Carret i a la part de baix de la finca de "Ca l' Inglada", situada, en aquest cas a la banda de dalt del "Camí de València"(35)..

Cal consignar que en la part de baix del camí Reial de València, en terrenys del terme de Sant Boi, es va construir una gran era enllosada de forma quadrada, estil de les construïdes al delta de l'Ebre, destinada a batre l'arròs (36).

El 1947, la "Jefatura Agronómica de Barcelona" denunciava l'increment de "...plantaciones abusivas de arroz en este término municipal (37)". En aquesta època, de

fora penúria econòmica, es van multiplicar les petites explotacions en les quals es plantava arròs. Una sèrie de veïns d'El Prat van presentar una denúncia, per una mujada d'arròs plantada a la finca de "Cal Saladrigas", tocant la carretera de l'aviació, al'altre costat de la Granja Avícola Colominas, (avui Polígon de La Granja), molt a prop del poble (38) Després de les corresponents gestions a través de l'ajuntament, la citada Jefatura Agronómica va acordar en relació a la citada denuncia "que el cultivador de arroz fuera de coto arroceros vendrà obligado a arrancar por su cuenta las plantas sea cualquiera el momento de desarrollo en que se encuentra..(39)" A part que li imposava una multa.

En aquesta època, per la banda de la

Bunyola, les plantacions d'arròs arribaven fins a prop del barri de La Barceloneta (40).

JOSEP FERRET PUJOL

REFERÈNCIES: 31- AHMP, Ref. III.1.5. Conreu de l'arròs (1863-1948); 32- AHMP, Ref. III, 1.1. Producció i consum productes agrícoles.; 33 AHMP, Ref. III.1.5. op.cit.; 34- RAFOLS NADAL A.; "Records i vivències d' Antoni Rafols i Nadal"- "Història d' un sac d' arròs". DELTA nº 149, octubre 1991.; 35- Dades facilitades per en Ramon Comas i Casanovas, de "Ca l' Esquerra"; 36- Informació facilitada per l' autor; 37- AHMP, Ref. III.1.5. op. cit.; 38- AHMP, Ref. III.1.5., op. cit.; 39- AHMP, Ref. III.1.5., op. cit.; 40- Dades facilitades per en Jordi Ribas i Martí.

El carrer Nicolás Mª Urgoiti (1931), principal via d'accés a la capital

Foto del mes de novembre de 1931, on es mostra el carrer Nicolás Mª Urgoiti (antic camí del pont). Al fons, la fàbrica de la Paperera Española S.A. i en primer pla el carrer Major. El camí del pont fou durant molts anys la principal artèria del Prat i l'única via d'accés a la capital. (Arxiu de Gerard G. Mor)

BALTASAR
MEDIADORES DE SEGUROS

SEGUROS

Avda. Virgen de Montserrat, 38
Tel. 93 370 02 99 - Fax. 93 370 06 06
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

SEGUROS DE:

- ❖ AUTOMOVILES
- ❖ HOGAR
- ❖ COMERCIO
- ❖ VIDA
- ❖ JUBILACION
- ❖ COMUNIDADES
- ❖ ENFERMEDAD
- ❖ ACCIDENTE
- ❖ SUBSIDIO RETIRADA CARNET
- ❖ RESPONSABILIDAD CIVIL

HORARIO:

Mañanas: de 8 h. a 2 h. - Tardes: de 4 h. a 9 h.

BALTASAR
GRUPO ASESOR

ASESORIA

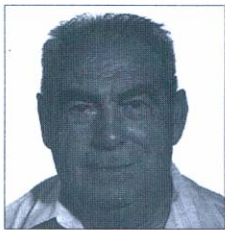
Avda. Virgen de Montserrat, 17
(Esquina Avda. Llibertad)
Tel. 93 478 56 34 - Fax. 93 379 79 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

ASESORAMIENTO Y GESTION:

- ❖ LABORAL
- ❖ FISCAL
- ❖ CONTABLE
- ❖ APERTURAS
- ❖ CONTRATOS ARRENDAMIENTO
- ❖ DECLARACIONES RENTA
- ❖ SEGUROS SOCIALES - I.V.A.

HORARIO:

Mañanas: de 9 h. a 1 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

Primer Aniversari • ROMÁN FARRERES GONZÁLEZ

La teva germana, cunyats i nebots et recordem

NA CARME DARNÉS I CASIÑOL

qui naixé a Olot el 4 de Març de 1906 i visquè al Prat des de 1930, va lliurar la seva ànima al Bon Deus el propassat 4 de març als 99 anys. La recordarem amb molta estimació. Tota la família volem agrair les mostres de condol rebudes

MARIA ALIAGA COLOMER

Nascuda a Vallada (València), ens va deixar el passat dia 28 de febrer a l'edat de 95 anys, vídua de Pere Pugés Porcet. Les seves filles Maria Rosa i Montserrat, la seva germana Mercedes i la resta de la família agraeixen totes les mostres de condol rebudes.

Sempre et portarem al cor.

Segon Aniversari • VICENTE FERRER MUÑOZ

Sempre et recordarem, Vicenç.
Vas fer Prat i formes part de la seva història

Tercer Aniversari • VICTORIA MUÑOZ ALBERT

Sempre et recordarem.

Josep Llopart i Torra, natural d'El Prat i de 81 anys, morí a l'hospital de Bellvitge el 30 de gener.

Antonio Flores Borralló, natural de Nerva, Huelva, solter i de 72 anys, morí al seu domicili l'11 de Febrer.

Javier Clemente Gil, natural d'El Prat, separat i de 45 anys, morí al seu domicili el 14 de febrer.

Carmen Flores Cano, natural de Linares, Jaen, vídua de José Sales i de 88 anys, morí al seu domicili el 17 de febrer.

José Albert Domingo, natural de Barcelona, espòs de Maria Montferrer i de 74 anys, morí al seu domicili el 17 de febrer.

Valeriana Ballesteros Santiago, natural de Horna, Guadalajara, esposa de Justo Tejedor i mare d'en Lluís Tejedor, alcalde d'El Prat, morí a l'edat de 80 anys a l'hospital de Bellvitge el 18 de febrer.

Joan Prats Vinyals, natural de L'Hospitalet de Llobregat, viudo de Remei Piera i de 85 anys. Morí al seu domicili el 19 de febrer.

Gertrudis Perez Perez, natural de Valparaiso, Chile, soltera i de 75 anys, morí el 20 de febrer.

Maria del Pilar Fernandez Figuero, natural de Barcelona, soltera i de 34 anys, morí el 21 de febrer.

Josep Boleda Fabró, natural de Barcelona, casat i de 51 anys, morí al seu domicili el 24 de febrer.

Josepa Blasi Terres, natural de Barcelona, vídua de Joan Riera i de 90 anys, morí a Calella el 25 de febrer.

Guillem Serra Oliva, natural d'El Prat, espòs de Maria Piñol i de 84 anys, morí al seu domicili el 25 de febrer.

Maria Aliaga Colomer, natural de Vallada, Valencia, vídua de Pere Pugés i de 95 anys, morí al seu domicili l'1 de març.

Concepción Vidal Pina, natural d'Escatron, Zaragoza, esposa de Matias Contreras i de 78 anys, morí al seu domicili l'1 de març.

Carme Darnés Casiñol, natural d'Olot, vídua de Pau Rodriguez i de 99 anys, morí a Castelldefels el 4 de març.

Narcís Machordom Fabró, natural d'El Prat, espòs de Milagros Azparren i de 60 anys, morí sobtadament al seu domicili el 5 de març.

Lorenzo Palacios Franco, natural de Barcelona, viudo de Maria Lluïsa Fernandez i de 55 anys, morí el 10 de març.

Rafael Obregon Perez, natural de Cordoba, separat i de 53 anys, morí al seu domicili el 7 de març.

Teresa Boladeras Reñe, natural d'Arbeca, Lleida, esposa de Julià Perez i de 75 anys, morí a l'hospital Duran i Reinald el 10 de març.

NARCÍS MACHORDOM FABRÓ

qui naixé al Prat el 20 de novembre de 1944, ens ha deixat el passat dia 4 de març a l'edat de 60 anys. L'acte del sepeli tingué lloc en l'església de St. Pere i St. Pau plena de gom a gom. La seva esposa, fills i la resta de la família agraeixen totes les mostres de condol rebudes.

Sempre et tindrem al nostre record

Funerària d'El Prat

Sant Pere i Sant Pau

SERVEIS FUNERARIS DEL PRAT, S.L.

OFICINES: Ctra. Camí Mel Natrus s/n

Telf. 93 478 08 31

Telf. FAX 93 478 63 33

Prenem el te? (i II)

Altres varietats del te

El *Te Àrab*, que s'acostuma a fer amb te verd, menta fresca i sucre. És molt bo i refrescant.

Te de Roca

Un altre mena de te, i molt conegut a Catalunya, és l'anomenat, "Te de Roca" (*Jasonia saxalitis*): Planta que creix en les esclerxes calcàries de les terres baixes als Països Catalans i també a altres indrets d'arreu de l'Estat. Molts dels seus adeptes consumidors, no l'acostumen a comprar, culturalment el van a collir als seus paratges, durant la seva època de collita, que diuen els entesos és entre els mesos de juny i juliol. La seva infusió dona un te d'excel·lents virtuts digestives i estomacals.

Tes aromatitzats

També són conegudes les varietats de tes aromatitzats. Eventualment el te verd o negre es pot aromatitzar amb flors, canyella, vainilla, llima japonesa, llimona, fruites o fins i tot amb xocolata (que per cert, aquest últim, me'l van posar en un bonic saló de té a la ciutat d'Hèlsinki i que estava deliciós).

Son molts i molts els aromes que acostumen a acompanyar a aquesta meravellosa infusió, que fan el té molt saborós, aromàtic, tònic i digestiu.

La producció mundial del Te

Existeix un Comitè Internacional del te, format pels principals productors, que son La Xina, l'Índia, Sri Lanka i Indonèsia. Altres productors important son Kenya i Rússia.

Els nuclis de consumidors més important són tota Àsia (l'Índia Xina Japó, etc) També Rússia i les antigues repúbliques que formaven l'URSS. Per altra banda, es conegut el consum del te, al món musulmà, i també a l'àrea mundial d'influència Britànica, i aquest últims darrers anys a gran part d'Europa.

La producció mundial a l'any 1966 va ser de 1.180 milers de tones i posteriorment a l'any 1985 es va arribar a les 2.324 milers de tones. La pujada de consumidors continua pujant durant el segle XXI.

El te a la literatura

A la literatura universal també el te és protagonista a moltes obres. Al llibre de Jean Ch. Rufin "*L'Abissini*", el protagonista, un boticari francès que vivia a El Cairo, va ser enviat a Abissínia en qualitat de diplomàtic, al servei de Lluís XIV i el qual va desenvolupar

l'art de la diplomàcia al món Àrab, prenent el te amb les tribus nòmades durant els seus viatges i amb El Negus, mític sobirà Abissini.

Al llibre "*La filla de la fortuna*" de l'autora xilena Isabel Allende, apareix l'enigmàtic personatge d'un metge xinès anomenat Tao Chien, que treballa de cuiner en un vaixell que feia la ruta del Pacífic entre el mar de la Xina i Califòrnia, a principis del segle XX. Tao Chien va acostumar als tripulants i al pasatge a prendre el te, per la qual cosa, el capità del vaixell va observar que les infeccions més comunes que sempre apareixen a bord durant les travessies, van desaparèixer quasi en la seva totalitat.

També podríem mencionar el llibre d'Arthur Golden "*Memòries d'una Geisha*". En aquest, la protagonista per poder ser considerada una bona geisha, ha de conèixer a la perfecció el majestuós ritual del te.

Ritual per poder gaudir d'una bona tassa de te.

Requisits:

- En primer lloc un bon te, verd, negre, vermell, o el que vulgueu però que sigui de bona qualitat.

- Evidentment l'aigua, però que sigui mineral o aigua purificada i filtrada.

- Una tetera de porcellana, o de ceràmica. Si és metàl·lica, que sigui de fundició de ferro o d'aram.

- Per últim un recipient per escalfar l'aigua, preferentment dels que xiulen

Elaboració:

- Seguidament hem d'escalfar lleugerament la tetera, hi fem una cullerada de té per cada persona, i una més per la tetera (sense l'aigua). El deixem reposar 3 o 4 minuts, perquè es creï un bon buque.

- Acte seguit, fem l'aigua calenta (de 80 a 90 g.c., mai bullint), i deixem reposar els temps que requereix cada te per que es vagi macerant, (2 a 4 minuts aproximadament,) i també segons les preferències personals, de més fort o més fluix.

- Per últim i passat el temps adient, ho belluguem amb una cullera durant 30 segons, i el te ja està fet.

A l'hora de servir-lo, podem ficar a la tassa, segons el gust personal o de cada moment, un tall de llimona, una llavor d'anís estrellat, una mica de mel o sucre. També un núvol de llet de soia.

Afortunadament, al Prat hi ha alguns llocs on podem gaudir d'un bon te, elaborat i servit gaire bé amb el seu ritual complet.

Proveu-lo que no us empanedireu.

Bon profit i que vagi de gust.

MIQUEL AGUIRRE

Desde el Perú

La utilidad del fracaso

Rimbaud decía: «Nadie se hace hombre sin haber triunfado de sus fracasos».

Se dice que el gran músico y compositor Johannes Brahms fue abucheado al terminar la segunda ejecución pública de su concierto para piano y orquesta número 1. Escribió a un amigo: «Creo que nada mejor podría haberme sucedido, ello me obliga a poner más empeño en el trabajo y me estimula para seguir».

Quiérase o no, los fracasos, las contrariedades, las derrotas, el dolor, los sufrimientos, son la sustancia de la vida y la raíz de la personalidad. Un proverbio japonés dice: «Hasta el polvo, cuando se amontona, se convierte en montaña». Y, a su vez, el filósofo francés Maritain decía: «Las cuevas están hechas para ser vencidas».

Las contrariedades y los fracasos, aunque puedan desestabilizar, no ayudan, si las sabemos superar. El célebre artista Celuche

hizo posible en Francia que comieran cada día unas mil personas pobres, y el Presidente de la Asamblea Francesa dijo: «Celuche, que conoció situaciones extremas, nunca se olvidó de la miseria que había pasado en su infancia, y aprendió de ella para forjarse a sí mismo y ayudar a los demás.»

Leí que «las lágrimas lloradas capacitan para ver mejor». Los fracasos y adversidades dan dimensión y comprensión. Una novelista decía: «Es más fácil salir del fracaso que del éxito».

Conviene reflexionar que los fracasos y conflictos son indispensables en el proceso de aprendizaje, sólo así comprendemos la frase de Rimbaud: «Nadie se hace hombre sin haber habido triunfo de sus fracasos».

Según eso, el fracaso útil.

JAIME ESTRUCH

L'Arc de Sant Martí

Els conflictes

Estar enutjat amb una persona adequada, fins al punt adequat, en el moment adequat i pel motiu adequat no seria una font de conflictes. El conflicte es genera justament quan es produeix un xoc entre dos forces o contra alguna força exterior. L'ètim de procedència, llatí, "*confligere*", ja volia dir clarament *xoc entre dos o d'un contra un altre*.

Quins tipus de conflictes se'ns poden presentar? Doncs nombrosos, està clar; per exemple: conflicte de situacions, conflictes entre grups o ètnies humanes (amb les seves emocions, reflexions i autocontrol), conflicte d'interessos entre empreses, conflicte entre una vocació o tendència desitjada per un fill / filla i una disposició imposada per uns pares, conflicte entre jurisdiccions i/o organismes públics, conflicte sense solució immediata (conflicte, per tant, que es repeteix), conflicte que se'ns presenta al tenir que triar o escollir entre vàries opcions per a la resolució de situacions, conflicte que sempre s'esdevindrà quan no tinguem satisfet un desig, conflicte laboral que comporta unes males relacions entre els estaments empresarial i dels treballadors... En fi, que és conflictiu el qui dóna o presenta sempre problemes com a conseqüència, la major part de vegades, d'una actitud no positiva. Dins d'una altra tipologia de conflictes, mencionariem: els de tipus personal (o intrapersonal, quan fos un mateix), on l'equilibri seria el terme ideal, els de tipus social (familiar o amb amistosats) i els que hem esmentat més quant als termes professionals. I, igualment, en funció de la naturalesa del mateix conflicte, n'haurien de manifestos, latents, desplaçats, no percebuts, malsentesos i falsos conflictes; tot interrelacionat amb el mapa - purament els fets externs - i el territori - la realitat viva -: hi ha unes persones que interpreten unes situacions i que *només quan hi ha una total identificació entre mapa i territori, tindrem la visió dels fets exacte per a tothom*.

És evident que per a obtenir millors resultats, haurem de fer coses diferents, sobretot sense considerar mai com una amenaça o una malaltia l'existència d'un conflicte. *Hem d'induir només avantatges de l'assumpció dels conflictes. Com?* Doncs ben senzill: posant de manifest l'interès en mantenir una relació; tenint clar que és un vehicle per a plantejar i resoldre problemes; que aporta riquesa en la solució de problemes; és un símptoma de maduresa; es millora el clima laboral; s'aprèn, perquè permet canviar de maneres de fer; potencia el coneixement d'un mateix i dels altres; fidelitza les persones.

- Lluny dels egoïsmes i les influencialitats hem d'apreciar les complexitats de les situacions i donar per fet que *la clau és escoltar per comprendre*; així, caldrà apropar-nos a l'altre, connectar amb les

seves emocions i mostrar també les nostres. Això és ésser empàtic o assertiu, que recull el millor del simpàtic (directe i mordaç) i el millor de l'apàtic (passiu, reactiu i evasiu).

Si ens projectem en una pantalla tres monòlegs molt diferents l'un de l'altre, ben aviat distingirem la tipologia de personatges i de característiques, i així podrem exemplificar allò que cal per defugir els conflictes i abraçar els tarannars integradors (i no segregadors).

-Situació 1 (*el submis*) = "Tens tota la raó, Albert, sempre m'equivoco en les mateixes coses i les mateixes situacions. I mira que tu ja m'ho adverteixes prou!! No sé què fer ja més... M'hauràs de perdonar una i mil vegades" (era la veu dèbil i vacil·lant de la Marta -dirigint-se al seu marit-, encongida de cos i amb el cap baix, amb moviments nerviosos de les mans i sense traslluir plenament els seu desitjos).

-Situació 2 (*l'agressiu*) = "Estàs plenament equivocat. Cada dia tens menys coneixement del que és dirigir un grup humà. A més a més, t'estàs acomodant i no t'anticipes a les necessitats dels clients, als quals has de tenir convençuts abans que vinguin a contractar operacions" (era la veu presumptuosa i de timbre de to alt del cap regional de vendes d'una multinacional, el qual amb mirada freda i penetrant i postura estirada i rígida a la seva taula del despatx, atiava al cap comercial).

-Situació 3 (*l'assertiu*) = "Això ho veig jo així. És el que penso. T'ho dic amb tota sinceritat. Crec que aquest xicot no ha demostrat que t'estima prou com per tal que tu li retornis l'estimació amb tanta noblesa i generositat. No és que t'ha de detallar tots els passos que faci; però és que la seva activitat ha de merèixer tota credibilitat i no ha d'infondre cap tipus de dubte" (és la reflexió que li feia a la seva filla un pare, amb to de veu ferm però càlid, la mirada sincera i oberta i directa, postura del cos relaxada, gesticulació equilibrada i pausada).

En una relació de sentiments és on no ha d'existir mai la submissió, el domini o la dependència. És evident que de vegades, arribarem a la conclusió que nosaltres no som els qui tenim la solució; resulta palpable que si una situació o aconeteixement és poc important per a nosaltres, l'acomodació serà l'eina menys traumàtica; però si volem èxits, haurem de comprometre'ns i col·laborar: implicar tots els elements del grup, buscar solucions provisionals si cal, que ens portin a la definitiva, buscar solucions alternatives que aconseguixin aglutinar esforços, evaluar constantment els resultats, tenir flexibilitat amb tots i tothom, posar-se en el lloc de l'altre, ésser més assertius que passius, i, en especial, dedicar més temps a les persones.

VICENÇ TIERRA

Retalls de premsa

DELTA / Feia anys que no nevava per aquests indrets i, quan ha succeït, ha estat una notícia ressenyable, lluny de les nevades històriques, una de les quals -concretament el 1962- fou realment espectacular, originant un concurs fotogràfic convocat pel portaveu «Prat», que ens deixà bellíssimes imatges per a la història gràfica de la ciutat. També una gran sorpresa per a la pagesia que, en veure tanta neu, considerarà perdudes les collites, però en fondre's es descobrí que havia actuat a manera de cambra frigorífica mantenint amb vida els cultius i endarrerint la collita. El fenomen va afavorir l'arribada de les verdures del Prat als mercats europeus quan els competidors ja no hi portaven producció, amb el corresponent

augment de la cotització i un gran negoci pels arriscats exportadors que havien comprat anticipadament la collita.

La neu, que aquesta vegada només

emblanquinà per moments i molt lleugerament els carrers i places de la ciutat, va tenir un impacte molt negatiu sobre l'aeroport. Actuant sobre els avions que hi havien pernoctat en impedir el seu enlairament -dificultat pel pes del glaç acumulat-, i produint-se innumerables retards i cancel·lacions dels vols, amb les corresponents protestes dels afectats, que es queixaven als mitjans de comunicació de la imprevisió d'un aeroport que disposava d'un escàs equipament per afrontar el problema. El fet ocupà grans titulars a la premsa i també excità la sàtira, com en el cas del diari La Vanguardia on els humoristes Ventura & Coromines feien sortir al carrer el director de l'aeroport esparverat davant d'una nova amenaça de nevada.

Laly Secanell, actriu de musical

“Els circuits de teatre són molt tancats. Al final sempre acabes veient les mateixes cares”

MARIANO MARTÍNEZ / Projectar il·lusió no està a l'abast de tothom. Són necessàries grans dosis de fe. D'això em sap molt Laly Secanell, una de les grans cantants que s'han fet al nostre poble i que actualment forma part de la companyia de teatre musical *5 i Acció*, que el passat 11 de març van representar a La Capsa *Un dia vaig mirar el jardí i observant les flors, vaig decidir quedar-me sola*, compendi d'alguns dels millors musicals representats als escenaris catalans, i una obra emmarcada dins els actes del Dia Internacional de la Dona. “*L'hora i un quart que dura l'obra es passa volant, perquè no paren de ballar, cantar, interpretar sobre l'escenari. L'espectacle està plantejat en clau d'humor, on la dona reflexiona sobre la seva vida, la sexualitat, l'amistat, ... i acabem l'obra creient-nos 'superdones', perquè veiem que podem plantar-li cara a tot i a tothom. Tot i que és una comèdia, hi ha un fons reflexiu sobre les relacions humanes*”.

Laly Secanell porta ja un parell d'anys dedicada en cos i ànima als seus estudis a l'escola Memory de Teatre Musical, on va començar a caminar aquesta companyia que, en pocs mesos de vida, desprèn molt bones vibracions a través de Marta Carretero, Laia Cabrera, Ester Izquierdo, Marta Llatcha i la pròpia Laly, sota la direcció d'Oriol Úbeda: “*Totes som personalitats molt compatibles fora i dins de l'escenari i aquest 'feeling' crec que arriba al públic d'una manera sincera. L'obra està plantejada d'una forma molt directe respecte al públic, ja que per nosaltres és part activa del muntatge. A més, l'Oriol ens ha encomanat la seva visió fresca del teatre i crec que el grup ho transmet*”.

Els que la coneixen arrencant les emocions al capdavant de grups pratencs fa uns anys, no ens ha estranyat que acabés ficada en aquest món ‘farandulero’: “*Qualsevol expressió mu-*

Laly Secanell es queixa de la manca de suports al món del teatre

“Potser m'agafaran sis mesos en un musical, i després, què? Però es pura devoció per l'ofici, quan estàs sobre l'escenari t'oblides de tot”

sical sempre m'ha agradat i donar un pas endavant cap a la interpretació era un risc que m'agradava córrer, tot i que una vegada dins visualitzes amb més claredat els problemes que comporta estar ficat en aquest món. Hi ha moltes dificultats al món del teatre, sobretot al nostre nivell, com la manca de suports clars, la poca cultura i sensibilitat respecte a l'artista; a més, són circuits molt tancats, perquè hi ha molts projectes, però sempre acabes veient les mateixes cares. El productor no arrisca per gent nova”. Una reflexió que ens aboca a parlar sobre l'abisme existent entre les produccions com la que presenta aquesta petita companyia, i les obres amb més pressupost i mitjans, dificultant aquesta renovació que oxigena més d'un escenari. Tot i aquestes dificultats, la fe en si mateixa i en el projecte *5 i Acció* il·lumina la seva veu i la seva mirada.

A nivell personal, Laly Secanell s'ho planteja també amb molt pragmatisme: “*Sóc conscient de la inestabilitat d'aquest món. Sí, potser m'agafaran sis mesos en una sèrie, on en un musical, i després, què? Però es pura devoció per l'ofici, quan estàs sobre l'escenari t'oblides de tot. A més, tinc la sort que la gent del meu entorn valora molt el meu esforç i comparteixen la meua il·lusió*”. La seva filosofia vital gira entorn d'una visió vital que gaudeix al màxim del món de les emocions personal, una visió que impregna la seva personalitat i sap transmetre-la tant a nivell personal com professional. El passat 11 de març ho vam veure sobre l'escenari de La Capsa. De ben segur que en poc temps em tornarem a parlar de *5 i Acció* i de Laly Secanell sobre l'escenari d'algun teatre català. ■

Tócala de nuevo, Miles Davis

El grupo TGN Reunion repasa el trabajo "Kind of blue"

MARIANO MARTÍNEZ / El rito del homenaje tiene una sinuosa función que si no se hace con el respeto suficiente puede caer en la vulgaridad y sus intérpretes pueden ganarse un billete directo al infierno. Y más si para ello se elige una obra maestra de la música contemporánea. El riesgo en esta ocasión corrió a cargo de TGN Reunion, un grupo formado por diferentes músicos tarraconenses, que se cargaron de valor para interpretar un disco fetiche, el "Kind of blue", de Miles Davis. Y hay que reconocer que el sexteto se salió con la suya: Xavi de la Salud (trompeta), Gerard Marsal (saxo alto), Josep Boada (saxo tenor), Jordi Varela (piano), Sebastià Corbella (bajo), y Ángel Hernández (batería) tuvieron la osadía y el respeto para traernos al Teatre Modern, el 5 de marzo, un poco del duende de Miles Davis.

Pero no teníamos todas las cartas a favor. No vamos a negar que el Modern es un magnífico teatro, pero el tú a tú que requiere el jazz se rompió entre el público y los músicos con ese escenario. Una dificultad no del todo insalvable si las notas de "Kind of blue" conseguían enganchar al público. El inicio del concierto no logró romper el hielo. Las primeras notas de la emblemática "So what" no

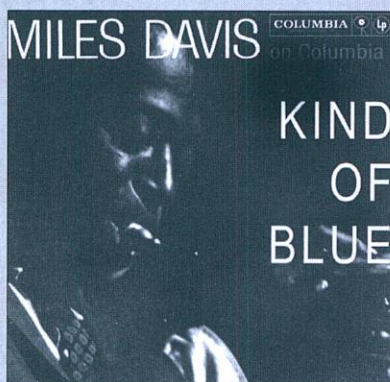
hacia presagiar nada bueno: el bajista no lograba imprimir un ritmo ágil al estribillo inicial, esencial para que el tema arrancara con fuerza. Un inicio como éste también se vio perjudicado por los extensos descansos entre tema y tema, en el cual Ángel Hernández explicaba algunas de las peculiaridades, anécdotas y biografías de los músicos que lograron hacer de "Kind of blue" el disco más vendido de la historia del jazz. No está mal un poco de pedagogía, sobretodo para aquellos para los que el jazz es un lenguaje por descubrir. Pero las pausas frenaron el calor que los músicos intentaban proyectar al público: el jazz es eso, comunicación, feeling... Y los músicos no logra-

ron cohesionarse del todo hasta pasado el meridiano del concierto.

A pesar de todo, las interpretaciones fueron incrementando sus grados de inspiración, con una sección de vientos especialmente mágica, que se recrearon en canciones como "Blue in green", "All blues" o "Flamenco Sketches". El concierto fue *in crescendo* hasta el bis que cerró la sesión, con un tema que ya no pertenecía a "Kind of blue", una interesante y espectacular interpretación de "Milestones", que consiguió arrancar al público del asiento. Lástima que acabase allí el concierto. Más de uno hubiera continuado recordando al genio de Illinois en estado puro. ■

«Kind of blue»: la pervivencia del mito

RAUL PUJOL / Primavera de 1959, un concurrido estudio neoyorquino se prepara para la jornada más transgresora del *cool*: 5 músicos 7 tomas y 4 gramos de rito trascendental para 5 temas originales. Todo un lujo para un disco que, sin recurrir a banalidades, dará a la mayor discográfica del cosmos más ganancias que todos sus trabajos anteriores: "Kind Of Blue". Miles Davis empieza con un tema inspirado en una secuencia que Paul Chambers utilizaba para calentar su bajo antes de los conciertos, el legendario "So What", nunca mejorado. Dando el contrapunto a la trompeta de Davis, el poder arrasador de los dos saxofonistas con más proyección del momento, John Coltrane y Julian «Cannonball» Adderly, siempre apoyados por el piano de Bill Evans, un cubista aterciopelado que da buen pie a los berenjenales en los que se adentran las melodías de éste "Kind of blue". Un disco rudo y extremadamente suave, caliente, y a su vez inteligentemente frío, que dio un cambio de la concepción armónica modal. Tiempos de gloria y de cambios para un Miles con ganas de revolucionar, inquieto y inspirado en una música que llega a nuestros días como un soplo de aire fresco. Ahora no esperes, escúchalo y date el placer de revivir el Santo Grial de la música moderna. ■

Torna el Curs d'Història d'El Prat

REDACCIÓ / Un any mes, torna una cita habitual durant el primer semestre de la vida cultural pratenca. El Curs d'Història d'El Prat repeteix per desè any sota l'organització habitual dels Amics d'El Prat, que aquest any celebra el seu 50è aniversari.

L'objectiu d'aquesta interessant oferta cultural, és la de "continuar en el mateix camí, tot treballant en l'aprofundiment i difusió de la nostra microhistòria particular". L'estructura serà similar d'anteriors ocasions: una sèrie de conferències de temàtiques diverses, que es realitzaran en la seva totalitat al local d'Amics d'El Prat.

Aquest any les diferents conferències destaquen per la seva heterogeneïtat. El dia 1 d'abril, Jaume Codina descobrirà alguns aspectes importants de la vida del coronel San Feliu. La segona cita, el pròxim 8 d'abril, i sota el nom de "Les principals riuades i inundacions del Llobregat al s. XX. Una visió crítica", veurem els importants lligams del riu amb la nostra ciutat, des de com s'ha salvat aquest obstacle en el decurs del temps i també com ens ha castigat, una conferència a càrrec de Josep Ferret i Pujol.

Per la segona quinzena, Antoni Pedrero t'he previst oferir la xerrada, "Cooperativa Obrera de Vivendes: Un model d'auto-gestió", basada en la incidència de la Cooperativa en la vida pratenca com a model associatiu. La mateixa sessió del 15 d'abril també en servirà per descobrir algunes històries de l'escola Ramon i Cajal gràcies a l'aportació de José Maria Mesa Parra.

La tercera setmana del mes d'abril acollirà una nova conferència, també centrada al riu Llobregat, que ha acompanya indefectiblement tota la història del nostre poble. Sota el nom d'"El passatge del riu al Prat de Llobregat. Les barques (1327-1873)", Joan Lluís Ferret i Pujol desenvoluparà la seva xerrada el 22 d'abril. A l'última conferència, el proper 29 d'abril, el bàsquet local serà el màxim protagonista: "1952-1962 La dècada prodigiosa del bàsquet masculí pratenç", a càrrec de Joan Cavallé Julià. ■

La mujer, protagonista de la exposición 'CuriosaMent'

ALICIA C.S. / Bajo el título *CuriosaMent*, Ana Caballero nos presenta un conjunto de obras centradas en la figura femenina. El tema principal que sirve de hilo conductor es la mujer y los elementos que la rodean o estados de ánimo o físicos que le son propios. Un retrato de la mujer desde una visión tal vez melancólica que trata temas como la maternidad, desde una visión física y metafísica, la sexualidad femenina, la infancia, y la violencia doméstica.

En la exposición, a primera vista es el color el que nos llama la atención y poco a poco de las tonalidades va surgiendo la forma que después será cuerpo. Muestra un tratamiento formal muy cuidado, no sólo por las gamas cromáticas sino también por las emociones que consigue transmitir en sus obras, que no dejan indiferente al espectador. Las figuras de sus cuadros nos pueden parecer frágiles físicamente, con un gesto apagado, en cambio el contenido psicológico que desprenden nos ataca sin piedad. Dejan al descubierto la fragilidad que nosotros reflejamos realmente en ellas, como por ejemplo sus desnudos, donde figura y fondo se unen en una simbiosis cromática o en su obra *Era meva*, donde trata el tema de la violencia doméstica, desgraciadamente muy presente en nuestra sociedad.

La artista Ana Caballero, compartiendo impresiones sobre su obra expuesta en el Casal de Cultura

La mayoría de las imágenes están realizadas en acrílico, una técnica que puede permitir al autor mayor expresividad, rapidez y tal vez naturalidad en el trazado de las líneas y contornos.

CurioSament permanecerá en el Casal de Cultura del 17 de febrero al 19 de marzo, esperando que el espectador se sienta extrañamente atraído por la sutileza del color y la energía de sus trazos. ■

Reproducimos unos versos de la hija de Ana Caballero, Ariana Barillari Caballero, que ganaron el primer premio de poesía de la Escola Puigcerver. Como dice el saber popular, «de casta le viene al galgo».

La nit

La nit, blava i tancada, / només oberta a aquells que la saben apreciar. / La nit, la nit és foscor, / però quasi bé mai fa por. / La nit, la nit il·luminada / pels grans estels de l'univers. / La nit, cruel i gelosa, / amarga i tramposa, / et fa perdre el nord, / i et fa perdre el sentit. / T'adorm en el seu llit, / i t'omple de somnis que no es compliran mai, / i dels malsos més reals. / La nit, dolça i romàntica, / no la sabràs trobar. / La nit, la nit no es res més que / l'absència del dia.

L'Associació d'Amics de la UNESCO porta al Prat la memòria de Phoolan Devi

DELTA / Dins de les activitats que es realitzen amb commemoració del Dia Internacional de les Dones, el passat 6 de març, l'Associació d'Amics de la UNESCO del Prat va oferir, al Teatre Modern, l'escenificació de l'obra "Phoolan Devi som totes: en memòria de Phoolan Devi", un relat que va interpretar que Angelina Llongueras, una intel·lectual i artista de compromeses conviccions. L'acte el van presentar l'Ana Navarro, regidora de Promoció de la Dona i Pere Ezcurra, vicepresident 1er de l'Associació d'Amics de la UNESCO del Prat.

Durant el transcurs del seu alegat, Angelina Llongueras es va ficar d'una manera esfereïdora i emotiva en la pell de Phoolan Devi, una dona índia, de casta baixa i de gran coratge, que fou víctima de la intolerància. Al seu intens i profund monòleg, la polifacètica actriu va recordar passatges particularment dramàtics de la vida de Phoolan Devi, que va tenir una vida plena de sofriment: fou violada, i també va exercir de bandida, de parlamentària i fou candidata al Premi Nobel de la Pau. Finalment, fou assassinada el 2001, quant tenia 38 anys. ■

Teatre en clau femenina

AZAHARA PALOMARES / Amb motiu del Dia Internacional de la Dona, la Capsa va tornar a organitzar una tarda-nit temàtica dedicada al món femení. Amb menys actes que en anteriors edicions, el *Paraula de Dona* d'enguany es va centrar en l'exposició *Tu vida tiene derechos*, de la mexicana Virginia Chavira Martínez, i la taula rodona *Dona, on estàs*, organitzada per l'entitat GATS. El punt i final i la nota cultural la posaria un cop més el teatre, en aquest cas la jove companyia Cinc i Acció amb l'obra *Un dia vaig mirar al jardí i observant les flors vaig decidir quedar-me sol*.

Segurament amb un dels títols més llargs que han aparegut en l'agenda local (i, de nou, en aquesta particular competència que semblen seguir els grups teatrals pratencs en l'originalitat dels títols dels seus treballs), les cinc actrius i cantants van barrejar textos còmics amb cançons de coneguts musicals. D'aquesta última vessant van aprofitar temes de *Sweet Charity* (el més que popular *Big Spender*), *T'odio amor meu* o el veritable producte de culte que és *Rocky Horror Picture Show*.

Pel que fa als textos, les T de Teatre i el seu espectacle *Homes!* van esdevenir la principal font d'inspiració.

Al llarg de l'hora i quart d'espectacle les cinc intèrprets van fer patent la seva il·lusió i les seves forces i ganes. Tot i alguns nervis evidents, i algunes irregularitats en les parts cantades (que també es van veure perjudicades per un sistema de so no gaire adequat), la companyia Cinc i Acció va divertir amb el seu marcat to feminista i la seva ironia a l'hora d'analitzar les relacions de parella.

Potser sigui cert que el veritable mèrit de l'èxit de l'espectacle depengui més de les fonts originals que no pas del treball de la companyia. Tot i això, la correcció en la posada en escena va permetre passar per alts alguns alts i baixos com la manca de justificació d'algunes parts cantades o la necessitat de millorar les coreografies. Les Cinc i Acció van saber ficar-se al públic a la butxaca amb la seva simpatia a sobre de l'escenari, tota una bona senyal pel futur de la companyia. ■

L'exposició 'Tan mortals, tan divines', un mesclat audiovisual

ALICIA C.S. / Com a homenatge al dia de la dona, la sala d'Art Josep Bagés acull del 25 de febrer al 24 de març, una exposició on només participen dones artistes que interactuen dintre de les diferents disciplines artístiques. Sota el nom *Tan mortals, tan divines* trobem trenta-una artistes que han volgut presentar el seu particular homenatge a partir d'una visió que globalitza el diversos llenguatges que ens acompanyen diàriament.

Fotografia, audiovisuals, instal·lacions, pintura, escultura i poesia formen el contingut material d'aquesta exposició on potser res no és el que sembla o simplement presenta una lectura que va més enllà d'allò que l'espectador s'espera. Trobar un tema o fil conductor d'aquesta exposició resulta una utopia, obres que sense cap connexió entre elles, unides tan sols per la poesia, mostren temes banals que al costat de l'art conceptual de Piero Manzoni i la seva obra *Merde d'artiste* quedarien empetitides.

La poesia que preten fer de nexa amb la part visual, s'escapa del diàleg i presenta noves visions, allunyades de tot context. Son visions, diguem-ne personals, que han volgut associar a algunes de les obres exposades, com petites impressions davant d'una petita peça de bisuteria.

En resum, els organitzadors de la mostra han volgut lligar aigua i oli. ■

Publicació del llibre "L'Estany d'en Moragues. Naixement d'El Prat de Llobregat", del Dr. Jaume Codina i Vila

El proper dia 21 d'abril a les 19:30 hores i a la planta baixa de la Torre Muntades, tindrà lloc la presentació del darrer llibre del Dr. Jaume Codina -amb dibuixos d'en Joan Jordà- "L'Estany d'en Moragues. Naixement d'El Prat de Llobregat" (era la plaça de la Vila la que estava convertida en un estany al segle XV).

El llibre es presenta dintre de la 'Col·lecció de Textos Locals' que edita l'Ajuntament del Prat de Llobregat. ■

Pratigrama nº 18, per Puigmalet

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc.

Horitzontals: 1. Un organisme tan petit que només el podem observar amb microscopi. – 2. Pot ser antibales o salvavides, però aquí està girada del revés. Deixes sobreeixir el líquid del got. – 3. Ela palatal. Amargs. Els catalans i els turcs la trenquem. – 4. 0,914 metres. El condiment de la vida. Metro. Impressió a l'oïda. – 5. Nitrogen. Sopa de vocals. Ball típic aragonès. Ve. Inicialment demulcent. – 6. Estossec. 42,192 kilòmetres de gloriosa fatiga (n'hi ha per acabar de quatre grapes). JV#pd'anàtids. – 7. Al mig del cel. S'assegui. Procedeix per emanació. – 8. Vailets. *Aus de plomatge blanc i potes fosques ben comunes al cel del delta.* – 9. *El carrer més cèntric del nucli antic.* Eben. Zero. – 10. Iode. Yourcenaristes Autònoms Universitaris. Me. Les fronteres de Gombrèn (Ripollès). Societat Limitada. – 11. Yoko ..., musa de Lennon. *La seva «Casa» fa vint anys al poble.* – 12. Fibra sintètica egípcia. Doble d'oxigen. Fenomen consistent en pronunciar 'ull de poll' com 'ui de poi'. – 13. Entrem a Andorra. Itàlia. *Estany desaparegut al s. XIX que ara dona nom a un carrer.* Nau esportiva i dispendiosa. – 14. Turmentarà. Anka o Pataky.

Verticals: 1. Aquest té mala bava. – 2. Porció de terra voltada d'aigua, amb palmera i tresor. Oxigen. Oersted. La brava parella d'una nina. – 3. Clor. *Ocellet delíctic amagat i cantaire que tot sovint va a França.* Quan s'entra a Roma s'acaba l'amor. – 4. Riuada. Es troba. Escoltat. – 5. Mig ommatidi. Amago les vocals. Corrua pels carrers de Lisboa. Ni jo ni ell. – 6. Resa amb raó. *Nom de pila del president de l'Associació Cultural Delta del Llobregat i Amic del Prat 2004.* Negació. Al fons del mar. – 7. Estrafolaris. D'Arousa, de Vigo o de Ferrol, per exemple. Capgirat, sense peus. – 8. Oclusiva, velar, sonora i sexual. *Municipi empipat pels avions de la tercera pista.* Una cambra del revés, sense entrada ni sortida. Au. – 9. Solvència econòmica al Raval. Mamella de germana gran. Moneda turca (i abans italiana). – 10. Noi petit. *Cal ..., masia ruïnosa a la Bunyola on passar petits diumenges.* – 11. Llengua de terra que uneix continents, usant mites. Avís al nunci. Europa. – 12. Amnistia general: 3 dòlars fora de la garjola. *Primer cognom*

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														

del periodista i activista cultural que fundà aquest diari. Aquí cremen les curioses falles (Festa Tradicional d'Interès Nacional) de la Vall d'Àneu. – 13. Em. Popularment, copulat. Illa grega on nasqueren Aristarc, Pitàgores i d'altra gent. – 14. *La de la Paperera, recentment okupada, forma part del nostre patrimoni.* Vine'm a veure que tinc fred. Lletre grega que mata.

Solucions al Pratigrama núm. 18

Horitzontals: 1. Microorganisme. – 2. allimra. Vesses. – 3. Ll. Isil. – 13. Me. Sucat. Samsos. – 14. Escola. Sol. Eta. Verticals: 1. Malintencionat. – 2. Illa. O. Oe. Nino. – 3. Cl. Rossinyol. Oo. Ieisme. – 13. An. It. Fort. Tot. – 14. Torturara. Elsa. Bands. O. – 10. I. YAU. Em. Gn. SL. – 11. Ono. Andaluca. – 12. Niló. Marató. Oca. – 7. E. Segui. Emana. – 8. Nois. Martinet. – 9. Centre. Amargans. C. – 4. Iarda. Sal. M. So. – 5. N. Oa. J. V. Demul. – 6. Tos.

QUÈ FAN AL CAPRI?

Últimos días de Hitler

Con *El Hundimiento*, los propios alemanes se han quitado el velo de la vergüenza. Y el resultado ha sido un gran éxito de crítica y de público, ya que estamos ante uno de los mayores éxitos comerciales conseguidos por una película europea, equiparable al fenómeno de Good Bye, Lenin en 2003. Por primera vez en la historia del cine de este país, un atrevido productor germánico ha abordado la figura del mayor asesino en masa del siglo XX, Adolf Hitler. *El Hundimiento* muestra los últimos días del nazismo, la etapa de la vida del dictador que despierta una mayor fascinación

mórbida entre espectadores de medio mundo.

Berlín, 20 de abril de 1945. Hitler se ha atrincherado en el búnker que se encuentra bajo la cancillería alemana, junto a su círculo de confianza mientras una encarnizada batalla se libra en las calles de la capital alemana. A pesar de que Berlín ya no puede resistir más, Hitler se niega a abandonar la ciudad.

El 29 de abril, los rusos llegan al centro de Berlín. Nadie puede negar que la guerra está perdida. Horas antes de suicidarse juntos, Hitler y Eva Braun contraen matrimonio y, a continuación, el dic-

tador ordena a su ayudante que sus cuerpos sean incinerados para asegurarse de que su cadáver no caiga en manos del enemigo.

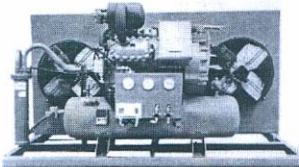
Programació Abril 2005

La programació del 29 de gener al 27 de febrer no és definitiva. Algunes de les pel·lícules reservades i no confirmades són: «The Ring-2» • «Constantine» • «El hundimiento» • «Triple X-2» (Confirmar al 93-379 59 43.)

Sorteig d'entrades

Victor Baldó Fortea, Josep Belles Barbera, Francesc Cabrerizo Mas, Antonio Anguera Bordes, Antoni Mata Florensa, Arcari Mata Cherta, Artur Monés Fernández, Jaume Tort Tous, Maria Uribe Meinardt i Adelaida Siré Llevat. Les entrades es poden recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, el nou Horari d'Oficina: -Dilluns i dimecres, de 15.00 a 18.00 hores; Dimarts de 9.00 a 14.00 hores.

MARFRED, S.L.

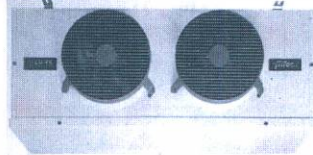

**FRED
INDUSTRIAL**

Evaporadors industrials

Compresors de fred
industrial

Aire condicionat

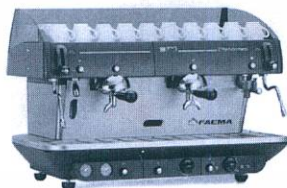

**MAQUINÀRIA D'HOSTALERIA
(MUNTATGE I REPARACIÓ)**

Túnels de rentat

Cafeteres, trituradors,

Exp. i vendes: Maurici Vilomara, 6
Taller: Maurici Vilomara, 8
Tel.: 93 370 31 37 • Fax: 93 478 39 96 • EL PRAT DE LLOBREGAT

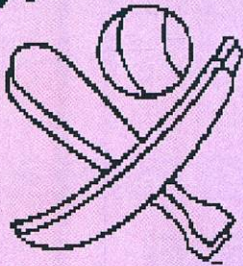
Can Nicolau
**RESTAURANTE
MARISQUERIA**

**ESPECIALIDAD EN
MARISCOS VIVOS
Y COCINA DE MERCADO**

Servicio diario de menú

Avda. Virgen de Montserrat, 185
Tel.: 93 379 20 30 - Fax: 93 370 33 61
EL PRAT DE LLOBREGAT

Restaurante Frontón

**Casa
Alcaide**

C/ NICOLÁS Mª URGOITI, 16

Teléfono: 93 379 10 12

EL PRAT DE LLOBREGAT

SERVIMATICA-PRAT, S.L.

INFORMATICA-OFIMATICA-VENTA-REPARACION-MANTENIMIENTO

INFORMATICA

- * Ordenadores
- * Impresoras
- * Plotters de dibujo
- * Programas:
(Standard y medida)
- * Papel continuo
- * Impresos
- * Diskettes
- * Mobiliarios
- * Libros, etc...

OFIMATICA

- * Máquinas escribir
- * Calculadoras
- * Registradoras
- * Fax
- * Fotocopiadoras
- * Destructoras
de Papel
- * Encuadernadoras,
etc...

**CONCESIONARIO OFICIAL DEL
BAJO LLOBREGAT**

SERVICIO DE ASISTENCIA TECNICA

Avenida Virgen de Montserrat, 249
Teléf. y Fax: 93 370 80 57
EL PRAT DE LLOBREGAT

► Atletisme • 74° Campeonato de España de Marcha en Ruta. 30° Gran Premi de Marxa Atlètica Ciutat del Prat

Mikel Odriozola y Maria José Poves, campeones de España en El Prat

TONI ESPIGARES / El vasco Mikel Odriozola, realizando la mejor marca mundial del año y la zaragozana, Maria José Poves, se proclamaron campeones de España de 50 y 10 km marcha, respectivamente, el pasado 27 de febrero en El Prat. Nueve años después, los pratenses volvieron a recibir este campeonato de gran nivel que se hizo coincidir con la 30ª edición del Gran Premi de Marxa Atlètica Ciutat del Prat. Los mejores marchadores de la especialidad se dieron cita en un circuito de 2 km, muy rápido y que tuvo un pequeño cambio con respecto al diseño de las últimas ediciones del Ciutat del Prat. La organización instaló la llegada y salida en las puertas del Complex Esportiu Municipal Sagnier, aunque con la Avda Montserrat como eje central del recorrido.

En la prueba reina, Odriozola, con ganas de *ven-ganza*, tras no estar en la primera lista de convocados entregada por Josep Marín para los próximos mundiales salió convencido de sus posibilidades y desde el inicio *marchó* en solitario hasta conseguir su cuarta victoria en los Campeonatos de España. Odriozola realizó un crono, de 3:41:47, siendo esta su mejor marca personal. Con más de seis minutos de diferencia entrarían el gallego Santiago Pérez y el madrileño, Jesús Ángel García Bragado, respectivamente.

En lo que se refiere a los resultados en la prueba femenina, la aragonesa, Maria José Poves rompió con la hegemonía de cuatro años consecutivos de dominio de la marchadora de Viladecans, Maria Vasco, que llegó veintitrés segundos más tarde. En tercer lugar llegaría Beatriz Pascual a cincuenta y cuatro segundos de la vencedora.

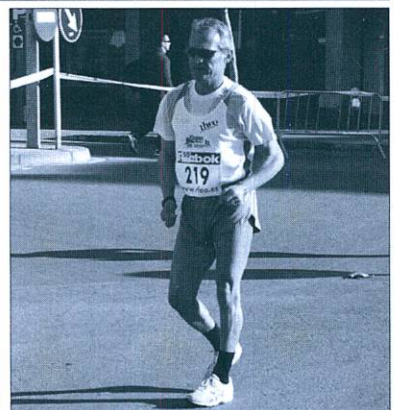
En lo que respecta a la marcha pratense, cabe destacar la participación de dos

El grupo perseguidor no pudo alcanzar en ningún momento a Odriozola

(Foto superior) Odriozola obtuvo su mejor marca en El Prat

(Foto derecha) Jordi Llopart volvió a marchar por las calles del Prat

CLASIFICACIONES

- Sénior M. 50 km** – 1. Mikel Odriozola (Real Sociedad), 3:41:47; 2. Santiago Pérez (Ourense AC Pos.), 3:48:15; 3. Jesús Ángel García Bragado (Canal Isabel II), 3:48:53; 4. José Antoni Cobacho (AA Catalunya), 3:49:20; 5. José Ignacio Díaz (Puerto Alicante), 3:51:09
- Sénior F. 20 km** – 1. Maria José Poves (Scorpio Mondo), 1:31:55; 2. Maria Vasco (FC Barcelona), 1:32:18; 3. Beatriz Pascual (FC Barcelona), 1:32:49; 4. Maria Teresa Gargallo (Scorpio Mondo), 1:33:32; 5. Rocío Florido (Vlc. Terra i Mar), 1:35:54
- Benjamín M. 1 km** – 1. Manuel Bermúdez (UCAM Athleo); 2. Jaume Varara (Pratenc); 3. Jonay Rodríguez (Pratenc) • **Benjamín F. 1 km** – 1. Raquel Gras (Pratenc); 2. Paula Ruiz (Cornellà); 3. Patricia Solórzano (Pratenc) • **Alevín M. 2 Km.** – 1. Enric Bartra (Pratenc); 2. Manel Costalazo (Integra 2); 3. Albert Moreno (Canovelles) • **Alevín F. 2km** – 1. Sandra Troyans (Integra 2); 2. Ana Maria Álvarez (Integra 2); 3. Anna Galin (Sant Celoni) • **Infantil M. 3 km** – 1. Ignasi Valenzuela (Integra 2); 2. Carlos Martínez (Pratenc); 3. Adrià Galín (Sant Celoni) • **Infantil F. 3 km** – 1. Ainhoa Costa (Integra 2); 2. Yasmina González (Pratenc); 3. Melodia Martín (Pratenc)

marchadoras locales: Raquel Juan del Pratenc, que quedó en novena posición en la categoría júnior femenino y la de Sara Álvarez del Cornellà que no pudo acabar la prueba.

Del resto de la participación local en el Gran Premi Ciutat del Prat, pruebas que se realizaron en el interior del Complex Esportiu Municipal Sagnier, en las pistas Moisés Llopart, cabe resaltar las victorias de los atletas del Pratenc, Raquel Gras (benjamín) y el alevín, Enric Bartrà. ■

Tendremos que esperar nuevas generaciones

T. ESPIGARES / Nueve años han pasado desde el último Campeonato de España celebrado en El Prat. Daniel Plaza, último máximo exponente de nuestra marcha era descalificado en aquella edición a tres kilómetros de la meta cuando marchaba tras su eterno rival, el atleta de Viladecans Valentín Massana que a la postre sería el vencedor de la prueba. Desde entonces ningún marchador local de gran nivel ha salido a la luz. Precisamente este fue el tema y la *comidilla* entre mucho del público asistente. Debe de ser un problema de *camadas*. Tendremos que seguir esperando la llegada de nuevas generaciones. Mientras tanto seguiremos acordándonos de los: Ramón Ribas, Josep Marín, Jordi Llopart, Manuel Alcalde, Daniel Plaza, Gloria Granados y como no del padre de todos ellos, el gran Moisés Llopart.

► Futbol • Primera Catalana

Pese a los últimos malos resultados el A.E. Prat continua con opciones

MANOLO GOL / El Prat con su empate ante el Europa en el Sagnier volvió a desaprovechar los tropiezos de sus rivales y aunque sigue con opciones de ascenso ha perdido fuelle en los últimos partidos. El polémico partido en Premià, junto a la derrota en casa ante el Marianao ha marcado la trayectoria del último mes.

Un punto en un mal partido.
Montañesa 0, Prat, 0

Pese a conseguir puntuar en Nou Barris, el Prat no dio buena imagen y sensación de equipo que aspira al ascenso a Tercera. La primera parte sólo tuvo tres ocasiones de gol, una de la Montañesa y dos del Prat, un cabezazo de Alex Pérez y una jugada entre Benja, Rubio y Guim que no llegó a rematar finalmente. Tras el intermedio Victor salvó el gol de los locales en un remate de Xavi Ribes y poco después un disparo de Medina se fue fuera. Por parte del Prat solo un tiro de Dani Carme que fue también fuera.

Volaron los tres puntos.
Prat 0, Marianao Poblet 2

Difícil parecía a priori que el Marianao, uno de los colistas, pudiera sacar algo del Sagnier, pero la realidad fue otra, pues los de Puchi jugaron el partido que les interesaba y supieron aprovechar sus ocasiones para llevarse los tres puntos ante un rival muy flojo y que apenas creo peligro sobre el portal de Guti. Para más inri los dos goles de los de Sant Boi los marcó un ex jugador del Prat, Juan Carlos Morera.

Batalla campal y suspensión. Premià 0, Prat 0

Tras un partido con dos partes totalmente distintas, pues la primera fue muy aburrida y la segunda emocionantísima, con ocasiones para ambos equipos, incluido un penalti muy protestado a favor del Premià que acabo en el poste, llegaron los lamentables incidentes que obligaron a suspender el choque. Todo comenzó en el minuto 85 cuando el colegiado Pablo Querol enseñó tarjeta amarilla a los jugadores Iván García (Premià) y Alex Pérez (Prat) por un pequeño pique entre ambos. Como era la segunda de ambos, fueron expulsados. Alex, primero, e Iván se dirigieron a los vestuarios y cuando casi estaban en la banda Iván se abalanzó sobre Alex y le dio un puñetazo en la cabeza por detrás. Este hecho desencadenó una batalla campal entre jugadores de ambos

El marcador del Sagnier no se movió en el encuentro que enfrentó a la AE Prat y al Europa

El polémico partido en Premià, junto a la derrota en casa ante el Marianao ha marcado la trayectoria del último mes

conjuntos e incluso entre familiares y público que saltó al terreno de juego. Ante tales circunstancias el colegiado suspendió el partido en medio de la pelea, que fue amainando poco a poco hasta que terminó con la entrada de todos en la caseta. Uno de los últimos fue Iván que antes había estado in-

sultando al árbitro y de una patada destrozó una silla. Unos minutos más tarde a la salida de vestuarios siguió la discusión entre Iván, que ni siquiera se duchó y miembros de la familia de Alex. El Comité de Competición ha decidido que se jueguen los minutos que faltaban del partido y sancionó con seis partidos a Iván y dos a Alex.

El líder pasó por el Sagnier. Prat 0, Europa 0

La verdad es que las expectativas creadas por la visita del líder, Europa, se fueron diluyendo a medida que fue avanzando el partido, pues el juego de ambos equipos no estuvo a la altura esperada por la clasificación. El choque fue igualado y de mucha lucha y emoción, pero carente de juego y ocasiones de peligro en ambas porterías. La más clara fue para un Europa que se presentaba con los ex jugadores pratense, Lucas y Carlitos, además de Carlos Rangel, vecino de nuestra localidad. Así pues empate justo en un mal partido. ■

► Futbol • 2ª Regional. Grupo VIII

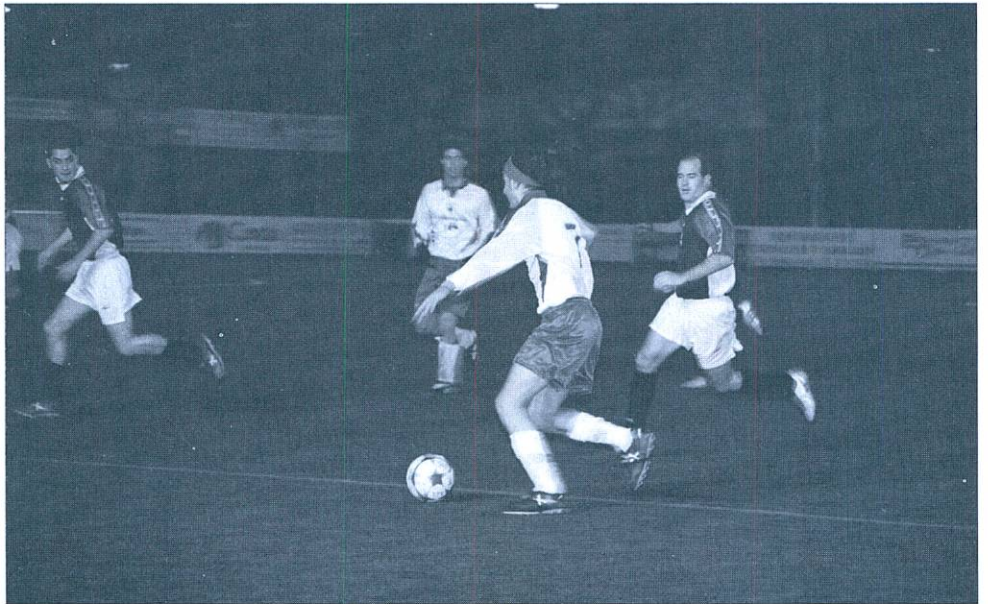
J. Prat y Unificación lucharán hasta el final

L. ILLO / A falta de diez jornadas para la conclusión del campeonato ligero, los equipos Pratenses, ya saben porque lucharán. El Prat B continua con su racha de victorias situándose a cuatro puntos de la ansiada promoción. Los pupilos de Jordi Surrallés continúan ganando y a la vez convenciendo jornada tras jornada. Las últimas victorias ante Sant Just por 2 -1, 0-4 ante la Peña Málaga y el 3-1 contra el Can Vidalet catapultan al filial Pratense a plazas privilegiadas otorgándole una plaza en la lucha por el ascenso.

Guti destituido

La visita al campo del Molinos Gavanova era crucial para las aspiraciones juveninas por lo que respecta al tema de la salvación. El gol de Pablo en la primera mitad no fue suficiente ante un equipo más serio y más conjuntado que supo darle la vuelta al marcador con contundencia. El 3-1 final lo refleja todo.

Este resultado fue clave para que la Junta Directiva tomase cartas en el asunto y por común acuerdo Guti, dejó de ser entrenador del equipo juvenilino. "Con entrenador nuevo" victoria segura. Un dicho que nunca falla y que se puso en práctica ante el Molins de Rei con un claro y contundente 3-0 en el que Robert, Josep, y Corpa decidieron un gran encuentro. Pero la cruda realidad volvió a vivirse en tierras Santboianas ante el último

El Prat B continua con su buena racha de victorias de estas últimas jornadas.

clasificado, Herradura. A pesar de avanzarse en el marcador, con gol de Corpa, las absurdas expulsiones que se vienen produciendo partido tras partido, decantaron un partido que a la postre resultó fatídico para los intereses pratense, el 2-1 final, deja al equipo juvenilino sin mister y a 6 puntos del descenso en espera de nuevos acontecimientos.

La unificación sale del pozo

Partido tras partido, la mano de Miguel

Marquez se va notando en el equipo. La victoria ante la Guardia y el empate en el feudo del Ramón y Cajal han propiciado que la derrota ante el Castellbisbal, sea menos dolorosa ya que el conjunto Pratense, sale de los puestos directos de descenso. La duda de los descensos compensados que se pueden dar a final de temporada sobrevuelan por el Julio Mendez y Estruch por lo que quedan aún once finales por disputar hasta que acabe la temporada oficial de este año. ■

► Futbol Sala • Territorial Catalana

El Casa Alcalá a un paso de lograr el ascenso

L. ILLO / El encuentro que el Casa Alcalá disputará la próxima jornada ante el líder de la categoría, el Vilaseca será clave para el desenlace final de la liga. Los pratenses se encuentran actualmente terceros empatados a puntos con el segundo el Tárrega y a cuatro del líder, el Vilaseca. En los últimos encuentros el Casa Alcalá empató a tres en casa ante el Corbera, perdió en Cornellà ante el Rebudur por 3-2 y goleó en el Julio Méndez al Sant Vicenç por 10-1.

El Sporting Prat baja enteros

Por su parte el equipo de Joan Fontanals ha sufrido un bache de resultados que le relegan a la tercera posición empatado con varios equipos. Los dos empates y la derrota sufrida en este último mes hace que las opciones de ascenso se compliquen. A falta de seis partidos para la conclusión del campeonato los jugadores pratenses deberán hacer una "machada" si quieren jugar en otra división el año que viene. ■

El Casa Alcalá va camino de un nuevo ascenso histórico para el fútbol sala local

moblidecor

EXCLUSIVAS

MOBLIDECOR símbolo de calidad y seriedad. Pídanos información y compare. Le decoramos su hogar con modelos exclusivos a medida

Castilla, 10 - Tel. 93 379 57 99
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

studio mobel

DECORACION

Para la decoración de su hogar no dude en buscar el servicio más profesional, lo tiene muy cerca de usted.

Studio Mobel su garantía

J. Casanovas, 114-116 - Tel. 93 379 18 25
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

**CRISTALERIA
METALISTERIA**

PEDRO

Cerramientos de aluminio en general · mallorquinas · rejas
· ballestas mamparas de baño · vidrieras de aluminio y emplomadas
· Cerramientos de aluminio-madera y persianas de aluminio y P.V.C.

Coronel Sanfeliu, 58 · Tel. 93 370 17 02 Fax 93 379 81 05 El Prat de Llobregat (Barcelona)

SUEPRAT

C/ Ribes de Freser, nº7
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (BARCELONA)

DISTRIBUIDORES DE LES PRINCIPALS MARQUES
DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANERIA

**OSRAM
SIEMENS
SIMON**

**Tel. 93 370 83 11
FAX: 93 370 43 42**

Fontaneria
C/ Castilla, 38 EL PRAT
Iluminación
C/ Indústria, 90 EL PRAT
C/ Consejo de Ciento, 245 (Barcelona)
Tel. 93 451 59 52
Carrer de l'Amor, 19-21 (Igualada)

► Futbol • Lliga Nacional-Preferente

La Escola se sitúa en posición de ascenso

IVÁN ÁLVAREZ / Siete puntos conseguidos sobre los últimos nueve han sido suficientes para que la Escola FP Blaugrana se coloque, de forma provisional, en posición de ascenso a División de Honor. Los chicos de Pedro Dólera son quintos en la tabla con 35 puntos, pero tres filiales – Barça, Espanyol y Damm- copan los primeros lugares, lo que permite a los escoleños asomar la cabeza en la zona VIP a pesar de no estar entre los dos primeros. En la jornada 19, los pratenses vencieron (2-1) en el Estruch al Girona B y, siete días más tarde, empataban en Can Peixauet (2-2) ante la Grama. El triunfo (3-1) frente a la Fundació Esportiva Figueres otorgaba a los escoleños el privilegio de soñar con un ascenso histórico a la élite del fútbol juvenil. Una División de Honor, además, que bien podría ver a la Escola disputando sus encuentros en el Estruch sobre hierba artificial...

Por su parte, el Cadete sigue *flirteando* con el descenso de categoría y se ha situado a un punto del pozo. El equipo del tándem Deme-Rodo no vence desde el 30 de enero y ha sumado 2 puntos de 15 (dos empates ante el AEM ildense y el Cornellà). Los otros dos encuentros, dos derrotas (0-2 en el Estruch frente a la Ferran Martorell B y 5-0 en el feudo de la Gramanet).

El Infantil del AE Prat se complica la vida

Quienes también andan aguan-

La Escola se colocó por primera vez en zona de ascenso a División de Honor

tando la respiración, es el Infantil blanquiazul. Los chicos de Paco Lozano lograron un triunfo balsámico en el Sagnier (3-1) ante el Cornellà cuando la caída libre parecía no tener remedio. El AE Prat -16 puntos- sigue penúltimo, pero a tan sólo un punto de la salvación, en un grupo donde el Llefià

parece el único sentenciado, colista con sólo 6 puntos. Los pratenses, antes de la victoria tranquilizadora ante el Cornellà, encajaban tres goleadas (3-0 en Tortosa, 2-6 en el Sagnier frente al Girona y 6-0 en los anexos al Mini Estadi contra el FC Barcelona).

Por lo que hace referencia al

Juvenil, sigue la calma. Situados en una plácida décima posición en la tabla, sumando 20 puntos, los de Víctor Marjalizo han logrado una victoria (5-0 ante la Escola F.Valls), un empate (0-0 en el Sagnier con el Turó Peira) y dos derrotas a domicilio (1-0 en Reus y 5-1 en el Municipal de Gràcia ante el Mercantil). ■

SERVICIO
OFICIAL

TALLERES J. GARCÍA

 CITROËN

CATALUNYA, 59-61 EL PRAT DE LLOBREGAT Teléfonos: 93 379 16 55 - 93 379 32 23

► Bàsquet

El CB Prat, més motivats que mai

L'equip continua líder a falta de set jornades pel final de la lliga del grup C de Lliga EBA

JUAN CARLOS CEBRIÁN / El CB Prat arribava a Montcada (també líder en aquells moments) amb la necessitat de guanyar després d'haver caigut a casa contra el Navàs. I els de Sito Alonso van deixar molt clar amb un parcial de 6-23 en el primer quart que s'emportarien la victòria (60-84). Sense Dmitri Flis (que es va lesionar després d'haver estat dues setmanes consecutives jugant a l'ACB amb el Joventut i estarà uns 20 dies de baixa), El Prat va demostrar que és un dels grans favorits per assolir l'ascens de categoria. Xavi Martí, amb 22 punts, va tornar a ser el referent ofensiu després d'algunes setmanes amb actuacions discretes, i Pere Coromines, amb 19 punts i 4 assistències, va dirigir l'equip amb encert. Si a això sumem que Albert Roma i Diego Araque van ser superiors sota les anelles, i que Joan Jordi Vall-llobera s'ha convertit per mèrits propis en una de les ànimes d'aquest conjunt, la victòria a Montcada pot qualificar-se d'espectacular.

I és que El Prat no ho tenia fàcil davant Dani Pérez, Maiol Cisteró i companyia, doncs venia de perdre al Joan Busquets contra el Navàs per 82-83, en un partit que van dominar els visitants el dos primers quarts, gràcies a un joc molt intens (42-52), però en el que els pratencs es van tornar a ficar amb un parcial de 15-0 en el tercer quart. Al final, El Prat no va estar encertat, tot i el bon encontre de jugadors com Vall-llobera, Roma, Benito i Coromines, i va acabar perdent amb la nota positiva de què, almenys, mantenia el bàsquet average (doncs a Navàs havia guanyat de dos).

Victòries ajustades i possible fitxatge

En partits anteriors, el CB Prat va guanyar el Telenord S'Arenal per 64-57, en un encontre molt estrany, jugat el diumenge pel matí (per la impossibilitat dels balears de trobar vols per tornar dissabte). Els de Sito Alonso van acusar aquest fet, al que no estan acostumats, i van fer un encontre per oblidar, en el que evidentment el més positiu va ser la victòria. El S'Arenal, en posicions de descens, va estar molt a prop de donar un gran ensurt al públic que es va aplegar al Joan Busquets.

També curta, però molt més significativa i treballada, va ser la victòria davant el Winterthur FC Barcelona «B» a tot un Palau Blaugrana per 66-71. L'encontre es va haver de jugar a la pista gran, doncs el Picadero (Palau Blaugrana 2) estava ocupat en aquell moment. Amb els blaugranes dominant el rebot, amb la presència de tres jugadors a prop dels 2'10, com Moncasi, Rey i Fontet, El Prat va haver d'estar molt concentrat per emportar-se el triomf, i ho va fer. Vall-llobera, Benito i Coromines van ser, en aquesta ocasió, els grans artífex de la victòria.

Així doncs, El Prat afronta un final de lliga amb moltes opcions d'estar a les fases d'ascens. I més, si finalment es confirma un fitxatge que sembla molt a prop, com és el del base Josep M. Guzman, que ha tornat al Joventut procedent del Melilla de Lliga LEB, per tal de recuperar-se d'una lesió, i que podria incorporar-se al CB Prat en les properes setmanes. Un jugador de qualitat que completaria una plantilla que, aleshores sí, seria la gran favorita a estar l'any vinent a la Lliga LEB 2. ■

► Breus

Futbol • Equipos pratenses en la MIC

El Infantil y Juvenil de la Escola de Fútbol Prat Blaugrana entrenados por Manolo Vázquez y Pedro Dólera, respectivamente, disputarán a partir del 23 de marzo una nueva edición de la Mediterranean Internacional Cup. A este prestigioso torneo internacional de fútbol base que se celebra en Palamós y ciudades de alrededor, acuden equipos de todo el mundo y de un gran nivel, entre los que destacan en la categoría infantil: el Bayer Munich, Oporto, Barça o Real Madrid y en la categoría juvenil la Selección Nacional de Brasil, Manchester United, Espanyol o Atlético Madrid. El Juvenil «A» de la Escola intentará recordar los buenos momentos pasados en la edición anterior en donde tan sólo fueron derrotados en la final por la Selección Brasileña por 2-0.

Deportes para discapacitados • Gran actuación de la APMIB en los Campeonatos de Catalunya

El gimnasta Daniel Gómez consiguió unos grandes resultados en los Campeonatos de Catalunya de Gimnasia para discapacitados psíquicos que se celebraron en Cerdanyola de Vallés el pasado 22 de febrero. Daniel obtuvo tres medallas: oro, plata y bronce en las modalidades de suelo, barra de equilibrio y salto de trampolín, respectivamente. En categoría femenina cabe reseñar la gran actuación del conjunto femenino formado por Isabel Mostajo, Inma Molner, Eva Casalprim y Sandra Ramírez. Por otro lado también se disputaron los Campeonatos de Catalunya de natación en Sabadell en donde la nadadora del APMIB, Elisabet Prats consiguió una medalla de oro en los 50 metros espalda.

Bàsquet • El CB Prat La Seda «B» busca la permanència

El sènior «B» del CB Prat continua lluitant per mantenir-se a 1a Catalana masculina i s'ha assegurat, almenys, jugar la promoció després de derrotar el Balaguer i la UE Sant Cugat. Amb el Balaguer i el Vilanova pràcticament a 2a Catalana, El Prat «B» buscarà sortir de la promoció de descens, davant rivals com el CN Terrassa, el CB Castelldefels, el Finques Olesa «B» o el Nelti Sant Fruitós.

Volei • El CV Prat jugará las fases de ascenso

El CV Prat jugo como visitante, su penúltimo partido de la liga con el Llars Mundet, perdiendo por un 3 a 2 sets. Este fue un partido muy reñido ya que los dos equipos se jugaban el primer puesto de la liga, que todavía lidera los pratenses que tienen, por su parte, asegurado el pase a las fases de ascenso. El último encuentro ante el Sant Boi B, para confirmar el campeonato de liga se suspendió por problemas arbitrales.

El sènior femenino disputará la promoció de ascenso

El senior femenino pierde su último partido contra Salou por un contundente 0 a 3, el vencedor del partido conseguiría el ascenso directo, ahora tendrá que disputar la promoción.

El bàsquet pratenc arreu de Catalunya

Ens apropem als jugadors i jugadores pratencs de bàsquet que jugan fora del municipi

J. C. CEBRIÁN / Tot i que és evident que l'activitat del CB Prat i el Bàsquet Prat Femení marca l'actualitat basquetbolística a la ciutat, no podem oblidar aquells nois i noies que per una o altra circumstància juguen ara fora del municipi.

Si atenem a la categoria sènior masculí, hem de destacar la presència del base Dani Carreter al Círcol Catòlic Badalona, un dels equips capdavanters enguany de Copa Catalunya. Carreter va jugar l'any passat al CB Prat La Seda «B», de la mateixa manera que Rafa Baena i Jose Navarrete, que juguen a l'històric Laietà de la Catalana. Igualment, també a un equip de Copa Catalunya, el CB Sant Boi, es va incorporar un cop començada la temporada el pivot Jordi Boronat, que l'any passat va gaudir de minuts amb el Lliga EBA del CB Prat i que enguany va començar la temporada amb el sènior «B».

També a la Catalana trobem Alberto Bernedo, al CE Vilanova i la Geltrú, o Pedro Villanueva, al CB Castelldefels, tot i que ambdós conjunts se situen per la part baixa de la classificació.

A 2a Catalana trobem també pratencs jugant a diferents equips. Així, Óscar Griñó disposa d'alguns minuts al Basket Almeda, tot i que el seu equip és l'Almeda «B», mentre que Xavier Santamaria i Sergio Jiménez ho fan amb el BC Sant Joan Despí. I a 3a Catalana també apareixen, entre d'altres, Ivan Respall (Port de Barcelona), Albert Palacios (UE Gaudí «B») o David Carrillo, que és líder del grup 3 d'aquesta categoria amb el CE Molins de Rei, equip que també entrena un pratenc, com és Jordi Ribas.

Noies a l'elit

Igualment, moltes noies pratencs també demostren la seva qualitat en altres conjunts. Així, Mònica Lázaro, que va jugar a El Prat fins a infantil, forma part de la plantilla del SR Lima Horta de Lliga Femenina 2, després

d'haver passat per entitats com el CB Cornellà i el Segle XXI, mentre que en les categories de formació també trobem alguns casos que cal remarcar. Així, Núria Dorado és una de les pivots del cadet del CB Cornellà, un dels favorits per guanyar el Campionat de Catalunya i fins i tot el Campionat d'Espanya de la categoria, mentre que Núria Pajuelo juga amb l'infantil de la UB FC Barcelona, una altra dels planters més

potents del bàsquet espanyol femení. Pajuelo, a més, ha entrat dins les quinze jugadores de la Preselecció Catalana Infantil Femenina, que competirà al Campionat d'Espanya de Seleccions Autònòmiques durant la Setmana Santa.

Jugadores com Mireia Bou i Natàlia Carmelo (ambdues amb el Base: CB Sant Gabriel Viladecans júnior) també estan jugant entre les millors, doncs el seu equip jugarà la tercera fase del

Campionat de Catalunya, on només arriben els sis millors conjunts de la temporada.

Així doncs, el bàsquet pratenc, tant dins com fora del municipi, sembla d'enhorabona, doncs són molts i de qualitat els jugadors i jugadores que el representen. És evident que en aquest article i, per qüestions d'espai, no hem pogut citar a tots. Els hi demanem disculpes, tot i que vagi també per ells i elles aquest reconeixement. ■

► Breus

Golf • Moreno vence en Empordà

Ildefonso Moreno se impuso en el Torneo celebrado en el Club de Golf Empordà (Girona) el 5 y 6 de marzo y valedero para el Trofeo Siglo XXI. Moreno realizó una excelente vuelta contabilizando un total de 41 puntos. La segunda posición, con treinta y ocho puntos, la compartieron los golfistas Antonio Munuera y Oscar García. Tras esta jornada la clasificación general la encabeza Oscar García con 74 puntos, seguido de Sergi Pejoan con 73 e Ildefonso Moreno con 69 ocupa la tercera posición. La próxima cita será en el extraordinario campo de Panorámica de Castellón el 3 de abril.

Bàsquet • El Total Petrochemicals B. Prat Femení, a per la cinquena posició

El sènior femení del Bàsquet Prat intenta lluitar per la cinquena posició del grup 4 de 2a Catalana femenina, doncs els quatre primers llocs semblen bastant definits. En les últimes setmanes, les noies pratencs han guanyat el CN Caldes «B» i el CB Sant Andreu, i han caigut davant el Minguella (rival directe per aquesta cinquena plaça) i el CN Terrassa «B» (un dels últims classificats).

Hoquei • Tres derrotes consecutives

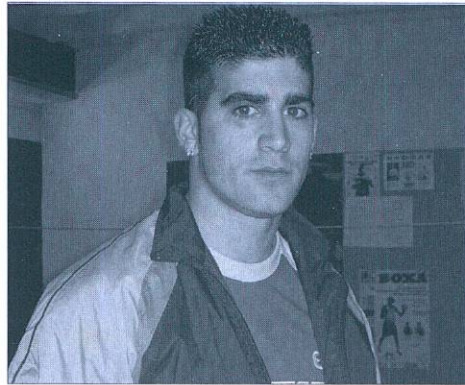
El CH Prat continua dotzè a la lliga després de tres derrotes. La mala sort ha acompanyat als pratencs en els tres últims matches en els quals només un gol els ha separat de l'empat. El FC Martinenc, tercer a lliga, va ser el primer botxí del CH Prat amb un resultat de 6 a 7. El segon partit va ser a la pista del Barcino amb un marcador final de 5 a 4. Finalment el CH Prat va perdre per 7 a 6 contra el HC Setmenat. (Elisenda Gálvez)

► Boxeo

El Club Boxeo Prat roza el pleno en la velada pratense

DELTA /El Club Boxeo Prat copó prácticamente todas las victorias en la velada organizada con motivo del décimo aniversario del club en el pabellón cubierto Sagnier el pasado 4 de marzo. El combate estrella de la velada en categoría profesional y que enfrentaba en el peso medio al pratense Raúl Saiz y el boxeador africano, Mandi Bouaca tuvo que finalizar antes de tiempo por decisión facultativa. Así y todo no hay quitar mérito al púgil pratense que hasta ese momento, el tercer asalto, Saiz dominaba el combate.

La cruz de la noche la dio el regreso de Julián González. La expectación creada en el combate que enfrentaba en el peso medio al boxeador pratense y Eugenio Torres quedó desvanecida a los ocho segundos de su inicio. González empezó a sangrar por la

Guzmán «El Bueno» demostró su buena racha.

nariz debido a un pequeño contacto sin más trascendencia, pero que obligó a los árbitros a dar por finalizado el combate.

En otro de los combates estelares de la noche Guzmán «El Bueno» (peso medio) volvió a demostrar su buena racha y venció a los puntos al ruso Vladimir Merencon. En el peso semipesado el boxeador local Javier Gómez se hizo sin más trascendencia del púgil de Viladecans, Luis Molina. Mientras que en el peso welter, el argelino pero residente en El Prat, Amar Adhejiji ganó por abandono en el cuarto asalto del rumano Rafael Chiruta. También tuvo su oportunidad uno de los más jóvenes del club, Adam de Arriba que pudo hacer guantes en un combate de exhibición.

El club presidido y entrenado por Agustín González se desplazará a Zaragoza el último fin de semana de marzo y en donde varios de los púgiles volverán a medir sus fuerzas. ■

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de Setembre, 239 - 245
Tels. 93 370 39 03 - 93 370 59 61

**Perruqueria
LYDIA**

C/ Joan Maragall, 55 Telf.:93 370 65 02
EL PRAT DE LLOBREGAT

Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas

Tel. 93 478 60 97

C/ Sant Joaquim, 24 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

TEAM MATCH

Pedro
ESPORTS

Moda esportiva:

Futbol, F. Sala, Neu, Bàsquet, Muntanyisme, Caça, Pesca i tot tipus d'esports

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 - Telèfon 93 370 08 02 - Fax 93 478 21 61 - 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

ESPECIALIDAD

Jamón Ibérico
Bacalao
Anchoas
Pulpo
Patatas bravas

Primer de Maig, 12 · Tel. 93 379 43 59
08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

comercial@click2004.com

click
informàtica

- Asesoramiento y servicio integral en nuevos proyectos.
- Tecnología última para soluciones a medida.
- Servicios y contratos de mantenimiento para equipos informáticos.
- Solucionamos problemas de software, hardware o comunicaciones (Routers, Redes, Servidores, Pc's, VPN, ADSL...).
- Servicio 24 horas.
- Rápida reacción y mínimo tiempo de respuesta a sus problemas.

C/ Tarragona, 42
08820 EL PRAT
(BCN)
Tel. 902 09 25 37
Fax 93 478 31 45

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: **93 479 16 90**

Horari de visites concertades i d'urgències
de 8 a 20 hores.

- **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia,fins a 20 especialitats.
- **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C/ Ignasi Iglesias, 81-83 · El Prat de Llobregat

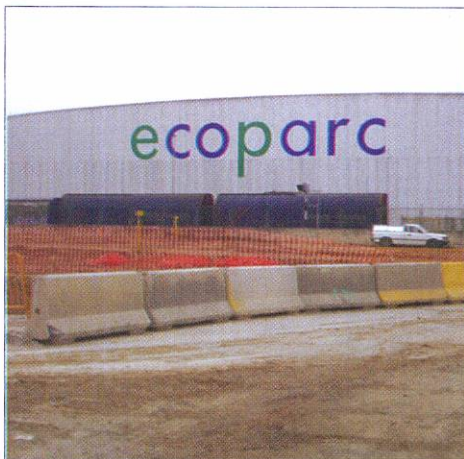

El Centre d'Estudis i Projectes Alternatius qualifica de desastre l'Ecoparc de la Zona Franca

DELTA / De les quasi 85.000 tones de brossa orgànica seleccionada que el 2004 van entrar a l'Ecoparc de la Zona Franca —entre elles les del Prat— només han originat la venda de 2.578 tones de compost per aplicacions agrícoles, paisatgístiques i jardineria. Un escàs 3'07 per cent considerat molt insatisfactori per Ecologistes en Acció i un "veritable desastre" pel Centre de Projectes i Estudis Alternatius.

Es considera que la causa és la notable presència de materials impropis que arriben a la planta a les borses d'escombraries orgàniques. La mateixa gerència de l'Entitat Metropolitana de Medi Ambient xifra aquesta anomalia en un 28 per cent, mentre Ecologistes en Acció replica que es tracta d'un percentatge entre el 40 i el 70 per cent. Qualsevol d'ambdues xifres dificulten la consecució d'un compost de qualitat i passa sovint que partides senceres han d'anar a parar a la planta de metanització annexa.

El problema s'origina bàsicament en el sistema de selecció de matèria orgànica al moltes de les zones de l'àrea de Barcelona. Els ecologistes critiquen el procediment del contenidors compartimentats on conviuen un espai per la matèria orgànica i un altre per a la resta de les deixalles. Ho consideren un sistema poc clar per als ciutadans, donat que fàcilment es pot produir la barreja, amb les conseqüències descrites. Les autoritats metropolitanas no acaben d'assumir aquestes crítiques i traslladen el problema a una mala col·laboració ciutadana, especialment en el cas de la gent que rebusca dins dels contenidors i plantegen un anàlisi sobre si la proporció dels

recipients per a matèria orgànica i inorgànica és l'adequat. Mentre Ecologistes en Acció presenten com alternativa la recollida porta a porta que tindria la possibilitat de reduir la mescla i afavorir la col·laboració ciutadana.', al mateix temps que amb CEPA critiquen una manca de transparència de les dades i demanen una auditoria independent.

Recordem que quan fa tres anys es posà en marxa l'Ecoparc es va fer una gran campanya de divulgació i sensibilització ciutadana. Al cap de tres anys només s'ha reduït un 15 per cent del material biodegradable que hi va a parar i ha estat necessari crear gran quantitat de brossa a la planta de metanització, cosa que s'afegeix a un cert fracàs de la tecnologia austríaca utilitzada per al procés, més apropiada —segons la pròpia gerència de l'organisme metropolità— a unes escombraries amb més presència vegetal. ■

La normativa de vols aplicada per AENA causa nova insatisfacció a Gavà Mar

DELTA / Els veïns de Gavà Mar han manifestat la seva disconformitat front les reduccions aplicades per AENA que afecta el règim de vols de la tercera pista, considerant-la inadmissible en base a l'incompliment de la Directiva d'Impacte Ambiental i exigint la no utilització de la referida pista en la denominada configuració est, que és la que produeix el major impacte acústic sobre la zona residencial de la costa de Gavà.

L'empresa pública de gestió aeroportuària ha reduït a la meitat els dies anuals per als aterratges en configuració est, amb total d'uns vint dies a l'any; però no ha satisfet als implicats. El informe dels tècnics contractats per l'Associació de Veïns de Gavà Mar i els de la pròpia Generalitat, donen un important nivell d'excedència sobre els 65 decibels tolerats per les normatives, fins arribar-se a cotes de 106. L'Associació, que lamenta que s'hagi trigat cinc mesos una normativa aprovada abans de començar l'utilització de la tercera pista, afegeix la queixa de que no s'hagi abordat la problemàtica dels enlairaments en configuració oest que representa el 85 per cent de les maniobres que produeixen contaminació acústica.

El Ministeri de Foment, en anunciar les mesures adoptades a causa d'un proposició no de llei aprovada pel Congrés dels Diputats, comunicà que s'havia millorat notablement la proposta inicial d'AENA que es concretava en reduir en un 15 per cent els dies de l'any en que s'opera en configuració est, "arribant-se al mínim tècnicament de l'impacte acústic de les operacions de vol sobre el veïnat de Gavà", fent "un gran esforç tècnic" donat que canviar les actuals configuracions representaria reduir notablement la capacitat de l'Aeroport del Prat, al mateix temps que plantejaria greus problemes de seguretat de vol només salvables amb el tancament de la nova pista.

A la queixa veïnal s'ha afegit la de l'Ajuntament de Gavà. L'alcalde Didac Pestaña, preferí no fer una valoració positiva de la mesura en considerar-la buida de contingut, en insistir en que el gran problema es localitza en el avions que s'enlairen en la dita configuració oest que, tots els dies, en sobrevolar la zona marítima de Gavà abans d'entrar en el mar, desperten els veïns o no els deixen dormir. El problema, segons l'ajuntament "tindria solució si s'apliqués la nova normativa de tolerància de vents que permet que els aterratges i els enlairaments es puguin fer amb vents fins a deus nusos a la cua o vint-i-cinc de forma transversal". L'alcalde Pestaña, malgrat la voluntat de ser prudent, no s'estalvià els qualificatius d'incompetents i prepotents dirigits a l'empresa pública i al propi Ministeri de Foment per haver-se despreocupat de la problemàtica que podia originar entre el veïnat el funcionament de la nova pista d'aterratge. ■

50 anys d'Amics d'El Prat

Acte inicial de presentació del cinquantenari d'"Amics d'El Prat" a la sala de plens de l'Ajuntament el passat dia 11 de març. A la fotografia, l'alcalde Lluís Tejedor, l'actual president de l'entitat Jordi Gili, el primer president i fundador Josep Maria Vila, i el president del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat, Carles Riba, que va pronunciar una conferència. ■

Dilluns d'embussaments

Els dilluns acostumen a ser de gran dificultat per la circulació a les carreteres, amb complicades situacions de tràfic previsible. El que no té sentit és que els que planifiquen les obres públiques facin com qui desconeix aquesta realitat i ordenin un tall de carretera per fer-hi passar el que sigui. Així estava l'accés al Prat per la Rambla d'Anselm Clavé a les 10 del matí del dilluns dia 14 de març. L'embussament era de quilòmetres superant la rotonda de la Pota Sud. ■

escolta

91.6 F.M. **el prat**
ràdio

Vols **saber**
què passa **al Prat?**
tu tries com fer-ho...

expo mobi

2005

en tu casa
40 años
en tu vida

40 años contigo

MUEBLES

**EXPO
MOBI**

EL PRAT DE LLOBREGAT

Anselm Clavé, 5 • Tel.: 93 379 37 98

BARCELONA CARREFOUR-PRAT

Autovía Castelldefels, km. 5 • Tel.: 93 370 72 02

